

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Metin ÜSTÜNDAĞ

MAVRA ZAMANI

parantez

M'ÖYKÜLER

3. BASKI

Parantez Yayınları

İstiklâl Cad. 212 Aznavur Pasajı B. Kat No: 8

Galatasaray - İSTANBUL

Tel: (0 212) 252 85 67

Birinci Baskı: Ekim 1993

İkinci Baskı: Aralık 1993

Üçüncü Baskı: Kasım 1994

Yayıma Hazırlayan: Metin Celâl

Ofset Hazırlık: Ağaçkakan Ltd.

Baskı ve Cilt: Mart Matbaacılık ve Sanatları Ltd.Şti.

Tel: (0 212) 212 03 39

Türkiye’de Yayın Hakları PARANTEZ YAYINLARI’na ait olan bu kitap, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir suretle çoğaltılamaz. Sadece eleştiri amacıyla ve kaynak gösterilerek aktarılabilir.

Metin Üstündağ

MAVRA ZAMANI

(M'öyküler)

parantez

../..

geçmiş zaman, şimdiki zaman,
gelecek zaman, geniş zaman,

çingeneler zamanı, mavra zamanı.

../..

İçindekiler:

yalnızlık üzerine, ismimi sormadı, ismini sormadım... orhan veli'lemeler... **kimseyi enterese etmeyecek kişisel bir yılın yıl sonu envanteri..** yarın intihar edeceklerle, yeni intihar şekilleri.. **eğre biracılık ve malt sanayii..** öyle bir mezbeleğe çörekledi ki zaman... **ne vakit kar yağsa...** küçük met-üst sözlüğü.. avare avare sorular.. **telefona bakan kadın..** yeni durumlar, yeni konumlar, yeni tanımlar hadi canımlar serisi.. **oğul gezdirmeleri..** yeni yetme lumpenler için eski lumpen şakaları.. **eşyanın tabiyatına aykırı..** günün en çok yapılan geyik muhabbetleri... **varoluş nedenleri, vazcayış sebepleri..** elem tere fish ya da balıkçı kral.. **on dakika aragon, çocuk uyuyor sus..** fakir mahallelerdi, güveli hayatlardı,. **etli manşet yahnisi..** beş kısa tıfıl... **gün izleri, hayat birikintileri, gündem dışı suşuşlar..** en kral arkadaşım mustafa kemal abi.. **gazete okuma pozisyonları..** erzincan tezahürleri.. **tıfıl, muzdarip fiskeler..** hayatın önünü tıkayan yetkili embesiller ve hayata omuz veren mütevazi deliler.. **yazar bahaneleri..** hayatın bedava hazları.. **alkolle durulanmış hayat zerrecikleri..** yol üstü eziyetleri.. **çocukluğuma rastladım..** nasreddin hoca ve bilmediklerimiz.. **gülbahar..** potansiyel kokular.. **mavra zamanı.. denemeyenler..**

ben bu gece dünya'nın hayat'ın ve herşeyin sırrına ersem..
ve yazmasam.. kimsenin haberi olmaz.. benim bile.. ama
anımsadığım herşeyi yazıyorum.. dünyanın, hayatın, insanların
ve herkesin herşeyin bendeki izlerini.. hiçbir karşılık bekleme-
den.. sadece ve sadece tek yapabildiğim bu olduğu için.. sadece
ve sadece en çok yazarken kendimi çok iyi, çok güzel
hissettiğim için..

- sees.. ışık.. motoor..
veeee, **MAAAVVRAAA..**

ben mi düşünüyorum. düşün mü beni görüyor.. UGH!.

YALNIZLIK ÜZERİNE

“Halit Çapın’a ve
Özdemir Asaf’a..”

• yalnız, tek tabanca’dır.. her gördüğüne “DAAN!.” diye vurulur.

• yalnızın esvapları, mutlu olduğu senelerin modasını yansıtır.

• yalnızın toplu fotoğrafları bile vesikalıktır.

• yalnız, çamaşırlarını gündüz leğende yıkar, gece olunca asar. yalnızın ayakları, çorapları nefesi kokar.

• bir yalnız, bir yalnız ömür boyu “kışt kışt”tır.

• yalnızın elleri ceplerinde, cepleri hep derinde.. yalnızın dişleri, düşleri **Van Gogh** sarısı.

• yalnız, misafir evlerde uyumaya bayılır.

• yalnız, yankı vadisi’nden bağırır: “ooo.. kim osurdu.. bit osurdu..” olur.

• yalnız hep tedir-girgin’dir.

• yalnızın hayatını kalabalıklar yaşar.. yalnız ölünce nüfus eksilmez.

- iki kere yalnız, iki yalnız eder.
- yalnızın ütülü tek pantolonu vardır.. onu da giymeye utanır.
- yalnız konuşmasına hep **“biz”** diye başlar.
- yalnız çarmihını içinde taşır.. kimliğini kaybeder, kendini evde unuttur.
- yalnız yalnız aşıklar olursa, yalnızlık toplamları belki bir çocuk yapar.
- yalnızın içkisi fıçı bira’dır.
- yalnız sormuşlar: **“boynun neden eğri?” “hüzün kireçlenmesinden”** demiş.
- yalnızlar rıhtımı, kuru kalabalık’tır.
- her insanın bir hikayesi vardır.. yalnızın karadeniz fıkrası.
- yalnız, iğneyi de, çuvaldızı da kendisine batırır.. yetinmez minare arar.
- yalnızın kefeni sümerbank basması.
- yalnız rüyasında **ornelia muti** ile sevişirken **nur yüzlü ihtiyar**’ca basılır.. yalnız kendi rüyasında kovulur.
- yalnızın çorapları tek tek, yüreği küt küt.
- yalnızlık paylaşılmaz.. paylaşılsa bile güçlü olan onda da aslan payını alır.
- yalnız evine hep başka yollardan gider.
- yalnız, yaratıcıdır.. ossuruktan nem kapar.. acayip sorun yaratır.
- yalnızın geceleri **Kerim Abdül Cabbar** boyunda, uykuları **Naim Süleymanoğlu** ayarındadır.
- yalnızın tatlı canı, bedenine eziyet.
- yalnızlar, kendi aralarında ikiye bile ayıramazlar.

• yalnız ya duldu, ya da yetim.. ikisinden ve tek çocuklu olanları daha makbûldür.

• yalnızın cebi vapur, telefon jetonu dolu.

• yalnızın dudakları sigara öper, elleri buram buram otuz bir.

• yalnızın eşyaları, yalnızı döver.

• yalnızlık üç boyutludur.. ama elle tutulamaz.. yalnızın tımaqları uzar.

• yalnızlık, tanrı'ya mahsustur.. yalnızlık, tanrının yanına usülsüz park mı yapmaktır.

• yalnız sever, evlenir, nurlu gibi **ülser**'i ve **gastrit**'i olur.. yalnız boşanır, çocuk annesine verilir.. hüznü babaya.

• yalnız, terliğine darılır, yastığına sarılır.. yorganına kızar, kanapede uyur.

• yalnız çok tutumludur.. **düş**'ünden, tırnağından attırır.. hep içine atar.

• yalnız yalnızı donundan tanır.. yalnızın yedek donunda da çiçekler açar.

• yalnız göçebe'dir.. vatanı bedeni'dir.. komşuları yok yuk, para birimi borç'tur.. yalnızın başkenti fiyasko'dur.. bayrağı gökyüzü.

• yalnız, hiçbir şeyin sonunu getiremez.. her şeyin ortasını yaşar.. ortalıkda yaşar.. yalnız, orta malıdır.. herkes onu kullanmalıdır.

• yalnızın varlığı, babasının çükünün keyfinedir.. yalnızın varlığı, varlığını armağan olabilir.

• yalnızın sevdiği artiz ya rahmetli **lee Van Cleef**'tir, ya da yine rahmetli **cevat kurtuluş**.. (**suphi kaner**, **john Belushi** joker.)

• yalnızın bindiği tüm taşıtlar, kendisinden geçer..

• (insanlar konuşa konuşa yalnızlaşırlar)

“aralık 1991”

İSMİMİ SORMADI.. İSMİNİ SORMADIM

**“sana ve tüm
sandıklarına..”**

çok eski zamanlardı.. daha kâmil değildim. daha bulamamıştım, bedeli olacağım sözcük dizimlerini. **“halk anla-maz”** diyerek kendimi saklıyordum daha. gece gündüz içiyor, kendimden geçiyordum.

köprüaltı’ndaydım.. köprüaltı’ndaydı.. köprüaltı’ndaydık.. köprü daha altımızdaydı. az ötemde duruyordum.. az ötede duruyordu. gözlerimdeki hüznün, **“taşra baskısı..”** gözlerindeki hüznün, **“kızyurdu yalnızlığı..”**

- eskiden, tekel birası vardı, dedim.

- efendim.. yoğurt mu dediniz, dedi.

- eskiden, tekel birası vardı dedim. daha dikik ve daha dolu. tamam birası birazcık kamu arpalar içerirdi lâkin köprü’ye de yakışırdı.

- ha, şimdi amarcord’um.. evet hatırlıyorum.. bi de golden sakız vardı. içinden artiz resimleri çıkan. en bir çok da ekrem bora.

ben dedim: “yanıma gelsene.. benimle kalsana.. yalnız benim olsana.. (susadıkça ankara gazozu)

o dedi: “gayet mümkün..” (geldi, kaldı, oldu)

ben dedim: “saçlarınız böyle tuhaf, örgülü.. Vadideki Hayat vardı.. hani dizi.. oradaki kızılderili jim’e benziyor”.

o dedi: “sizin kaşlarınız da tıpkım Henıblı Heys..”

ben dedim: “Tomi Cordeş vardı bir de..”

o dedi: “ben Rudi Cordeş’i de severdim.. falkonotti ne adiydi değil mi.. Ramona güzel kızdı..”

ben dedim: “bizim televizyonumuz yoktu.. şimdi acayip bulvar olan bir aile çay bahçesinde, çekirdek yiyerek, kaçak Dr. Kimbil’ı seyrederdik mahallecek.

o dedi: “ biz de televizyonu Küçük Ev’in büyük kızı Meri İngils’in kör olduğu bölümde almıştık.”

ben dedim: “beyoğlu civarında şimdi “fast food” ve “atari salonu” olan her yer, o zaman “birahane salonu”ydu.. değişim en önce beyoğlu ve beyazıt’a yansıyor bu istanbul’da.”

o dedi: “bir çocuk sevmişim lise’de.. tıpkım eski Tarık Akan.. hani yerli filmlerdi.. hani uzun saçları ve renkli gözleri vardı onun..”

ben dedim: “bilmiyorum.. her filminde mutlaka, Elmadağ’dan, Taksim’e (en azından bir kere) ağır çekimde koşardı.. akabinde o günün en sevilen pop şarkısı.. kan ve gül.. gül ve diken mesela.”

o dedi: “clip’si şarkılardı.. hayatlarımız clip.. ispanyol paça pantolonlar, fil kulağı yakalı gömlekler, apartman topuklu ayakkabılar, mini etekler, favoriler ve bıyıklar.. köylü, kentli demeden tüm hanımlar mini etek giyerdi nerdeyse. on yıl sonra türban vakası patlaması ne garip.”

ben dedim: “bu ülke nerelerine yaşıyorsa bunca hayatı.. ezbere yaşıyor.. çabucak unutuyor.. sıfırın altında belleği.. anılar emeklemiyor.”

o dedi: “1 Mayıs ve Taksim’deki onca insanın yeri.. şimdi her galipli kupa maçı sonrası, ellerinde bir bayrak, dillerinde

slogan, kadınlı erkekli çıkıp tur atıyorlar.. bayraklar ve sloganlar mı değışti yalnız.. nereden geliyor bu happening çılgınlık. 'Taksim niye kismuyor..'

ben dedim: "devrimciliğimiz de biraz Yılmaz Güney markajı içermiyor muydu.. erkeklerin hepsi birer Yılmaz Güney kopyası değil miydi.. kısa saç, küt bıyıklar.. hepsi onun yadigarı.. kafa olarak da belki onun nûveleri ve gûveleriydik.. bütünsüz olamayan çok tümsek tam tamlardık.. kendimiz değildik ki belki de bundan yandık.. bütünü oluşturan birer tek tük değildik.. çoktuk ama yoktuk.. belki bundan yenildik."

o dedi: "menekşe yeşili'ydi prenses süreya'nın gözleri.. rıza şah pehlevi'den çocuğu olmuyor diye nasıl da üzüldük."

ben dedim: ne hızlı yaşlanmışız.. yaşlandırılmışız değil mi.. Haldun Taner yaşımıza gelmeden, Haldun Taner gibi konuşur olduk.."

o dedi: "çünkü bizim her şeyimiz deniz aşırı toplumsal.. buna kalp mi dayanır, manda gönünden."

ben dedim: "ne güzel şakıyorsun a bülbül.. uzat alt öpercenı, az biraz öpeyim ufarak."

(öpüştük... öpüştük... öpüştük.. öpüştük..)

- susmak vaktidir dedi. bir arkadaşımın evi var.. kendisi kürt ve şimdi mülteci isveç'te.

- orada oralım mı oralarımız buralarımızı yâni..

atladık bir taksiye.. bile bile yanlış sokaklara girerekten, bile bile yanlış caddelere çıkaraktan, bile bile taksicinin teybine bir erkin koray kaseti koyaraktan, bile bile şimdi apartman olmuş arsalardaki çocukluklarımızı uzaktan severekten, dediği eve geldik.

o dedi: "ellerin niye bu kadar büyük.."

ben dedim: "seni daha büyük kucaklamak için.."

o dedi: "gözlerin niye böyle büyüdü.."

ben dedim: "seni daha net görebilmek için.."

o dedi: “ükünde hemen kalkmış büyükanne”

ben dedim: “gak, guk.. hatta kem, küm..”

sabaha kadar seviştik.. sabaha kadar ter içtik.. öğlen uyandığımda yastığın öbür ucu sibirya.. sibirya’ya ilişik bir ufacak not’çuk:

“belki yine, rastlaşırız kimbilir.. belki yine, konuşuruz çocukluğumuzdan.. belki yine, çıkarken anahtarı su saatinin üzerine bırak.. belki yine, seni çok sevdim.. belki yine, kendine iyi bak, sevgili kimsesiz çocuk jack”

(seni seven pasaklı sally)

kalktım.. giyindim.. anahtarı su saatinin üzerine bıraktım.. vurdum aşkşamdan kalma kendimi, bir başka istanbul aşkşamına.. gol oldum.

ismimi sormadı.. ismini sormadım.

“ocak 1992”

ORHAN VELİ'LEMELER

**“o gsel ıscak anısına,
sevgi, saygı ve her Şey..”**

• **“sarhoş oldum da/ seni hatırladım yine/ sol elim/ acemi elim/ zavallı elim/ ilk karım/ ilk otuz bir'im”**

• **“kim söylemiş beni/ sheylâ'ya vurulmuŐum diye?/ ben kendim “intaar” ettim abiler.”**

• **“gözlerim/ gözlerim nerde?/ ardından bakıyordum/ sırtına mı saplanıp da gittiler.”**

• **“canân ki Degtasyon'a gelmez/ balık pazarı'na hiÇ gelmez./ Canân ki “Hayal Kahvesi”ne düŐmüŐ.”**

• **“teki dünyada akşam vakitleri/ televizyona cumhurbaşkanı ve başbakan çıkıp yalan sylemiyorlarsa/ ölüm hiÇ de fena birşey deŐil.”**

• **“Őu kavga bir bitse dersin/ acıkmasam dersin/ ĆiŐim gelmese, uyku gelmese dersin/ aslan sosyal demokrat'ın tekiyim desene”**

• **“Şiir yazdım bunca senedir/ ne buldum?/ eleŐtirmen olacağım ameliyatla/ ya da pop yıldızı.”**

• “Hitler amca!/ bir gün de bize buyur./ götüne koyimm../ minder yâni.”

• “çıkarmısın bahar günü sokağa/ işte böyle olursun/ gizli kamera ile tespit ederler/ mestanla seviştiğinizi/ elâleme madara olursun.”

• “gerin bedenim gerin/ doğan güne karşı/ yellen kışım yellen/ medya vaadlerine.”

• “gün doğmadan/ deniz daha bembeyazken çıkacaksın yola./ başında kavak yelleri klavuz kaptan.”

• “ağlasam sesimi duyar mısınız/ mısralarımda/ dokunabilir misiniz/ gözyaşlarıma, ellerinizle?/ elleriniz de kalpleriniz, beyinleriniz, memeleriniz gibi/ slikon mu yoksa.”

• “dikilir köprü üzerine/ keyifle seyredirim sizi./ mına koduumun/ plastip insanları/ istanbul en son/ eski Galata Köprü’süyle/ yanıp bitti.”

• “dağ başındasın/ derdin günün hasretlik/ akşam olmuş/ güneş batmış/ içmeyip de ne halt edeceksin./ televizyonda talk show mu seyredeceksin.”

• “şoförün karısı kıyma bana;/ taksimetr’em/ pişmanlıklar yazıyor.”

• “kargalar sakın anneme söylemeyin!/ taksitle faks aldım.”

• “gemlige doğru/ denizi göreceksin/ sakın şaşırma./ denizde zehirli variller/ ve pet şişeler.”

• “ben orhan veli/ “yazık oldu süleyman efendiye diye” mısra-ı meşhurunun mübdii/ jean’s markası da değil ki/ kim merak edecek/ bu son dizeyi.”

• “yol düzdür/ üzerinden tramvay geçer/ adamlar geçer/ kadınlar geçer./ adamlar kadınlara/ pandik atar/ vatman iner Batman olar/ adamları pataklar.

• “alkole benzer bir şey var bu havalarda./ kötü ediyor insanı, kötü../ içinde rakı da yok tabii../ basıyorlar anasonu/ bekletmeden, dinlettirmeden hop piyasa..”

• “ annemi ölmüş gördüm rüyâmda./ ve hemmen “zapping” yaptım/ diğer rüyalara”

• “içinde kötülüğü yok, biliyorum;/ yok, benim de yok ama../ ülke puanı’mı yatırıyorum ona..”

• “gün olur alır başımı giderim,/ denizden yeni çıkmış ağların kokusunda../ şu ada senin, bu koli basili benim/ zehirli varillerin/ peşi sıra.”

(okuldaydım.. bittabii tahsilim bırtrt.. müdür bana dedi ki: “yarın velini çağır..” ben de şirinim ya, senin kitabını götürdüm. gevşek, gevşek gülümserken “işte veli’m” dedim. “orhan veli’m”

cetvel marifetiyle 3 gün okuldan uzaklaştırıldım. ohh miss.. benim de canıma mihnet.. bindim taksimden yeni gelmiş bir macar körüglü otobüsüne, vınnn elini sarıyer’e.. börek yiyip, arap götü seyretmeye.)

“kasım 1992”

KİMSEYİ ENTERESE ETMEYECEK KİŞİSEL BİR YILIN YILSONU ENVANTERİ

“geçen yirmi altı yıla..”

yirmi altı yaşıma yaşadım.. yirmi yedi’me girdim. bu yirmi altı yaşıma ilk yaşayışımdı.. yirmi altı yaşıma daha önce hiç yaşamadığım için yirmi altı yaşıma yirmi altı yaşıma yakışır şekilde mi yaşadım, yoksa otuz üç yaşım gibi mi yaşadım bilemiyorum.. fakat, ama, ancak kesin olan bir şey var ki o da takvim ve parmak hesabına göre yirmi altı yaşıma yaşadım.

orta yaş bunalımına girdim.. ortada kuyu vardı, yandan geçtim.. orson welles, yurttaş kane filmini yirmi beş yaşında çekmiş.. “orson welles o filmi yirmi beş yaşında nasıl çeker lan oğlum bunalımı”na girdim.. garson welles bol bira getirdi.. ben de bol içtim.

iyi, kötü, güzel, çirkin, kirli; çürük ve asil, aptal, zeki, yumuşak ve olduğu gibi olan karşı cinsgillerden (bayan, kadın, hanım, hanım hanımmcık) türlü dostluklar ve hayat, mekan arkadaşlıkları edindim.. bir ara kadınsız hiç yapamadım, lesbiyen oldum.. bağışıklık kazandım, gururumu kaybettim.. alkışı duydum, ihaneti gördüm.. sesim de oldu, sessizliğim de.. seviştiğim de oldu benim. sen de başını alıp gitme ne olur.. ne

olur tut ellerimden de oldum.

çağından sınırlı sorumlu, serümlü, sorunlu bir insan olarak memleket ve dünya meselelerini acayip iyledim. ırgalandım da duruldum.. koştum ardından yoruludum.. akil baliğ olmuş her bu ülke yirmi altı yaşındaki insanı gibi **“memleketi kurtarma planları yaptım.”** günde beş öğün aç karnına **“ne olacak bu memleketin hali”** dedim.. şubat ayı’nın öbür aylara nazaran daha az çekmesi sonucu şubat ayında memleketi fazla düşünemedim, özür dilerim.

hayat, dünya, geçmiş, gelecek, petek dokulu kanatlı orkid.ve kıta sahanlığı üzerine ciddi ciddi kafa yordum.. berber veya taksi şoförü olmadığım için akıl ve fikirlerimi kendi kendimle paylaştım.. giderek kendimi damla damla biriktirerek, kötü günlerime sakladım.. fakat saman adam olmadığım için henüz zamanım gelmedi.

bir yıl dört mevsim, dört mevsim on iki ay, oniki ay elli iki hafta, elli iki hafta üç yüz altmış beş gün, üç yüz altmış beş gün sekiz bin yedi yüz altmış saate tekabül ediyor.. üşenmedim yirmi altım yaşım içindeki bir anımda bunu hesap ettim.. elime ne geçti.. hiç.. **“insan ömrü sayılara vuruldu mu çok umutsuz olunuyor.. en iyisi sözcükler”** diye düşündüm.. **“insan ömrü ne uzun ne kısa.. orta boy ömür yoğurdu ayarında”** gibi düşündüm.. üzıldüm, ayran oldum.

günde ortalama sekiz saatten, bir yirmi altı yaş için de tam iki bin dokuz yüz yirmi saat (**affedersiniz**) ossura, ossura uyudum.. günde yine ortalama sekiz saatten, bir yirmi altı yaş içinde tam iki bin dokuz yüz yirmi saat (**affederim**) eşşek gibi çalıştım, sinirlendim, kızdım, seviştim, okudum, yazdım, çizdim ve yalan dünya senden bezdim.

şimdi yirmi yedi yaşına girmiş bulunuyorum.. çoğu şey yirmi altı yaşımıdakinin aynısı.. yaşamaya Erzincan yöresinden katılıyorum.. daha nice böyle biyolojik kertlerimi yaşamak

istiyorum.. yaşamacı,arkadaşlara başağrılar diliyorum.. iyi yaşayan kazansın, sonunda iyi ölümler anasını satayım diyorum.. amaç centilmence ve medenice yaşamaktı.. ödöl ölümdür.. yani tıss.. güzeldim.. güzeldik.. güzeliz.. güzeliz..

“şubat 1991”

YARIN İNTİHAR EDECEKLERE YENİ İNTİHAR ŞEKİLLERİ

“pavese’ye
mayakovski’ye
yasen’in’e..”

- atmosfer dışına çıkmak, kendini ozon deliği’nden içeri, aşağıya, dünyaya fırlatmak.
- suyun kaldırma gücüne tamah etmemek.. yüz verip astar istetmemek.. suyun kaldırma kuvvetini hayal kırıklığına uğratmak.
- yüz metre’yi sekiz saniye’nin altında koşmak ve o hızla bitiş .duvarına çarpmak. (yaslı gitmek, şen gelmek)
- zekat vermek, hacca gitmek.. tunel’de sıkışıp kutsal ölmek.
- diyarbakır bismil’de söz ve saz çalıp, rap yapmaya yeltenmek. rap’lenmek..
- halk olmak, parmakla sayılmak.
- kadın olmak.. yetmiyormuş gibi utanmamak, arlanmamak ve haktan, hukuktan bahsetmek.. bir vurdu mu bir de duvar vurmak.

- damarda grizu patlatmak.

- askerlik yaşı gelmek “en büyük asker, bizim asker” olmak.. kahrolsun militarizm yapmak.. ama militarizm kahrolmamak.

- camii duvarına işemek..

- bakakalmamak giden geminin ardından.. atabilmek kendini denize.. serde erkeglik olmamak.. ağlamak.

- bir kamu kuruluşunda albert camus olmak.

- anayasa ile ters ilişkiye yeltenmek.. devlet büyüklerine dil çıkarmak.. vatanın ve milletin bölünmez bütünlüğüne karşı ayak ayak üzerine atarak oturmak.. örf ve aneneler karşısında sakız çiğnemek. ip atlamak.

- boğaz köprüsü’nün ve galata kulesi’nin kaç insan boyu geldiğini merak etmek.. vucudu bir mazura gibi kullanıp bunu ölçmeye kalkmak.

- mek’lanmak, maklanmak.. mastarlanmak.

- ormanda bir ağaç olmak.. kurumak, devrilmek.. ve bundan kimsenin haberi olmamak.

- karl’anmak marks’lanmak.

- keyif verici maddelerle gününü gün etmek, dost hayatı yaşamak.. onların neslini tüketmek.

- elbombasıyla el şakası yapmak.

- tavana ip bağlayıp, boyun hizasında ip atlamaya çalışmak.

- iki tencere kuru fasulye yemek, kapıyı bacayı kilitleyip, yellenmek. doğal gaz’lanmak.

- kolluk kuvvetleriyle bilek güreşi yapmaya kalkmak.. kol kırılıp yen içinde kalmak.

- ölü olarak ele geçirilmelere konu mankeni olmak.. yargısız infazlara; önyargısız yaklaşmak.

- yurtiçi seyyahate çıkmak..
- nükleer başlıklı şofbenler ve damperli kamyonlara karşı göğüs göğüse çarpışmak.
- sağcı olmak.
- uzun süre yalnız kalmak ve aşırı dozda kalabalık (EMİNÖNÜ) almak.
- yaşamak.

“mayıs 1991”

EGE BİRACILIK ve MALT SANAYİİ

**“dünyanın bütün
teflon tavalarına..
ve kızlarına”**

biriktirdiğim son parayı da kuruşu kuruşuna kiraya yatırdım.. en azından sekiz ay evsahipsiz çiçekler gibim rahattım.. yemem, içmem gereksizdi. hem hayli de bollucaydım. eşyasız, insansız cıscııldak evimde bir yatak, bir yorgan, bir de top’um vardı.. sıkıldı mı açıp çük’ümle oynuyordum.

bunca âdilik üstüste gelemezdi.. kesin denenişiyordum.. mutlak sınanıyordum.. öyle saçma sapan acılar yaşıyor ve öyle kurgusu bazuka hüznler tadıyordum ki, bu dönemi altlattıktan sonra kesin ya hazreti isa olacaktım ya da çarmıhı.

üç haftadır dışarı çıkmıyordum.. habire bira içiyor, habire bira işiyor, habire biraz üşüyordum.. birgün zart diye derya geldi. L salona dizdiğim bira şişelerini toparlayıp, poşetleyip bakkalda ticaretlendirdik. (tam 58 şişeydi.. hüznü günün kârı.)

sonra cennet bahçesi’ne gittik.. bira ve çay içtik.. cennet bahçesi’nin tuvalete bakan cüce çocuğu: **“zkiim böyle cen-**

neti.. zıçıp bırakıyorlar.” diyordu. işte bu dedim.. şu sıra yaşadıklarımın konu başlığı bu: **“zkimm böyle cenneti.. zıçıp bırakıyorlar”**

sonra bir üç hafta daha dışarı çıkmadım.. kapıcı içerde canlı var mı gibisinden gelip gelip kapımda teftiş ossurukları savuruyordu.. kapının altından apartman masraf makbuzlar iteliyor fakat ben ödemiyordum.. camdan ses ediyordum, bakkal bira getiriyordu.

sonra birgün kapı çalındı.. baktım östuruk, mosturuk kokusu yok.. yumuşak ve parfüm.. açtım baktım, bir kız.. herhangi bir kız kadar, güzel bir kız.. elinde avucunda tencere, tava numunelik.. öylesine duralıyor.. bir süre öyle bakıştık.. **“ben pazarlamıcıyım”** dedi. kafam iyiydi. **“ne güzel”** dedim. **“ben daha ne bok olduğumu bilmiyorum.”** şaşırdı. **“insanın kendisini bilmesi ve adlandırması enteresan birşey olsa gerek.”** diye devam ettim.. yüzüme baktı, o perişan hallerime.. gözleri herhangi bir kızın gözleri kadar güzeldi.. **“bu ilk günüm..”** dedi. **“ben daha tecrübeliyim.”** dedim.. **“geçen sene yirmi altıncı üçyüz altmış beş günü mü bitirdim..”** herhangi bir genç kızın çok şaşırması kadar çok şaşırdı.. **“tam ümit yok bu hıyardan, en iyisi ben zikter olup gideyim”** diye düşünürken içinden, herhalde.. içimden hakim olamadığım jülyetini kaybetmiş romeolu cümleler döküldü.. boru mu.. kaç zamandır, bırak karşı cins.. bir insanla bile konuşmamıştım..

- **“bana tencerelerden, tavalardan, teflonun faydalarından bahseder misin lütfen.. n’oluur.. çok ihtiyacım var..”** dedim.

herhangi bir kızın sinirlerinin aniden bozulması kadar sinirleri aniden bozuldu.. tencere ve tavaları bana uzatıp öylesine güldü ki kendimi çok iyi hissettim.. parasız, pulsuz dilekçe.

sonra içeri geçtik.. kalan biralarımıdan ikram ettim.. eşyasız, telefonsuz evimde yerlere tüneyip lafızlamaya başladık.. ona

kötü geçen çocukluğumdan, mercidabık savaşımdan, almanların polonya'ya saldırısından bahsettim.. herhangi bir kızın beni sevindirir olarak dinlemesi kadar sevindirir dinledi.. yüzündeki o ağzı, bir ay biçiminde hep yukarı kıvrıldı.. bir ara: **“şu mına kodumun yuvarlak dünyasında yirmi altı yıldır var olduğumu, ve hâlâ kendime gelemediğimi”** söyledim... herhangi bir kızın annelik güdülerini kadar annelik yanlarımı güdüledi.

(hayır.. hemen yatmadık) bir hafta boyunca beni besledi.. yumurta ve domates aldı, teflon tavasında yakışıklı menemenler yaptı.. menemenleri herhangi bir kızın yaptığı menemenler kadar çok güzeldi.. (hayır.. sonra da yatmadık.. hayır.. hiç yatmadık..) yatmayışı herhangi bir kızın yatmayışı kadar çok güzeldi.. yani sonraya kadar..

sonra birgün bir adam vurdu kapımı.. o geldi hissiyatıyla açtım tabii ki.. adam dedi: **“elektiriginizi kesecem”** dedi.. **“elektrik kesme krizine mi girdiniz”** dedim. belki onun da sinirlerini bozarsam bir hafta da o besler diye mi düşündüm acaba.. adam: **“vazifemiz bu.. parasını ödememişsiniz.. elektriginizi kesicem..”** dedi. ben: **“tomas edison, elektrigimi kesesiniz diye mi elektrigi icad etti”** dedim.. yemedi.. **“kes bakalım tomas'ı.. ben de artık ölürüm”** dedim. kesti ve gitti.. herhangi bir cellatın kesişi kadar, güzel kesti elektrigimi. mına koyamadığım hep içimde sakladığım tahsildarı.

dedim: **“herhalde ölüyorum.. vaktim buraya kadar.. vadem yetti..** (hani dostlarınız vardır, tüm mutluluklarını sizin kendinizi kötü olmanız varsayımı üzerlerine kurmuşlardır ya.. işte öyle dostluklarım bile yoktu, şu anda. fişimi kesmişlerdi dünyadan ve karanlıkta ölmeyi bekliyordum.. fakat ölmek gelmiyordu.. kapıcı koymuyordu belki de yukarı, yabancı, ecnebi diye.)

bir gündüz teflon hanım yine çaldı kapımı.. herhangi bir

teflon hanım kadar çok ilaç gibi gelmişti bana.. **“içeri gir, yere otur.. bana ses, bana seda.. ışığımı kestiler..beni kör kuyularda merdivensiz bıraktılar”** dedim. **“kekre bana lezzetler kükre.”** dedim. “beni de kovdular.. şimdi ben de parasız ve senin gibiyim.” dedi. herhangi bir adam gibi herhangi bir çok sarıldım.. herhangi bir son kalan paralarımız kadar herhangi bir çok biralar aldık.

(evet.. sabah uyandığımda onun olmuştum.) o ise herhangi bir kız kadar çok benim olmuştum.. herhangi bir adamın onun olması kadar onun olmuştum.. sonra, sonra hiç gelmedi.. ben de hiç dışarı çıkmadım.. geceyi, gündüzü ışık hesabıyla anlıyordum.. ömrüm örümceklendi.

birgün ince, zayıf bir kadın geldi.. birlikte bir çocuk yaptığımızı ve o çocuğun çok güzel olduğunu, şimdiye kadar annemlerde kaldığını ve boş boş ona değil de aşağıya doğru bakarsam onu görebileceğimi söyledi.. baktım.. fırlama, fırlama gülüyordu.. ohhhhlum..

kendimi kendimden kısıp, geri kalan kısmımı o çocuğa ekledim.. **(DELİ’** diye bir dergi çıkaracağız.)

“haziran 1992”

ÖYLE BİR MEZBELEYE ÇÖREKLENDİ Kİ ZAMAN

“hadi gel, senin
zamanın şimdi.”

- kimin zamanı bunlar.. ve kim’e yaşıyoruz. gerçek zamanda mıyız.. yoksa turfanda da mı.. karakış ortasında domatesin işi ne.. **UGH!**

- her şey bir “oluş”, bir “oluşturuluş” halinde.. ne başlayış, ne bitiş.. bir müzmin, bir kronik, bir sürekli oluşturuş.. bir oluş, bir oluşla, oluşturma oluşturma, ne oluş.. **UGH!**

- hani büyüyünce örtmen, abukat, doktor, müyendis, **mutlu** olacağımız zamanlar mı bunlar.. eee, peki niye başlamıyor.. zaman kaçığı mı var.. **UGH!**

- 90’lı yılları acaba nasıl anımsayacak zaman.. bir dönem değilki bu.. artmıyor, eksilmiyor.. sürekli bileniyor.. dönemem mi bu.. **UGH!**

- ölüm neyin habercisi.. ruh kimin spikeri.. **UGH!**

- kıyamet bu mu yoksa.. yâni tanımlanamaması mı zamanın.. kaos, muamma, gergef.. ömrün örümceklenmesi mi yâni..**UGH!**

• ya bu dünya da bir başka dünyanın, öteki dünyasıysa.. ya bu hayvan, ya bu eşya, ya bu bitki, ya bu nesne, bir başka dünyanın günahkar kullarıysa. ya burası cehennemse, ya zebaniler bizsek.. niye yakıp yıkıyoruz.. **UGH!**

• madde, üç halinde mi hâlâ.. yoksa “uç” halinde mi.. uzatmaları oynatıyor, ama kim.. doğa mı, biz mi.. **UGH!**

• erken mi geldi acep.. geç mi kaldık dünyaya.. başka şansımız da yok.. ne halt yiyeceğiz şimdi.. **UGH!**

• faşizm sokakta levha.. kapitalizmse bulut.. bir bitiş, bir tükeniş.. her şey icra, iflasta.. bol carbon, bol fotokopi.. özün değer etmezliği.. taklit cumhuriyeti.. **UGH!**

• “zamanı yakalamak!. zamanı ıskalamak nedir!.” zaman tek bir an mıdır.. zaman kelebek midir, narin ve tuttu mu ölen..**UGH!**

• sunumun solunumu.. vitrin çekiciliği.. çığ altında zıvana, o kızılilderili hüzün..gülen ayvama, ağlayan nar.. bana bakma benim neyim var.. **UGH!**

• “çağ’ından sorumlu olmak!. çağının tanığı olmak!.” ne demek.. yaşadığın çağın hangi çağ olduğu belli mi.. kıyaslamak mümkün mü, ha.. **UGH!**

• ne feci!. bir sabah uyanınca, hamam böcüğü’ne dönüşme lüksümüz bile yok. çünkü her yan haşarat, çünkü her yan börtü böcek.. insan olmak, yabancılaşmak.. insan kalmak, yabancılaşmak.. **UGH!**

• “olaylara ve olanlara kayıtsız kalmak..” ne demek. olaylara kayıtlı mıyız ki.. olaylardan kayıtlımız silinebiliyor mu.. olaylara devamsız mıyız.. olaylardan ikmale mi kaldık yoksa.. **UGH!**

• bağışıklık kazanmışsa bir hayat, giderek daha aşırı dozda uyumak, uyuşmak ister.. neye cevap olduk ki, olanlara da oklu

akrep üretiyoruz.. bizim devrimiz bitti.. bizim devrimiz bitti.. sanatçı şark çıkanı, niye anlamıyoruz.. **UGH!**

- ilkel zamanların yenilmez savaşçısı CONAN, sıkıntı ile karşılaştı mı hiç.. yendi mi, yenildi mi.. ama zaten kendisi de bir sıkıntı giderme tipi, kipi değil mi.. **UGH!**

- tolstoy, şimdi yaşasaydı, o beyni ve yüreğiyle “minder amiri” bile olabilemezdi ki.. bir güzel de bunun için üzüm üzüm üzüldük şimdi herhalde.. **UGH!**

- doğa, dünya.. gerçek yaşında mı şimdik.. gerçek zamanında mı.. en büyük çevre kirliliği insan değil mi.. en büyük kanserojen, en büyük vahşet.. en büyük kıyamet.. en büyük ölüm.. **UGH!**

- basın’dan, televizyon’dan irin akıyor.. bir talk show’a görünsün deyudur sanki, sevişiyoruz.. fon müziği jean’s reklamı cıngıllı, markalı sevgilerden, suni gübre dışında ne çıkar ki be annem.. **UGH!**

- yıllar sonra dirilmek için dondurulmuş vücutlar, gelecek de olası bir yeryüzü kıtlığında çiğ köfte, bonfile ve yahni olabileceklerini hiç düşündüler mi acep.. son bir dünya savaşından geriye dondurulmuş vücutlar nasıl geriye kalır.. dondurulmuş bedenden de umut çıkmaz mı sahi.. **UGH!**

- kıdemli embesiller, yetkili moronlar, medya şavalakları.. medya dışında bunca soyut duvarla karşılaştı mı hiç hayat bu dünyalı ömründe.. yoksa hayat bunlar mı.. **UGH!**

- ibre biz miyiz, ibre zaman mı.. **UGH!**

- senin losyon kullanmaman, benim sigara içmemem hiç bir şeyi çözmiyor ki.. adam geliveriyor ciğerinin ortasına nükleer zıçıyor.. onun seçme hakkıyla, bunun milli iradesiyle.. sen onaylamasan da onun bu oylamasını, yekpare boylanıyor eşşek cenneti.. **UGH!**

• düşünün, astronot'sunuz.. ve uzay sonsuzunda tek başınasınız.. etrafınız hakkında yek bir şey bilmiyorsunuz.. yer yok.. gök yok.. tanıdık hiçbir şey yok.. müthiş ve muazzam bir boşluk.. “yabancı.” siz olsanız kafayı yemez misiniz.. bırakıp gapten ezan sesi duymayı, kendinizi “dario moreno” bile sanmaz mısınız.. **UGH!**

• bir sürekli pahalılık.. bir devamlı ucuzlayış.. arz-talep dengesi'nin bir kıtlığa gidişi.. “iyi de” diyor biri, “bunları düşününce, insan sevişemez ki..” “iyi de” diyor “öbürü.” ey salak.. aşk nedir peki.. “uyku tulumu mu..” **UGH!**

• ölüme endeksli bir hayat da mülkiyet, “sağlık tabutları” mı.. miras, zamana kalır.. zaman kimin çocuğu.. zamanın veraset davaları var mıdır.. **UGH!**

• taş'a, çimbriz'a, gol'e istedikleri anlamı ve önemi yükletebiliyorlar.. sürekli yalancı çıkarıyorlar, algılama yetilerimizi.. beyni yüreğe, yüreği beynimize kışkırtıyorlar.. bizimle oynuyorlar.. bizi bizden ediyorlar..**UGH!**

• şubat ayı niye artık.. ağustos otuz bir çeksin, diye mi.. iyi de bundan bizim kazancımız ne.. **UGH!**

• molier'in, kafka'nın, galileo'nun, cehov'un yaşadığı o cüzam zamanlar yine bunlar değil miydi.. bize de dayatılan yine o anlar değil mi.. yazılınca ölmüyor ki.. yazılınca olmuyor ki.. her tespit bir cinayet, her tanık birer zombi.. **UGH!**

• o kötürüm fizikçi stephen hawking.. “zamanın kısa tarihi”ni nasıl yazar.. hani “sağlam kafa, sağlam vücut da bulunur”du.. hawking mi zamansız, atatürk mü zamansızdı.. kime inanacağız.. **UGH!**

• estetik, “dünya standartlar enstitüsü”nden başka bir şey değil ki.. evrensellik ise; yerli yabancı herkesin WHS video kasetleri dışında hissetmesi, düşünmesi.. standart olmayan

zaman dışı mı.. **UGH!**

- bir marangoz mu daha iyi.. bir sanatçı mı daha ulu.. hiç olmazsa koltuğa cümle âlem oturuyor.. ya bizler, ya bizler.. beynimiz, yüreğimiz akrep üretme çiftliği.. **UGH!**

- aktör cüneyt arkın'ın “dünya sinema tarihi”nde ufacık bir madde olarak yer alamaması, cüneyt arkın'ın yeteneksizliğini mi gösterir.. yoksa ulema'nın cahilliğini mi.. ansiklopedi frenk icadıysa, cüneyt arkın da “buzdolabına karate yapan” tek dünya aktörüdür.. bunun “dünya sinema tarihi”nde hiç mi önemi yoktur.. **UGH!**

- öyle hapishane ki.. bir yanımız rutubetten yosunlu.. yek yanımız dışarıya yeşilli.. öyle bir mezbeleki, dışarısı içeri.. içerisi dışarı.. “biz de zamanın rahmine dönme istegi” de var sanki doktor abi.. **UGH!**

- geriye bırakacak bir mavi'miz bile yok.. miras anlamında.. bir yeşil, bir gri.. herşey yeniden, üretilmekte.. **UGH!**

- spilberg'in uzaylı E.T. si ile fellini'nin amarcord'daki “tütüncü kadını” arasında hiçbir fark yok aslında.. ikisi de çizgi dışı, aşırı tipler.. biri uzaylı, biri iri memeli.. oysa eleştirmenler fellini'yi üstün tutarlar.. çünkü o kuşaktanlar.. uzayı merak etmektense dünyayı merak etmek daha geçer akçe mi.. oysa her film teknik olarak zamana “ölüm doğum” olarak kalacaktır.. oysa spilberg bile klasik olacak.. günün birinde.. yâni dünya bitmezse.. yâni hayat kalırsa.. eleştirmenlerse fosil.. **UGH!**

- ey beyin.. ey yürek.. size yetişemiyor gözlerim ve ciğerim.. bunun anlamı nedir.. **UGH!**

- ben bunları yazınca, ve cebime koyunca, ve taksiye binince, ve dergiye (**DELİ**'ye) gidince, ve taksi şoförü taksim'de the marmara oteli'nin önünde otele aval aval bakınca, ve “âlem

çalıp çırpıyor, işini yapıyor aabi” deyince, ben münasip bir yerde iniyor ve deli gibi gülüyorum.. hah, hah.. iyi mi.. **UGH!**

- ibre biz miyiz, kible zaman mı.. **UGH!**

- ibre kim.. **HGU!..**

“mart 1993”

NE VAKİT KAR YAĞSA...

**“akira kurosowa’ya
ve dersu uzala’ya..”**

ne vakit kar yağsa, aklıma Nâzım gelir.. bir de Bursa Cezaevi.. bir de müşkül insanlar.. bir de pesent müdürler.. biraz cığ, biraz deprem.. ve yetkili moronlar.

kar bu memleketin gerçeklik yorganı mı.. istanbul’a yağınca doğu’su anımsanır.

ne vakit kar yağsa, aklıma cihangir gelir.. cihangir’de bir çatı kat.. çatı kat’da biz ikimiz.. öksüz, yetim iki kalp.. gönül nikahıyla evliyiz.. yerden ozon’a soğuk, yerden ozon’a parasızlık.. bizim gaz sobamız var, tuncer’ciğimin getirdiği.. lâkin yakacak gazımız, maalesef yok.. boyuna üşüyoruz, boyuna yakıyoruz, eski gazeteleri.. en çok da ilaveleri.. bırr..

siz hiç ısınmak için seviştiniz mi..

ne vakit kar yağsa, aklıma Behice Boran gelir.. Behice Hanım’ın cenazesi.. din görevlisi’nin “o bir komonistti” deyip cenaze namazını kıldırmak istememesi.. karmaşa, kargaşa, kagemusha.. ve dışarda lapa lapa kar.. ve o kara beyaz kışta zincirlikuyu’dan meci diyeköy’e kadar uzanan polis gözetimin-

deki o insan silsilesi..

niçin hayatı boyunca ateist olan, hayatı o uğurda hapiste, sürgünlerde geçen birine cenaze namazı kılınır.. kıldırılır.

kar bu memleketin gerçeklik yorganıdır..

ne vakit kar yağsa, aklıma okul gelir.. bir de fahriye abla'sız, o soğuk erzincan şehri.. bir de o kadersiz, ıssız pekeriç köyü..

aylardan kasım ayı.. on'lardan kasım on'u.. yâni onun ölüm günü.. saat sabahın dokuz'u..uuuu.. biz okul bahçesinde.. atam dolmabahçe'de, saat dokuzu beş geçe.. birtürlü gelmiyor o hayırsız beş dakika.. donuyoruz.. birrrr..

birden ağzımdan kaçıyor.. çünkü dilim kemiksiz..

- yâni atam hâni çocukları seviyordunuz.. yirmi üç nisan'da ölseydeniz de.. on kasım çocuk bayramı olsaydı ya.. n'olurdu.. diye fısırdıyorum.

kikirdiyor ön sıra.. yiyiyoruz cetvelleri.. hepimize sıra dayağı.. hem de benim yüzümden.. bana hem de avamgard.. avucumuz ısınıyor, içimiz burkuluyor.. ve atamız ölüyor.. saygı duruşu'ndayız..

kar bu memleketin gerçeklik yorganı mı..

ne vakit kar yağsa, aklıma okul gelir.. bir de lise yılları.. bir de terör günleri.. bir de inci pastanesi.. bir de emek sineması..

hem lumpen devrimciyik, hem de kör kütük aşık.. içiyoruz biraları beyoğlu'nda lop lop.. iniyoruz mahalleye kolkola ve hop hop.. bir kızı seviyoruz my name is'i Brooke Shilds.. o kızı aldatıyoruz düşlerimizde.. my name is'i Nastasya Kinski.. (Nastasya da Kinski hani.. boru değil.. o zamanın Nastasya'sıyla Bostancı'da ev alınıyordu... zort!)

çıkıyorlar pencereye hem Brooke, hem Nasti.. havada nasıl güzel, tahrik unsuru.. biz de henüz lumpeniz be şirin abbicim, güzel ablacım mazur görün.. boru değil.. delikanlıyız.

kasımpaşıyalıyız hani. panel filan görmemişiz.. şerif mardin dinlememişiz BİLSAK'ta .. desek de demesek de o köy bizim gençliğimiz be annem..

neyse “tah-ta kaa-şık, kız-laarı bi-ze a-şık” ya.. biz de ayıptır söylemesi, af buyrun.. arkadaşım eşşek’le salıyoruz kobraları soğuğun koynuna.. (yâni penis, yâni çük..) şır şır, kızların ismini yazıyoruz kara güya.. daha doğrusu ben yazdığımı sanıyorum da arkadaşım eşşekten şüpheliyim dercartes.. bir süre sonra (kızların ismi çok uzun.. anca güzel abbicim.. anca güzel ablası..) tüm cvlerin ışıkları yanıyor.. zarbo’lar (police’ler) geliyor.. ben beyaz kar üstüne kız ismi yazmaktan, arkadaşım eşşek de beyaz kar üzerine işlemek marifetiyle devletin karına utanıp sıkılmadan KARHOLSUN FAJİSİM yazmaktan nezareti boyluyoruz.. neyseki mahallenin Enver abi’si var.. o gelip çıkarıyor bizleri.. sonraları taşhak geçiyo tabii.. mahalleye komik oluyoruz, eğlence unsuru.. olsun.. hem lumpen, hem devrimciyik.. hakikat bu şirin abicim.. içimizden geliyor güzel ablacım.. henüz daha lümpeniz.. taşhaklı devrimciyik.. sonradan anlıyoruz anyayı konyayı.. bi kenarda bulunsun.. biz almıyalım, alana da mâni olmayalım hesabı.. öptük. bilmem andırstabildim mi.. bunnarı da yaşadıkdi.. pöh, pöh..

ne vakit kar yağsa, aklıma daha bir sürü şey gelir.. cüsse olup üşürkene, an’ımsayıp gülümserim.

“şubat 1992”

küçük MET-ÜST sözlüğü

- **zaman:** ömür taksimetresi.. ve fakat hep gece tarîfesi.
- **çocuk:** meni'festo.. zamaña, hayata biyolojik demir atma.
- **kitap:** birey anayasası.. oto'psi raporu.. fâni muskası.
- **televizyon:** antenli uyduruk zamane zennesi.
- **sinema:** düş'künler tekkesi.. düş evi..
- **vagina:** zevk veren zevzek.. kara kutu.. kunduz ağzı.
- **kadın:** hayat ambalajı.. “ve” bağlacı.. karbon kağıdı.
- **erkeğ:** siklenbik.. hayatın abisi.. bağlamayla yol gösteren. salak. kendisi adres bilmez.
- **alkol:** bilinçaltı reyonu.. uç uç böceği.. gönüllü intihar.
- **penis:** iletişim bastonu.. mutluluk cubuğu.. ile bağlacı.
- **anayasa:** kullanma, kullanılma, kullandırılma talimatnamesi.
- **hüviyet:** hayat makbuzu.. ömür bordrosu.. sevgili günlük. orgazm taklidi. yalancı şahit.
- **osturuk:** döt'ün (love) lav çıkarması.. kış parfümü.. doğa.
- **mutluluk:** görece bir kavram.. gören var mı.
- **yalnızlık:** ilkel çağların yenilmez savaşçısı.

- **dünya:** piknik ve mesire yeri. insan mahallesi. damsız girilir. damsız çıkılır. maddenin her gösterme hâli.
- **mektup:** ip ince tek sayfalık ali ayşe'yi seviyo kitabı.
- **mizah:** mazur gösterme sanatı..
- **mizah yazarı:** halk soytarısı.. tahammül vesilesi.
- **intihar:** film devam ederken on dakika ara'ya çıkmak. bir daha aynı filmin devamına dönememek.
- **meclis:** milletin vekillerinin milletleri adına toplu osurma eylemleri yaptıkları umumi bina..
- **toplum:** birey genelevi.. aile salonu'muz vardır.
- **prezervatif:** çük yağmurluğu.. sperm kefeni.. nötr şapka.
- **arkadaş:** haybeden psikolog.. â'nın üzerinde şapka var..
- **basın:** lotarya diktatörlüğü.. haber albümü.. tıss...
- **demokrasi:** halkın kendi kendine gelin güvey olması.
- **şehir:** ana rahmi.. eskiden istanbul özlenen bir yerdi. vs.
- **halk:** rus ruleti.. körebe.. inleyen nağmeler.. kaderimse çeke-
rim. ya çıkarsa. bu sefer kesin.. yurttan sesler koro'su.
- **bekaret:** icra zarı il sınırı.. kutu kıta sahanlığı..
- **gece:** arap bacı.. şair, şiir zamanı.. uyku tulumu. **UGH!**
- **aşk:** insanın kendisini başkasıyla aldatması.. varlık vergisi. yeşil enerji.. biyolojik akaryakıt.
- **saat:** akrep ile yelkovanın komik maceraları.. zaman sayacı. sen'in sen olduğun birşeyler.
- **polis:** cop'on yapıştırıcı.. iktidar lokantası.. işkence çorbası. suç toplumda abi tahlil laboratuvarı.
- **ölüm:** varlığın altının keçeli bir yoklukla çizilmesi.
- **aile:** anne, baba, çocuk, uzaktan kumanda ve facia'dan oluşan toplumun en küçük birimi.

- **vatan:** millet arsası.. dingonun arazisi.. kanlı toprak.
- **basur:** göt lalesi.. kırmızı pazartesi.. göt âdeti..
- **paspas:** anahtar gardrobu.. ayakkabı yastığı.. çamur kedisi. orospu şiltesi.. komşu gezegeni.
- **çocukluk:** çingeneler zamanı.. hayatın gerçek tadı.
- **okul:** devlet inek üretme çiftliği.. yatılı mera.
- **çiçek:** bitkisel davetiye.. foto-sentez kartvizit.
- **mezartaşı:** ceset tabelası.. “ben burdaydım” işareti..
- **para:** günlük ihtiyaç bileti.. hayat kağıdı. geçer bokça.

“haziran 91”

AVARE AVAREL SORULAR

**“hulki aktunç ve
murathan mungan'a"**

• “ben bir ceviz ağacıym gülhane parkı’nda.. ne sen bunun farkındasın, ne de polis farkında..” diyen Nâzım Hikmet, ‘gülhane parkı’ndaki hangi ceviz ağacıdır.. bilen yahut merak eden bir insan var mıdır.

• orhan veli’nin içine düşüp öldüğü o çukur şimdi nedir.. yol mudur, asfalt mıdır, ev midir.. küçük bir “dize müze” olsaydı.. fena mı olurdu.

• özdemir asaf’ın o meşhur akrepsiz, yelkovansız saati şimdi kimdedir, nerededir.. ve saat kaç göstermemektedir.. bilen var mı.

• bu ülke sanatçılarının neden çoğunlukla ölüm sebepleri kanser ya da verem olur.. bu ülkede sanatçılık “nasıl ince hastalığa tutulunur”un biyolojik karşılığı mı.. hiçbir doktor adayı bu konuyu kendisine tez konusu seçmiş midir.

• yeşilçam’ın ilk efsane kadını cahide sonku, son zamanlarında bir şişe şarap için kaç erkekle olmuştur merak eden bir allahın tekel bayii’si var mıdır.

• orhan veli’nin melih cevdet anday’la birlikte sevdiği ve

“oktay’a mektuplar” şiirinde bahsettiği o kız, (kadın, anne, teyze, abla) halen yaşamakta mı.. sonrası ne olmuştur.

- aktör yıldırım önal’ın öldüğü zamanda gözünden zart diye fırlayan takma gözü, şimdi bakıyor mudur fırladığı o yerde.

- sevgilinizle karşıya, ada’ya geçerken ülev vapuru kıçında parça simit attığınız o topal martı, sait faik’in bir öyküsündeki topal martı mıdır ki acep.

- yılmaz güney, ferhan şensoy, demir özlü, orhan duru vs gibi isimlerin yetişmesine önayak olmuş bir kültür anıtı vedat günyol hocanın seksenli yaşlarda olduğu ve hâlen kirasını ödemek için mutlaka çalışması gerektiğini hangi kültür bakanı biliyor.

- “oteller kenti” şairi edip cânsever, anayurt oteli’ne uğramış mıdır.. zebercet’le bir kalem cin-tonik içmiş midir.

- van gogh’un kestiği kulağında arkalık, yedek sigaralık var mıydı.

- Nâzım Hikmet, sabah sabah elinde o günün gazetesi kapının arkasına yığılıp ölürkene elindeki gazete acep neler yazıyordu.. bir türedi muhabir bunu merak etti mi.

- ressam tolouse-lautrec resmini çizdiği ve sonsuza kaydettiği o sarışın, o tombul, o fettan kadınların kızların hangisiyle yatmıştır.. bunları merak eden akli biraz şeyinde bir sanat tarihçisi var mıdır.

- dinci şair mehmet akif ersoy’la esrarkeş şair neyzen tev-fik’in çiğbörek kuzu sarması iki güzel arkadaş olduklarını ve karşılaştıkları her yer de makul ve mantıklı rakılar yuvarladıklarını, mehmet akif’i dinci şair diye bayraklaştıran kaç türbanlı genç kızımız bilir ki.

- boris vian romanından uyarlanan o filmi izlerken ölüp kaldığı o sinema koltuğu şimdi duruyor mudur olduğu sinema-da.

- epik dahi bertold brecht seviştiği zamanlarda acaba epik

miydi.. çocuğu tam kaleye koyacakken mevzuya yabancılaşması seviştiği kadını çileden çıkarmaz mıydı.

- bu bulutlar pablo neruda'ya da mı görünen bulutlardır.. bu denizler oğuz atay'ın da mı baktığı denizlerdir.

- şair paul varlaine, sefil sefil öldüğünde evlerinin merdivenleri tabut geçemeyecek kadar dar olduğundan evlerinin bir duvarının yıkılmak zorunda kalındığı bir duvarcı ustasının bellek dağarcığında fındık kadar yer alır mı.

- neden her gelen yeni belediye başkanı önce kaldırımları değiştirir.. ve neden mesela istiklâl caddesine necip fazıl'ın o güzelim şiiri “kaldırımlar” kazınmaz.

- nazım hikmet'in türlü cezaevlerinde dokuduğu halılar şimdi kimlerin evlerinde halılık yapmaktadır.. ben sorsam, kim söylese..

- özdemir asaf, halit çapın, erol günaydın'la içip içip sarayburnu'ndaki atatürk heykelini yıkatan aktör, şair cahit ırgat hayatı boyunca hangi bir filmde böyle ilginç kompozisyon oynamıştır.

- şairler peygamber soyundan mıdır ki ölüm vakitlerini de bilirler, cemal süreya gibi.. ve güzel dizelerin bedeli alaşağı, dımdızlak olmak mıdır hep..

- neyzen tevfik, jim morrison'dan, aşık veysel'in, ray charles'tan önce müzikal meni'festolanını yeryüzüne fırlatmışken neden onlar kadar bir değer ihtiva etmezler günümüz kültüründe.. ha.

- ve biz, tüm genç mizah yazar çizerleri.. ve siz o güzel nesline kiprit suyu yaman okuyucular.. sizlerin gözleri önünde doğduk, büyüdük ve ölmeye gidiyoruz.. bizi bizden daha iyi tanıyor ve birlikte yaşadığımız ortak evin en haylaz kardeşi olarak bizi çok seviyorsunuz.. böylesine çatır çatır insan çatlatır bir ilişki hangi sanat dalında hayata geçmiştir.. bilen var mı.

- işte herşey bunun için.. ama herşey bunun için..

“şubat 1992”

TELEFONA BAKAN KADIN

“şior yazarı şaire..”

arslan'ın çalıştığı büroda, taa köşede, bir masada oturup, sabahtan akşama kadar, zar, zar çalan telefonlara götüstü oturup “evet efendim.. sepet efendim.. bir dakika efendim.. bağılım efendim.. ay kikir kikir efendim..” diye cevaplar veren, notlar alan ve de çok, çok güsel olan bir kadın vardı.

arslan bu kadına bayılırdı.. ama, fakat, ancak telefona bakan bu kadın, arslan arslanın varlığından bile haberli değildi, nerdeyse.. cısa camel'i citmese ce cakkala çakkala cöndermese câni.

iyi de arslan kimdi.. soru işareti.. arslan, on beş, on altı, on yedi, on sekiz yaş cıvarlarında olabilen, bir ufacık tefecik, içi dolu ofis boy'cuk bir tıfılcık çocuktı.. gel-götür, git-getircilik yapardı.. (buraya kadar tamam mı.. şimdi öyküye geçelim o vakit..)

lamı cimi yok şeytanın işiydi bu.. uykusunun en gayya kuyusu'nda aklını çelip alan arslan'ın, onu kuytu ormanlara götüren ve akabinde hay bin kunduz ona ero'vizyon serüvenler yaşatan şey rüyaydı.. gerçeğin aynasıydı o perde.. sanılmaya martaval.. (öyküye hâlâ giremedik farkında mısınız..)

arşlan kendi rüyasının hazine tapulu kuytu ormanlarında, anadan üryan, cıscııldak koşup oynarkene.. AA!. o da ne.. telefona bakan kadın da az ötede eğilip, kıcı arslana leb-i orgazm mantar toplamıyor mu.. topluyor.. hemi de o da cıscııldak.. hemi de ayıptır söylemesi çok tutti furutti..

birden omuzunda bir el olduğunu hissetti arşlan.. döndü baktı.. bu el.. eski seks filmlerinin göbekçi seksçilerinden (göbekiyle dürtten men) aktör kâzım kartal'a aitti.. arşlan filmlerinin çoğunu çok kötü kopyalar ve çok kötü sinemalarda seyrettiği bu ulu göbekçiye birden karşısında görünce ani bir refleksle **“lazerleri çalıştırın..”** komutunu veriverdi.. kâzım kartal ise üzerinde o eski seks artizlerini düdüklelediği ve tam **“ulan galiba gerçekten düdüklüyor..”** diye düşünürken nedense bir ucunun görüldüğü, o meşhur beyaz üstüne kırmızı puantiyeli mayosuyla arşlan'a döndü ve **“bu met-üst adisi böyle uzun cümleler kurarak öykü anlatacaksa ben giderim arkadaş.. bak bu açıklama bile uzun oldu be.. ben orta iki- den terkim ya.. ne anlarım bu car cürdan..”** tabiiki diyemedi. şey dedi arşlan'a ulu göbekçi kâzım kartal **“korkma ey müridim.. beni buraya brinççaltın.. ee.. pardon.. beni buraya bilinçaltın getirdi.. ve dahi kartal kalkar, dal sarkabilir..”** dedi.

arşlan, **“hey gidi göbekçi hilmi hey.. hilmi de kim lan.. pardon.. hey gidi göbekçi kâzım kartal abi hey.. kurt kocayınca bilinçaltına düşermiş ha.. eikikiki..”** dedi ve dediğinden bir halt anlamadı.. (çünkü ben söyletiyordum onlara bunlara.. çünkü bendim yazar ve cizer olan..)

tam bu esnada kulver kalesi'nde.. şeyy arşlan'ın rüyasında yâni.. balta girmemiş kuytu ormanların aksaray yönünde o meşhur nur yüzlü ihtiyar belirdi.. yanında da ornelya muti.. bu meşhur nur yüzlü ihtiyar bazı kem geceler arşlanın rüyasına girerek, en agah hün sesiyle, **“yapma oğlum.. etme yavrum..**

bakma karının bacaklarına.. çek elini ordan.. hjiyene önem ver.. yine hamamcı uyanma..” gibi “hassikter ya..” dedirtecek replikler söylenirdi.

arslan, belki de zehirli mantar toplayan telefona bakan kadını bir süre boşverip saklandığı ağacın ardından o meşhur nur yüzlü ihtiyarla ornelya muti’yi seyre koyuldu.. (kâzım kartal abi ise kenarda oturmuş rüya rolünün devamına hazırlanıyordu.)

meğer bu nur yüzlü ihtiyar da ne nur yüzlü ihtiyarmış ha.. orada, o anda, şimdi şimdi, resmen, cebren ve hile ile ornelya muti’ye ilaçlı kazoz ikram etti.. ornelya muti’de (atem mutim ben seni.. şekere katem men seni.. akşam rüyama girince oyy.. bir kere sitiim men senii..) zart diye içti ilaçlı kazozu.. şey.. AA!. şimdi de sevişiyorlar..

işi bilen o meşhur nur yüzlü ihtiyar bir anda nur yüzsüz tecavüzcü coşkun’a dönüşerek ve de sol eliyle erol taş gibim bir tavuk budu yiyerek.. AAA!. arslan kendi rüyasında en sevdiği hanım hanımcık yabancı aktrise tecavüz edilmesine seyirci kaldı..

derken o meşhur nur yüzsüz tecavüzcü ihtiyar coşkun göğen hemen tüm yüzlerini çıkarıp.. AAA!. şimdi de necmi usta oldu.. necmi usta, arslanın daha daha küçükken yanısında çıraklık ettiği, marangoz necmi usta’ydı.. arslan, necmi ustası’ndan ürpererek çalılığa saklandı.. içinden **“ulan rüya değil.. gerilim filmi mübarek..”** diye mırıldandı. ben de “sus lan” dedim tabii.. yazanım çizerim ya.. katibime kınalıda postmodernizm ne güzel yakışır, kime ne.. (bu arada sayın kazım kartal abi hâlâ geri kalan rolünü ezberlemeye çalışıyordu.)

yine bu arada onu öyle bıraktığımızdan kelli, okurun ve benim (yazar çizerin) dikkatin cezbetmek için envai pozisyonlarda mantar toplayan telefona bakan kadın, sıkılarak ve arslan’ın yanına gelerek, rol çalmaya başlar.. arslanın el

değmemiş somuniçi ellerini ellerine alarak تنها vücudunun telefon sesi görmemiş hatlarında dolandırır.. ve zerrin egeliler'in film dublaj sesiyle **“seni çok arzu ediyorum arslan.. sana illede bir kere vermek istiyorum arslan.. sana bir kere vermezsem götüm.. pardon.. gözüm açık gider.. malıma vurur musun.. malımı şingirtadabilir misin birkere hatta.. lütfen sana yalvarıyorum..”** der.. ve terden sıırıslam olana dek sevişirler.. bu arada kazım kartal abi **“sokarım rüyasının balata ayarına.. jön müyüz fon muyuz belli değil..”** diyerek ormanın içinde, taksimi yönüne doğru kaybolur..

telefona bakan kadın bir ara arslan'ın kulağına eğilerek **“malıma daha vurmayacaksan ben müsaadeni isteyecektim.. girecek daha bir ton rüya var.. ehh, rüya kadını olmak da kolay değil hani şekerim..”** diye fısıldar.. arslan **“bir posta daha gideyim, sen de geri kalan eşe dosta git..”** diye karşılık verir.. bana da (yazar-çizere yani) öyle trene bakan gibi bakmak düşer bittabii.

bir yanda arslan ile telefona bakan kadın, öte yanda o meşhur nur yüzsüz tecavüzcü ihtiyar coşkunla italyanların hülya avşar'ı ornelya muti, beri yanda pakistanlıların türkan şoray'ıyla mozambiklilerin osman yağmurdereli'si daha beri yanda zagor tenay ile çiko, daha daha beri yanda karaoğlan ile bayır gülü, ormanın cihangire bakan taraflarında ise tommiks ile kanyakçı, zembla ile timsah co, yüzbaşı volkan ile mister no.. hassikter.. çatır çatır sevişmektedirlerdirler.. rüya, rüya değil aksaray güneş sineması sanki mına koyiim.. pardon.

birden görüntü parazitlenir.. perde kararır.. ve aniden ışıklar yanar.. arslan gecenin skinde uyandığında yatağın ve kilodunun spermgüller açtığını görünce şaşırır.. o artık bir hamamcı olmuştur.. içinden **“telefona bakan kadınına da italyanların hülya avşar'ı ornelya muti'ye de birleşmiş milletler genel**

sekreterine de..” diye homurdanarak ve fazla ses etmemeye büyük özen ve itina göstererek banyoya yönelir.. banyo annesi ile babasının yattığı odanın ayak ucundadır.. arslan ise dört kardeşiyle birlikte şimdi hamamcı olduğu oda da uyumaktadır.

arslan mutfaka giderek ve bir kiprit alarak banyodaki küçük piknik tüpünü yakar ve üzerine bir kazan su koyar.. su daha çabuk ısınsın diye de kazanın tepesine de bir tepsi örter. sessiz ve geceyi ürkütmeden yatağına gelir. pislettiği donunu ve çarşafı bir kenara istifler ve rüya ormanlarındaki gibi cıscııldak yatağına uzanır. **“su ısınınca külodu, çarşafı yıkar.. bir de gusül abdesti alırım..”** diye düşünür. ve arslan sessiz ve geceyi incitmeden dalar gider tekrar, o meşum rüya ormanlarına.

sabah olduğunda ise ne arslan, ne annesi, babası ne de dört kardeşi sabaha çıkabilmişlerdir.. çünkü gece tüp, suyu fokur fokur kaynatmış, kazanın verdiği basınca dayanamayarak sesli ve geceyi inciterek bum diye patlamıştır.. derme çatma ev ise.. (yok ya.. acıklı son oldu bu.. boşver.. yazar-çizerim ya.. öldürmem kimseyi.)

arslan sabah çalıştığı büroya gittiğinde telefona bakan kadın’ın işveli bakışlarıyla karşılaşır.. demek ki dün gece aynı rüyayı o da görmüştür. ne güzel.. mutlu son.

“ocak 1992”

**YENİ DURUMLAR, YENİ KURUMLAR,
YENİ KONUMLAR, YENİ TANIMLAR,
HADİ CANIMLAR SERİSİ**

(Asosyal Sigortalar Kurumu)

(Mehmetcik Vakfı, Ömercik, Ayşecik, Sezercik
Sevenler Vakfı)

(Sakatları Vurma Cemiyeti)

(Hayvanları Uzaktan Sevenler Derneği)

(Et Me Bulma Kurumu)

(Türgh Kadınını Gücendirme Vakfı)

(Akrep Üretme Çiftliği)

(Bu Gece Olmaz Çok Yorgunum Bey Derneği)

(Darbe Tahmin Ofisi)

(Uzakdoğu Siporları Tao'ca Sevişme Ve Mao'cu Düşünme
Teknikleri Öğretme Salonu)

(Kayıp Geyşa Bürosu)

(Mal'da Yalan Mülk de Yalan Gel Biraz da
Sen Oyalan Partisi)

(Yasa İçi Bireyin Kurtuluşu Örgütü)

(Kadınların Oralarını Buralarını Ve Hatta Şuralarını
Bile Acayip Merak Edenler Demeği)
(İstanbul Kerameti Kendinden Menkul Kıymetler Borsası)
(Bölücü Çete Mensubu Ölümü Sevenler Cemiyeti)
(Çankaya'ya Yakın Güvenilir Kaynaklar Genel Müdürlüğü
Basın Bürosu)
(Maden Tek Tük Arama)
(Başlayalı Çok Oldu mu Abi Sorunlarına Başlayalı Çok
Olmadı Birader Jenerik Daha Yeni Bitti Abi Deyicileri Vakfı)
(Tecavüzcü Coşkun Kız Yurdu)
(Gündelik Ölaylara Aval Aval Bakanlar Kurulu)
(Off Ulan Off Be Deme Ofisi)
(Devlet Ölgünleştirme Enstitüsü)
(N'aaber Moruk 'Ne Var Ne Yok Valla Ne olsun işte
Yuvarlanıp Gidiyoruz Ulusal Haber Ajansı)
(Hiçbir Şeyi Sevmeyenler Cemiyeti)
(Woody Allen'girli İşler Yayınevi)
(Devlet Plan Proje Erteleme Teşkilatı)
(Toprak Mahzunları Ofisi)
(RNA ve DNA Moleküllerini İzleme Ve
Suçüstü Yakalama Komitesi Başkanlığı)
(Merhumu İyi Bilirdik Korosu)
(Kayinat Ruh Güzelliği Yarışması)
(Biz Elimizden Geleni Yaptık Hastanesi
Allahtan Ümit Kesilmez Vallahi Polikliniği
Öpiim De Geçsin Bari Servisi)
(Hakkıdır Hakka Tapan Laikliğe Bu Türban Teşkilatı)

(Uluslararası Saf Örgütü)
(İş ve Cilve Kurumu)
(Neyzen Tefvik İçki Dikiş Kursu)
(Abazanlar Bızır Büzzük Araştırma Vakfı)
(Türkçe Sözlü İngilizce Hisli İtalyanca Alt Yazılı
Ecnebiye Kiralık Möbleli Hafif Müzik Yarışması)
(Nah Gelir Otobüs Durağı)
(Hür Teokratik Parl'imam'ter Sistem)
(Çorum'dan Adam Çıkar Mı Çıkmaz Mı İşte Onu
Bilimsel Araştırma Vakfı)
(Yüksel Tellak Bumin Cıstak)
(Aile İç Ensest İlişkiler Bakanlığı)
(Hayat Üniversitesi Kafa Ütüleme
Ömür Törpüleme Fuckültesi)
(Bayanlar Üç Adım Çağ Atlama Müsabakası)
(La Havle Ve La Kuvveten İnla Billah Ali Ül Azim Akıl Ruh
ve Sinir Hastalıkları Hastahanesi Başhekimliği)
(Özürlü Çocuklardan Hayat Adına Özür Dileme
Ve Acıma Komitesi)
(Orta Asya Türgleri Toplaşma Dayanışma
Ayrışma Derneği)
(Enzim-Bank)
(Olay Yerde Gerekli İncelemeler Yapılıyor Gerekli Tüm
Önlemler Alınmıştır Endişe ve Paniğe Mahal Yoktur Süt İçtim
Dilim Yandı Amanın Ammanım Basın Açıklaması)
(Somut Ressam Conan Evren)
(Uzaylı Köylüler Yardımlaşma
Dayanışma Sandığı)

(Herkesin Elindeki Kendine
Halkla Cinsel İlişkiler Müdüresi)
(Aşk Bu Mu Sevda Bu Mu
Araştırma Geliştirme Vakfı)
(Osturma Sokağı)

“mayıs 91”

OĞUL GEZDİRMELERİ

“ohhlum hüseyin
Umutcan’a...”

baba, oğul geziyorlar şen şakrak.. oğul daha küçücek.., baba ise büyücek.. taa eşşekcek.. gezişirken konuşurlar.. cek, cak, cek.

- bobaa, bobaa.. bu ne ola, la bobaa..
- sözlüktür evladım. kocaman, büyük, sözlüktür.
- nes ikimize dermandır.. ne işimize yarar..
- olamamış tek tük harfler, olabilmiş çok çuk bileşik harfleri anlatırlar.

- bobaa, bobaa.. bu ne ola, la bobaa..
- mezartaşı oluyor çocuğum..
- nes ikimize dermandır.. ne işimize yarar..
- ömür alfabesi’dir.. lâkin sonradan başlar.. yokluğumuzun üstüne konar.. kaybolmayalım deyu.

- bobaa, bobaa.. bu ne ola, la bobaa..
- yaşamak.. yaşamaktır evladım.
- nes ikimize dermandır.. ne işimize yarar..
- benim giderek tükendiğim, senin yeni yeni başladığın, bir

öyküdür çocuğum.. kahramanı sensin, benim.. ve annendir yavrucuğum.

- bobaa, bobaa.. bu ne ola, la bobaa..
- zamandır evladım.
- nes ikimize dermandır.. ne işimize yarar..
- çoğaldıkça, eksiliriz yavrucuğum.
- bobaa, bobaa.. bu ne ola, la bobaa..
- kadındır evladım.
- nes ikimize dermandır.. ne işimize yarar..
- zaman, hayat bağlaçıdır yavrucuğum.. beni sana, seni

çocuğuna bağlayacaktır.

- bobaa, bobaa.. bu ne ola, la bobaa..
- aşktır, sevgidir evladım.
- nes ikimize dermandır.. ne işimize yarar..
- hayat özsuyumuzdur yavrum. anl'am kazanmamızdır. gaz verir, omuz atar.. güç verir, kuvvet verir. doping'tir deptirir yavrucuğum.. batna ciladır sevdâ.

- bobaa, bobaa.. bu ne ola, la bobaa..
- okuldur, mekteptir evladım.
- nes ikimize dermandır.. ne işimize yarar..
- torna atölyesi'dir yavrucuğum. yanmalık, biçimli odunlar

üretilir.

- bobaa, bobaa.. bu ne ola, la bobaa..
- vatan toprağı'dır evladım.
- nes ikimize dermandır. ne işimize yarar.
- mülkiyet mezarlığı'dır yavrum.. uğruna ölünür.. ama uğruna yaşanmazdır.. iktidarın çiftliğidir, cılız halk'lar yetiştirir.. top oynanmaz arsa'dır.

- bobaa, bobaa.. bu ne ola, la bobaa..
- halk'tır, helk'tır evladım.
- nes ikimize dermandır. ne işimize yarar.

- figüran'dır yavrucuğum.. parmakla sayılır.. kalabalık fiil ve film çekimlerinde kullanılır.

- bobaa, bobaa.. bu ne ola, la bobaa..

- hapishanedir çocuğam..

- nes ikimize dermandır.. ne işimize yarar.

- ayrı düşünenleri aynılaştırmaya çabalar. insan değirmeni-
dir.. bol şair üretir canım.

- bobaa, bobaa.. bu ne ola, la bobaa..

- doğa'dır, tabiat'tır evladım.

- nes ikimize dermandır.. ne işimize yarar.

- ormandır, yağmurdur, çamurdur.. bize bizi veren, bizi biz-
den alandır.. fahri ana'mızdır, fahriye aplanızdır. yavrucuğum.

- bobaa, bobaa.. bu ne ola, la bobaa..

- yerküre'dir, dünya'dır evladım.

- nes ikimize dermandır.. ne işimize yarar.

- insan aşiretidir, dünya mahallesidir yavrucuğum.

- bobaa, bobaa.. bu ne ola, la bobaa..

- sosyalizm'dir evladım.

- nes ikimize dermandır.. ne işimize yarar.

- hayat reçetesi'dir.. bir marks'addin hoca fıkrası'dır. bizi
biz olmaya çağırır çocuğum. yeryüzü ve hayat tesfiridir..

- bobaa, bobaa.. bu ne ola, la bobaa..

- vagina'dır.. kutu'dur.. cinsel organ'dır evladım.

- nes ikimize dermandır.. ne işimize yarar..

- hers ikimize dermandır. her işimize yarar.

baba, oğul geziyorlar şen şakrak.. oğul daha küçücek.. baba
ise büyücek.. taa eşsekcek.. gezişirken konuşurlar.. cek, cak,
cek. cek, cak, cek. cek, cak, cek.

“nisan 1991”

YENİ YETME LUMPENLERE ESKİ LUMPEN ŞAKALARI..

**“tarlabası'na..
kasımpaşa'ya”**

- maksuut.. layn.. puştun oğlu..
 - nea var layn mına kodumun çocuğu.
 - neşe ile kaya'nın arzu ile oya'nın sana selamı var la.
 - hankı neşe ile kaya'nın hankı arzu ile oya'nın ula.
 - sana neşe ile kaya'nın, seni arzu ile oya'nın selamı var ula..
- hı, ha, hu.

• • •

- caaabiir.. opp.. götlek oğlu götlek.
- ne var ılayn kıcımın kenar başı..
- sana ahmet'in selamı var la..
- hangı ahmet'in ula.
- sana ahmetin. hassikter yannuş oldu. tekrar sor ula.
- hankı ahmet'in ula
- sultan ahmetin.. hı, ha, hu..

• • •

- zenger.. la labunya.. “güzel sana atlar fakültesi'nde kaç kişi çalışıyor ula. hi, ha, hu.

• • •

- hişşt!. torba.. baksana la..
- ne var lan mincık otu..
- vat iz yor neyyim la..
- yat bir zorliiym.. hi, ha, hu.
- ha.. nea.. hı.. ne dedin..
- zızt errenköy.. hı, ha, hu..

• • •

- höst!. zoltan.. yarrağım..
- ne var layn yine.. anasis ikik.
- dün zarbo'yu gördüm la.. borusan'a girmiş.. hi, ha, hu..
- ben de bugün gördüm ula. borusan'dan çıkmış. asel'san'a girmiş..hı, ha, hu..

• • •

• bir klasik lumpen şiiri
“Uludağda
karı seyrediyorum karı
elim de buz gibi biram
ya rakım da olmasaydı
naapardım.”

• • •

- zırva layn.. elden gel..
- evlen de gel.. hı, ha, hu.

• • •

- (lumpen telefon şakaları)
telefon çalıyoryormaktadır.
“ZIIR!. ZARR!. ZORRR!.”
- alova.. büyüun.. kimi aradınız..
- ee, şey.. hı, ha, hu.. konsol beyle görüşecektim, bayan.
- hankı konsol beyle..
- senis iken konsol beyle.. hı, ha, hu.

• • •

telefon çalıyormaktadır yine.

ZIRR!. ZORR!. ZURR!. ZIRR!.

- alova.. büyrun.. burası benis
- iken konsol beyin evi değıl..
- senis kims-ikiyo.. o zaman hı, ha, hu..
- terbiyesiz domuz.. hı, ha, hu..

• • •

telefon çalıyormaktadır yine, yine.

ZIRR!. ZORR!. ZARR!. ZURR!.

- alova, alova ee.. ben, şeyy.. hi
- ha, hu.. ben konsol beğim de..
- beni arayan oldu mu bayan.
- onu soracağıdım da..hi, ha, hu.

• • •

(enseye bir şaplak. hoop. şak)

- bugün cuma, enseyi kapa. hi, ha, hu.
- tursil laayn.. bırak daşşaklarımı...
- istiklal marşını söyle bırakıyım. hı, ha, hu
- çuval abi lan.. sana birşey sorucam layn..
- sor ulayn dötiine bacağı soktuumun adamı.
- çuval aabi layn.. taş mı ak. yar mı ak.
- hı!. şeyy.. taşak.. yok.. yar ak..
- hı, ha, hu.. hankısı daha ak çuval abi..
- (şırraaaaaaaak)
- vurma çuval abi.. ah.. bokunu yiyeyim.

• • •

- zalim abeyi bana biraz borç versana.
- sen bana bir kere versena.. hı, ha, hu.

• • •

- bo mahalleye yeni mi taşındınız evladım
- ananıs kim. babanıs kim. kızkardeşinis kim.
- ben sizin ananıs ikim. babanıs ikim.
- kızkardeşinis ikim amca.. hı, ha, hu...

• • •

- barbut dayı la.. sana bir bilmece
soriim mi ya.
- sor bakak hele çekip çıkartmaca..
- akşama bize gelde dötüne koyiim.
- höt!. ne la bo.. besmelesiz pezevenk.
- kızma ya barbut dayı.. minder o ya.
minder, minder.. hı, ha, hu

• • •

- demek galkıyorsunuz camış abeyi.
size kapıya kapıya kadar geçireyim
bari.. hı, ha, hu.
- ohooo.. annen kerane'de çalışsın.
yastığının altına para koyayım. sen
al gel o parayı. kâhvede karşımda
okey oyna.. eee, nasıl olacak şu işler.. ha.. hı, hu, hu.
vb. vb. vb. vb. vs. vs. vs. vs.

“şubat 91”

EŞYANIN TABİİYATINA AYKIRI

“tüm şofben şehitlerine”..

şofben zehirlenmeleri.. kesin darbe sebebi. hem de zincirleme. hemde arka arkaya. göz göre göre.

daha çok **“banyo fantezileri”**ne bağlasa da uzmanlar, ben görüyorum. gazete manşetleri uzmanları yalanlıyor.

adam konuşuyor mesela: **“seviştik, karım banyoya girdi. uzun süre çıkmayınca merak ettim. banyo kapısını kırıp, dışarı çıkardım.. ölmüştü.”** diyor.

uzmanlara göre banyo kapısını kilitleyip (kocas gelmesin diye belki) şofbenden zehirlenmek bir cinsel fantazi olabilir ama bana göre ise şofbenden zehirlenmekten ayrı daha vahim bir durum var ortada.. yani banyo kapısını kocasına kilitleyip banyo yapmaya giren evlilik kurumu'nun acı durumu.

insan insana anlaşabiliyoruz mu ki. eşyanın da dilinden anlayalım. jetonumuzu yuttu diye telefon makinelerini de yumrukluyoruz. vaktinde çalmadı diye saati dövüyoruz. insan insana bahsettiğimiz potansiyel şiddeti eşyadan, bitkiden de esirgemiyoruz. üç dönüm tarla için orman yakıyoruz. boğaz manzaralı bir villa için boğaziçi'ni yağmalıyoruz.

eşya'nın bitkinin insana insanlığa kötülüğü olamaz.. bu

eşyanın tabiyatına, bitki'nin ruhuna aykırı. her kötülük insan eliyle husule gelir. yaşamak bile.

oysa ben çocucukken dolmuşunu gelinlik bir kız gibi süsleyen şofer amcalar tanırdım. hele hele televizyonların, klozetlerin, sehpaaların üzerlerine dantel işlemeler seren sakine teyzeler..

ve onlar gözleri gibi bakıyorlardı. dolmuşlarına, sehpalarına, klozet kapaklarına. onlar şofbenden zehirlenmiyorlardı. çünkü şofben onların evlerinde henüz tedavüle girmemişti daha..

bundan şu çıkıyor. eşyanın dilinden anlamıyoruz. (bunu daha önce dedim) şofbenlerimizi, dolmuşlarımızı, klozet kapaklarımızı seviyoruz. ve belki de sırf bu yüzden bize huzur ve sükunet dağıtacak eşyalar, bitkiler bize ölüm saçıyor. yuf..

şofben zehirlenmelerinin akraba evlilikleriyle atbaşı gidebileceğini de düşünüyorum.. dikkatsizlik ayrı bir panel konusu tabii. ama genelde yaşanan görücü usulden olma görece tehlikeler.

meşrubat şişelerini de işkence aleti olarak kullanıyoruz mesela. sonra toplu taşıma araçlarını da seks mekanı seçiyoruz. fort yapıyoruz.

hiçbir durumu kendi alanında yaşayamıyoruz. hayat hasta. yağmur ormanları talan. gürleyince asit bulutları gürlüyor üstümüzde. daha çok iteliyoruz.

idare ediyoruz hayatı.

“batıdan yalnızca teknolojisini alacağız” vecizesinin bir yansıması mı bu. yâni pek bedelini ödmeden hop şofbene geçmek. oysa çok basit bir durumdur bu ve foşur foşur yıkanmak sapına kadar bizim de hakkımız. ama beceremiyoruz.

sapır sapır dökülüyoruz şofbenler karşısında.

oysa batıya hamamı biz götürdük diye de pek böbürleniriz. hayır, suç şofbenlerdeyse nükleer başlıklı şofbenleri sınırlarız olur biter. ama bizim damperli kamyon facialarımız da meşhur.

traktör kazalarımız da. ihmal sonucu balkondan düşmelerimizde.

yolda ölüyoruz. vapurda ölüyoruz. banyo da ölüyoruz. erken ve haybeden ölüme endeksli bir hayat bu ömür diye yaşadığımız.

- hayatı ne olarak ele aldığımızda mühim esasında. politikacılar ve eşyalar hayatlarımızı kolaylaştıracak birer hoş araçlarken biz onlardan habire hayatımız zora sokma abideleri yapıyoruz.

lise bitiren biri adres tarif edemiyor. geometri cetvellerini hâlâ ceza aleti olarak kullanmamız da ayrı bir medeniyet ölçüsü. beyaz eşyanın taksitle satılması, taksitin ödenememesi, haciz gelmesi, yuva yıkılması tam otomatik çamaşır makinasının ne redde skindedir ki. eşyaya muhtelif hüznüleri ve kinleri bizler yükleriz. radyolar şirinlik muskası, çeyizler genç kızlarımızın bir başka kramp kampı değil midir.

şunu da demek istiyorum. daha eşyalarla anlaşılmazken, başa çıkamazken.. dünya işleriyle, faşizmle, savaşla, enflasyon canavarıyla nasıl başedeceğiz. yakında bölücü çete mensubu diye yakalananaların önünde suç aletleri olarak şofben de görürsek sakın şaşırmayalım.

hayatlarımız daha doğallığına kavuşmadan şofbenlerimiz doğal gazla çalışsa n'olur ki. öyle kaskatı, öyle mujik, öyle yetimiz ki, eşya ve hayat karşısında

şofben değil de birileri osursa yine ölürüz.

“aralık 92”

GÜNÜN EN ÇOK YAPILAN GEYİK MUHABBETLERİ...

“erden ile alen’e..”

- denizcilik işletmelerin’nin arması var ya.. hani simetrik iki çapraz çapa.. işte onu tüm dünya milletleri çuval dolusu para verip satın almak istemişler de bizimkiler kabul etmemiş.

• • •

- geçen gün sultanahmet’de yürüyorum. iki turist karı iş attı. namussuzum AİDS MAİDİS dinlemedim ikisine de onaltı posta gittim.

- o da bişey mi.. ben geçen sene hollandalı bir turist karıyı zorla siktim. karı beni danimarkada insanlığa davet etti.

• • •

- GIRGIR dergisi niye böyle oldu ya..

• • •

- ulan tekniğin olacak, zort diye ilk çağ’a gidicen. yanında da bir silahın olacak hepsini dövüp tüm karıları düzersin be...

- lan oğlum aptal olma.. ben olsam önce tüm madenleri boşaltırım. sonra da karıları çıtır çıtır yerim.. önce maddiyat oğlum.. sonra fuck’iyat..

• • •

- haliç'in dibinde ajayip altın varmış ya.. japon'lar biz çıkarırs ama yarısını bize verirseniz demişler.

• • •

- en güzel baryak bizim baryağımız oğlum.. ne o italyaların baryağı öyle üç renk yanyana.. bizimkinin manası var.. boru değil..

- ulan silahsız bir savaş çıksa japonlarla güney koreliler bizi ayakta götürür be.

- tabi lan oğlum.. çocuk olma.. onların hepsi judo, karate biliyor. bizim bir cüneyt arkın'ımız var. oda yaşlandı.

• • •

- ben okuldayken sınıfın en çalışkan öğrencisi bendim.. tüm kızlar bana aşıktı.

• • •

- genel ev'e gittim karıya bir asıldım. aabi kan bana bir muamele çekti, bir muamele çekti. iliklerim çözüldü valla. sonra ben de saldı kobraı.. karı para bile almadı ya.

- tabii lan o karılar para için değil sırf düzüşmek için orda çalışıyorlar.

• • •

- ünlü karateci Bruce Lee'yi Wang Yu öldürmüş be.. para vermiş arazi mafyasını tutmuş.. 10 kurşun yemiş yine de uzun süre ölmemiş... çük norris'in hakkında söylediği bir lafa üzölmüş. orda ölmüş. dokunmuş adama.

• • •

- biz türhksüz oğlum.. bize radyasyon AİDİS, Maidis işlemez.. bak bizim bülent ersoy'a taş gibi karı valla. onların ibneleri sinek gibi... hemen öldüler..

• • •

- astronot amstrong uzayda ezan sesi duymuş hemen müslüman olmuş. kaptan kusto'da. antoni kuin de. rüstem batum'da.. uzun hava duysalardı mustafa topaloğlu mu olurlardı.

• • •

- en kral arabeksçi orhan gencebay oğlum. herif, okulunu okumuş. tüm batı enstrümanlarını bülbül gibi çalıyormuş.

- olsun oğlum.. en kral arabeksçi müslüm gürses. herif sahneye çıkmadan önce kokayin alıyormuş.. dünyayı iki yıl geriden tâkip ediyormuş.

- tabii aabi.. orhan gencebay bile “herkes beni dinliyor. bende müslüm gürses’i” demiş.

- senin de onların da anasını satayım. hemen sattın herifi.

- taabi aabi.. karmımı onlar mı doyuruyor ikisininde canı cehen-neme.. en büyük fener.

- siktir git lan tasdikçi ibne..

- tabii abii.. sikter gideyim..

• • •

- iyi ki venedik'te değiliz ha.. ben gondol'a binemem.. midem bulanır.

• • •

- askerdeyken komutan en çok beni severdi. herifin kızıyla bile yattım. bişey demedi, damadım ol dedi.. ha.. bu kurşun izleri mi.. şey dalgınlıkla tüfeğin üstüne düştüm.

• • •

- ulan bütün karılar orospu be.. hep maddiyat peşindeler..

• • •

- ben var ya bu mahalledeki bütün karıları düzdüm.. bu mahal-lenin namusu benden sorulur aga.. benim haberim olmadan bir kuş bile uçmaz, kervan geçmez..

• • •

- ikimizde deli gibi seviyorduk. babası onu bırakmam için para

teklif etti. ama döviz değil diye kabûl etmedim. sonra evlendim. şu halimize bak. kafamı iskeyim.

• • •

- ömür biter geyik bitmez.
- n'aapacaksın aabi küçük insanların oyalanma abideleri bunlar.
- hassikter lan.. losyolog musun..
- tabii abii.. hassiktereyim..

“eylül 92”

VAROLUŞ NEDENLERİ VAZCAYIŞ SEBEPLERİ

- neden burdayım.. niçin burdayız.. niye bunca zulüm ve acı.. niçin biz.. neyi arıyoruz burda.. neyimizi kaybettik.. kısa kiprit çöpü'nü mü çektik bilmeden.

- eğer hayat su'dan başladıysa, su niye böyle temiz.. bizim hayatlarımız niye engerek.. bir zemzem suyu'ndan oluşan hayatlar.. bir de terkos suyu'ndan oluşan hayatlar mı var.. pet şişe suyu'nda “pıt pıt” eder mi canlar.

- uzay'da tabancayı kime kullanacaksın..

- dünya'nın bütün sırlarına erdim.. bu sefer de ömrüm bitti.. şeyi düşünüyorum.. anton çehov ya da samuel becket günümüzde yaşasaydı bunca “kalem cahili” ortalık da olur muydu.. james joyce joker tabii..

- bir hayatı değerli kılan unsur, yeniden yaşanılabilirliği midir acaba.. oysa ne magazin sorudur “dünyaya tekrar gelseniz, yine kendiniz mi olurdunuz” sorusu. sorun bu işte.. zamansız, zemsiz olabilmek.. o sonsuzu bugüne birgün'e taşıyabilmek..

- yok yahu, ben bu zamanın insanı değilmişim.. vademi dondurup, bir zaman sonra gelsem.. olar mı.

- öyle naylon fikirler var ki dünya karmaşası'nda başarıyla sağ bek oynar..

• arabesk sonunda bir aile de vücut buldu.. özallars. durgut hariç.. özallars ile demirel'i çözmeden bu ülkenin mantığı'nı anlayamacağımız..biri hız, biri haz tümseğimiz oldu.. haz tümseğimiz gitti.. hız tümseğimiz kaldı.. garip.

• insan tereddüt ve azap duyduğu için yazar.. insan “dahi” olduğunu biliyorsa niçin yaşar.

• “görmüyor musun sofî ölüyoruz..”

• lord byron, çok büyük bir şair.. ve biraz da bir ayağı ötekinden bir kaç santim kısarmış.. lord byron belki de bu nedenle döneminde “dans kralı” olmuştur.. çünkü eksiklikler fazlalıktır çoğu zaman.. ben bir garip zenci'leyim.

• her büyük sanatçı neticede bir büyük “hayat beceriksizi”dir.. çünkü kafka çok büyük bir yazardır. böcük gibi yaşamıştır.. büyüklüğü yazdıklarındandır.. bir böcük ne ifade eder ki artık ruhlarımız bömböcükken..

• ilhan berk der ki: “kültür, fazıl hüsnü'nün ne yiyip içtiğidir..” bu biraz metabolizmik bir saptama olsa da gerçeklik payı çoktur.. çünkü biraz kelimeler, ne yiyip içtiğimizdir..

• molier büyük bir yazar.. çünkü biraz bir fânî olarak kralın dalkavuşu.. çünkü sanatçılık biraz da kendini olduğu gibi orta yere zıçmaktır.. çünkü biraz neyzen tevfik bir hayatı yakarak bugünlere ışımıştır.. çok çükünde olmasa da.

• güneş gazetesi'nde birlikte çalışırdık sayın çetin altan'la bir gün merdivenlerde raslaştık da “hişt evlat” dedi “aklın sayesinde ömrünü kısaltıyorsun” hâlâ, hâlâ düşünürüm bu sözü, kem geceler uykusuzken... sağol usta..

• ahmet hamdi tanpınar bu yeni yabancı markalı giysi ve eşyalardan daha açar insanı.. yakışır.. aslında sanatlarda da bir marka fetişizmi söz konusu değil mi.. o da akla beğeni ve estetik düzeyine bağlı değil mi..

• kaç yaşında bindiniz ilk kez uçağa.. ya da semtler arası yolculuklarda bile neden kumar kadınlarımız hâlâ..

• icatlar da teknik de tüm öbür ihtiyaçlar gibi eşitsizliğe mi ayarlı.. herkes satınalabileceği ölçüde mi yararlanır icat ve teknikten.. insanın aya ayak basması gerçekten tüm insanlığımıza maledilmeli.. yâni dünya tıslayıcı ilk kaçan o teknolojiye sahip olanlar olmayacak mı..

• halk, hem parasız, hemi pulsuz, hemi de cahil bir kavim mi.. ne bilgi anlar.. ne de teknoloji sahiplenebilir.. yine de her şey onun üstüne döner.. kılından, yününden, sütünden ve oyundan mı yararlanılır.

• tamamen 21. yüzyılda yaşadığımızı kim kanıtlayabilir.. herşey insanın elindeyken yani.. gecikme ve hız diyorum.. 21. yüzyılda daha önce yaşamadıysak neyle kıyaslayacağız.. çağı hızlandırmak ve yavaşlatmak insanın elindeyken ve yaşayacağı çağı o seçerken ömrü boyunca.. yâni.. bilmiyorum... derin mevzu..

• orta çağ'daki yaş ortalaması kaçtı acaba.. tanzimat dönemi iççamaşırları fransız etkisi mi taşırdı.. yıllık albüm tüketimi bir mutluluk ölçütü olabilir mi acep.. neron sesi kalınlaşsın diye her gün pırasa yiyormuş.

• ahmed arif hapisteyken oğluna “firar” adını koymayı düşünürmüş.. çıkınca “filinta”da karar kılmış.. bir kızım olsaydı adını “istanbul” koyardım.

• garsonlar her zaman ne yapar, ederler, küsuratlı getirirler hesabı.. küsurat bahşiş payı..

• 1 Mayıs 1992'de taksim meydanı'ndaydım.. bir iki tur attım.. ezildim, çözüldüm ve bir görüntü şaar diye içime su serpti.. mahir çayan'ın arkadaşı ertuğrul kürkçü tam beyoğlu girişinde, polis beni ararkene o bisikletiyle vınn yanımızdan geçti.. beni arayan polisler onu turist sandılar.. ve kan, kavga fotoğrafı çekmeye ayarlı muhabirler bu güzel görüntüyü es geçtiler.. ben gördüm, ben yaşadım ve tarihe mahsül kaldı..

“mayıs 1992”

ELEM TERE FİSH, ya da BALIKÇI KRAL

“john Belushi’ye”

tam beşinci kattaki evimin karşısında, karşı kızı damda, benekli bir karakedi, iki gündür carcar miyav bağıyor özüme..

oraya çıkmasının nasıl ki mümkünü yok.. oradan inmesi de mümkünler haricinde. insan el zembiliyle bırakılmış oraya.. bu kesin..

her cama çıkışında carcar miyav bağıyor **“beni buradan indir.. lan beni bi sevindir..”** diye.. ama ben değilim ki süpermen. uçam olsaydı bile hava soğuk be annem.. **“sana öyle hasretim ki bir çabam yok varam diye”** vaziyetleri.

akşam da sinemaya gitçem.. sen orda, karşı damda carcar miyav.. naapiyim.. öleyim mi be annem.

robin williams.. otoriter bir babayla pek şirin bir annenin gece mesailer.. robin williams.. siyah-beyaz ama renkli, 51 ekran büyük, fakir çocukluğumuzun uzaylı ork’lu mork’u..

hayatın personeliyim ve fakat, ama, ancak değilim çükünde bile geçip giden zamanın.. aynı frekansdayız.. “görüyorum”.. ve fakat ayrı bulunmamız coğrafik, zıttı bilimsel bir hata.. biliyorum.. yani robin williams’la..

robin williams.. **LSD** kürleriyle ömür boyunu törpülerken

en yakın arkadaşı ve sevgili ustası **john belushi** eroyinden nalları parlatınca, eskiz yaşamalara az biraz es geçip, kendini film-lere vuruyor.. varlığından hicablı alçak gönüllü yüksek.

robin williams.. neredeyse bir derviş..neredeyse beктаşı.. neredeyse sanki “**biz**”.. yâni çok afedersiniz, çok çok akdeniz. robin wiliams.. hamurunda doğru humour’lar barındıran yahşi ve vahşi batılı şovmen.. robin williams.. imajında insanı, sevgiyi, hayatı yücelten, parayı sikter eden bir holivut zembereği.. ne garip batılı komedyen doğru motiflerle yek vücut bulurkene, doğru komedyen sanayi odasına kayıt olma telaşında.

sanatçı: hayatı, yeniden ve kendince yorumlayan.

sanatçı: hayatı, aniden ve bencilce yorup alan.

oysa bir film yetiyor arınmamıza.. melek insan oluyoruz her matine-suare.

sevilemeyeceği sevmek.. olunamayacağı olmak.. gidilemeyeceğe gitmek.. imkansız imkanlıya denemek.

vahşi batı ve beyaz adam kendince sosyalizmi öldüre dursun (kenarda **turan dursun**) kendi kendince nasıl da kırıp kırıp filmler çıkarıyor o sosyalist imgelerden.. son dönem tüm holivut filimleri neredeyse fakirlik, iyilik, eşitlik ve güzellik üzerine. holivut'un karl'anması marks'lanması bile kapitalizm lehine..

(beyoğlu.. sana minnettarım ey güzel muhit. sana hayranım.. sana her şeyim.. parasız kaldığımda para buldum yolunda.. karısız.. şey pardon.. ayıca oldu biraz.. yârsız kaldığımda yâr buldum kolumda.. ailemden çok emeğin geçmiştir bana.. sağol lan-beyoğlu abi..

beyoğlu.. canımın içi başkentim.. ülkem.. her tura çıkışımda içimde yılbaşı öncesi sevinçleri, kurban bayramı arefesi hüzn-leri, 10 kasım günü törenleri ve 1 mayıs sevinçleri.

beyoğlu.. daha neyim olacaksın.. caddemsin.. gençliğim,

ergenliğim, herbir şeyimsin.. sana minnettarım ey güzel muhit.. bakarsın ölürüm bir cher serseri bakışınla.. içimi açmak istedim.. bu tuhaf yazının ortasında.. kendine iyi bak. lan beyoğlu abi.. seni seviyorum..)

mizahçılar diledikleri, istedikleri herşeyi yaşatırlar insana.. güldürmekten işteten Z.A.Z'cılardan birisi GHOST diye ciddi bir film yaptı örneğin, gevşetti gişelerin iligini kemiğini.. bu filmin (balıkçı kral) yönetmeni de monty pyton grubundan iflah olmaz bir komik.. güldürürken düşündürmüyor.. ne isterse onu yapıyor.. güdürtürken düşündürmek düsturu bizim yeteneksiz mizahçıların bellediği bir bahane çukuru.. güldürürken düşündürmek.. ya da yürürken, sakız çiğnemek. ha, ha.. gülme düşünmenin türevi zaten değil mi.

ha bu arada karikatür: **“dili bozuyor”** diye eleştiriler vardı.. ah annem diyemedim ben orda.. karikatür ve mizahın hayatıyeti **“bozmak”** üzerinedir zaten.. karikatür yani mizah anarşizmin bir hergele yanıdır çünkü biraz.. varlık sebebi **“bozmak”** **“çıkmaq”** ve **“muhalefet”** olan bir sanata nasıl şunu bozuyor bunu bozuyor denilebilir ki ah aplan.

akşam eve gelince tam evimin karşısında kırmızı karçıl damda carcar miyavlayan kediyi.. çaldım tüm apartman sakinlerinin zillerini... indirttim aşağıya.. **EYOO!**

bu semtte de adım çıktı deliye.. **EYOO!** hayatın personeliyim ve fakat, ama, ancak çükünde bile değilim zamanın.. olsun.. elem tere fish ya da balıkçı kral.. **EYOO!**

“şubat 92”

ON DAKİKA ARAGON, ÇOCUK UYUYOR..(SUS)

**“elsa’nın gözlerine,
münevver’in ellerine,
ve senin dillerine..”**

• hafta, yedi.. gün, yirmi dört.. yıl üç yüz altmış beş gün çeker.. çarp zamanı bedeninde.. böl beynine, yüreğine.. al ömrün. daha ertesi gün.. daha ertesi gün.. yoo, hayır.. daha ertelenmesi mümkün değil ölümün.. (sus)

• herkes kendisini, kendisiyle yakıyor.. hiçbir şeye yakın ve meyilli değil yüzün.. o vakit, seyrelt alınının evde kalan yanlarını.. (sus)

• yalnız bir kadının yemek tariflerinde mutlaka bir tutam “baryam” bulunur.. (sus)

• ben bazen bazı harflerini, karakol önlerine, miting meydanlarına bırakan bir alfabe’yim.. gecenin emaneti sütyensiz göğüsler.. kapanın elinde kalan sapan.. hayat bilgisi.. körolası çöpçüler greve mi gitmişler, aşkımızı, dün akşamı süpürmemişler.. (sus)

• ler’lerden, lar’lardan yoksun duvarlar’lar arasındayım baba.. anne ben SUSARCA mı oldum yoksa. (sus)

• kim bırakmış öyküsünü masada.. ıhlamur ücreti ile

beraber. bu ses kimin.. bu nargile kimden kime yadigar. ben niye bir özne'yim.. sen kime ilk aşk oldun. suna kan boylu yârim.. küçük chey'lan bakışlım. taş devri'nden başlıyor geri kalmışlığımız.. (sus)

• kimileri yazdıkça **“para”** kazanıyor.. sen yazdıkça **“yara”** kazanıyorsun..(sus)

• bütün güsel kadınlara hamileyim, bu akşam.. kaldırıma baldır yağmış, **ora**'larım acıyor.. (sus)

• olsa olsa, **“çıkan kısmın özeti”** oluyor sevmelerimiz.. **“kireç nasıl yapılıyor.. anlatiyim mi sana azra..”** ha annem (sus)

• bir kedi bir ömrü uzatabilir. bunu gördün, bunu yaşadın.. uykudan tatlı yâr yok.. turistler geziyor hayatlarımızı.. (sus)

• kendime saygımı yitirdim.. hükümsüzdür.. (sus)

• ben aslında ilave'yim.. bir gastenin dağıttığı.. üç beş nüsha ve beş renkli.. dolaşırım, ömrüm bir an. her yanı, hayın mayın.. her yanı ayın, gayın, fe.. her sabah bayiinizden **“istenmeyi”** unutmayın.. (sus)

• **“saç mı, sakal mı..”** dedi, berber.. adam dedi ki **“hüzün”**.. (sus)

• araplar olmasaydı, uyuşukluk sözcüğü, et, kemik bulur muydu.. bir de eskimo'ları anlayamadım gitti. dört mevsim, kış kıyamet... ne yerler, ne içerler. kutuptaki aylar, ne uykusuna yatarlar.. (sus)

• şair bir hastalıktır.. habire mikrop yayar kurulu düzene karşı.. yeryüzü üzerine, her şeyi dediler mi.. herşeyi sustun mu. hem herkes duydu mu.. sarhoşken, el yazın kız'ıllaşılıyor.. (sus)

• ahl, bulduğum anlamları, unuttum da bir takside.. (sus)

• eni-boyu dört cm.. kenarları incik, boncuk. gözaltları sıtma bahar.. avuçiçi kınalı. **“suçu acep ne”** diye bakar meraklı okur. bakar ve şaşırır sonra.. devamı iç sayfada. genç yaş'da, evden kaçmış.. atarici şenolla birlikte or'uyormuş.. bir akşam

sarhoşluğu, ters ilişki istemiş, atarici şenol efendi.. o da tersinden şişlemiş atarici şenolu.. hamfendi, hamfendi. emanuel değil ki. günün **menü**'sü olmuş, **meni**'li gastelere.. (sus) "

• tadın bal,dilin zehir.. sustuğun, seyredtiğin anlarda güzelsindir şehirde. arılarda soktuğunda ölürler.. (sus)

• giderek, imzamı atacak bir aşk bulamıyorum.. oysa sabahlar nasıl da, A4 kağıdı gibi uzanıyor önüme.. oysa akşamlar, nasıl da uzanıyor, fotokopi.. giderek imzamı atacak bir bildiri, bir hayat, bir dost bulamıyorum.. (sus)

• bir elma olsan şimdi.. ve sussan, hep soyulsan.. (sus)

• ey zamanın cengaveri, ateş ve buz.. ey talihin çük'e dönüştüğü gece.. ey mına koduğumun muallakı.. ey humma.. ey muamma.. nasıl da titriyoruz. sonsuzluk kıskancında.. oysa ikimiz de biliyoruz kalacağımızı, gökyüzüne, lime lime. bir gün gökyüzü kalmasa bile.. (sus)

• herşey eksik kalıyor.. (sus) herşey eksik kalacak.. (sus) on dakika aragon, çocuk uyuyor.. (sus)

• mutfaktayız.. çatal, bıçak.. kabkacak.. yarım ekmek beyaz peynir.. hazır çorba, pilav, meyva, su, salata.. gam. kasavet.. (sus)

“ağustos 92”

FAKİR MAHALLELERDİ GÜVELİ HAYATLARDI...

“yanan eski
Galata Köprüsü için...”

fakir mahallelerdi.. güveli hayatları. arnavut kaldırımlı sokaklarının yanlarında biz yakışıklı misketler yuvarlardık.. golden sakız'dan çıkan artiz resimleri de biriktirip.. çocukluk belki de en güzeldir.. zaman değil.

pencerelere tünemiş vita yağı kutularda özenle ekilmiş pencereönü çiçekleri olurdu.. ve aralarından bakan bolluca saksı kızlar.. o zaman belki de en güzeldir zaman.. çocukluğumuz değil.

at arabasıyla ve erkin koray'ın, acda'nın, barış manço'nun, fikret kızılok'un, şenay'ın, beyaz kelebekler'in, moğollar'ın, ayla dikmen'in ve bir sürü şarkıcının şarkıları eşliğinde.. ve at, zart diye sokağın ortasına zıçardı.. ve o koku sıcaklarla birlikte rutubet, küf, akasya, karpuz kabuğu, rakı anasonu kokusuna karışıp pırr diye havalanırdı.. geçmiş zamanlar ve çocukluk bir daha yaşanamayacak diye mi güzeldir.

yazlık sinemalar, tahta sandalyeliydi.. çekirdek, meşrubat,

gençkız ve gençoğlan fingirdemeleri eşliğinde serin yaz melteminde ve yıldızlar altında yersiz, yerli filmler seyredilirdi.. eğlentili, kayıntılı.. vurmali, kırmali... murat 121 ve anadol yesyeni arabalardı.. ve dolmuşlar henüz özel arabalarlardı da.. kocaman şevroleler ve tek tük mercedesler de vardı.. ve film bitiminde yürüyerek eve giderdiniz.. soluklanacak çimenler de cabası. yeşil kalmak mı medeniyet, beton olmak mı. işte bana kazık soru..

kendisi hapiste olduğu halde gelin arabalarını ve her evin bir köşelerine yılmas güney posterleri asılırdı nedense.. bayram tebrik kartları hizasında yine kocaman yılmas güney posterleri olurdu.. ömrümüze bu kadar nasıl nüfuz etmişti.. ve bir yüzünde bir şarkı, öteki yüzünde yine bir şarkı olan ve fakat çoğunlukla bir yüzündeki tek şarkılar için alınan mika plaklar ve çocuk oynacağı pikaplar vardı.. bir de ayı gibi teypler ve içlerine sokulan (kaset gibi) kartuj denilen video kaset büyüklüğünde ayı kaset çalarlar.. batıda bu teknik eskimişti diye belki de bizi yemliyorlardı. ama çocukluğumuza aksesuar olmuşlardı. ve de fakirliğimize. yâni fon..

hüzünlü ve kanserli akdeniz virüslü duyarlıklarla aranje edilmiş ve adına aranjman denilen veremli ama kıvrak şarkılar da dinlenirdi.. muntazam bıçaklar, makul ciletler yenirdi.. bir şarkı bir mevsime yeterdi.. herkes aynı şeyi mi yaşırdı, aynı şey mi herkesi yaşırdı o zamanlar..

cuma günleri her nedense hep beden derslerine tesadüf ederdi.. ve kızlar ve oğlanlar eşofmanlı terli terli evlerine dönerlerdi.. ve bir çok ders boş, ve bir çok gün boykotla, okul kırmayla geçerdi.. boykottan kaçılır ve.. ya hababam sınıfı'na ya da maça gidilirdi.. siyaset okula girmişti de okul siyasete çıkabilmiş miydi. avukat petroçelli de vardı.

bacara, boney M, ABBA gibi grupların şarkıları dinlenirdi.. yabancıydı ama b       gibi söylenirdi.. en bi çok da luna-parkda çalardı bu şarkılar.. bir de bir fransız şarkısını “sütü seven kamyon şof  r  i..” diye çocuklar t  rk  eleştirmişti.. luna-parkta langirtlar oynanırdı.. atari matari yoktu.. o vakitler, fakirlikler bile otomatik değildi. kırlarda c  neyit arkn’lı, bruce lee’li wang yu’lu hareketler yapılır, kollar kafalar kınılırdı.. biz zamana clip’miydik.. zaman mı clip’ikdi bize. ha annem.

tek kanallı siyah-beyaz terete’de kimsesiz   ocuk jack’e neler olacak diye bir hafta üzüm üzüm üzülürken uzay yolu, k       ev, iki açıkgöz, vadideki hayat, görevimiz tehlike, marco, heidi ve bir sürü dizi bizi bize bağlardı.. kaçak Dr. kimbil’le zengin ve yoksul oynadığı akşamlar sokaklarda hiçkimse olmazdı.. hayat siyah-beyaz bir felç, bir mania yaşardı. az mı kuşatılmıştık, çok mu kendimizdeydik.. kendimiz de neydik.

orhan gencebay, ayhan ışık’ın elektro saz da   alabilen, acıklı şarkılarda söyleyebilen yeni yetme bir mahalle abisi ş  besiydi.. ve ibrahim tatlıses ve tabii ferdi tayfur devlet girmeyen köylere arabesk götürmüşlerdi. arabesk mi bizi bulmuştu, yoksa biz mi arabeski.. yumurta horoz’dan çıkmaz..

tarlabası’nda, dolapdere’de çocuklar “kamata man  ez, bilekten palan  ez, akine nanay, dikine nanay, lop aşağı. ya man  ez, lop yukarıya man  ez, diklem toparles, kuklam toparles, pe  kana tahtaya yat, sağına selam, soluna selam, paşa devlesa selam, ve aikam selam” gibi tekerlemeler söylerlerdi.. herkes mi roman’dı, sonra mı ayrıldı.

en mühimi her meyvanın bir mevsimi vardı.. karpuz çıktı mı anladınız ki kabuğu denize düşünce denize girilecek.. ama denizler de vardı. ama çok da temizdi. ve fakat sahillерinden

orası kesilmiş kadın cesetleri de çıkan koli basilli denizlere de girilirdi.. no hormon, no sikon.. torna ve marangoz atölyeleri talaş, demir tozları arasında çıraklıkla büyüyen çocukluklar.. sigara, bira, tiner ve sperm kokusuyla, rutubetli patlamış mısır kokulu sinemalarda öğrenilen acemi seks sikscikler.. yâni çok perişan, yâni çok zavallı.. ama çocukluk diye yaşananlar da buydu. ve ikinci bir şansımız, zengin olsak da yoktu. çocukluk, çocukluk da kalıyor da izleri büyüklüğe taşınmıyor mu.

annelere, aplalara acel yalvarmalarla ve az buz ağlamalarla gece vakti yaptırılan sana yağlı nevaleler ve sabah ilk vapurla teyp darbuka adalara gitmeler ve eşşek gibi içmeler, ve sevmeler ve sevişmeler ve platonik aşklar ve intiharlar.. bunlar da yaşanıyordu.. her mahallenin imrenilen bir ağbisi ve mutlaka körkütük aşık olunulan bir aplatı vardı.. ama bunlar o vakitler çok güseldi..

fakirliğinden utanmayan, yoksulluğunu bir madalya gibi göğsünde taşıyan, köşe dönmeyi iteledikleri için “enayi” yerine konulmayan dürüst ve namuslu işçiler de vardı. ve onların fon müziğini en bir çok cem karaca, melike demirağ ve aşık ihsani vs. yapardı.. ve onlar meydanlarda kocaman kocaman yürürdü.. ve umudumuz ecevitti.. ve mavimiz ecevit mavisiydi. ve onlara mahzun, mahur ve yakışıklı saygılar duyulurdu. yaşanan furya’mıydı.. furya bir yaşam mıydı.

ve daha bir sürü, bir sürü belleğimize kazınmış fakir ve güveli hayatlar vardı.. uzun saçlar, fovoriler, mini etekler, ispanyol paça pantolonlar.. şweps ve ankara gazozları, çizgi filmli tişörtler.. ve unuttuğum, azıcık kurcalayınca aklımıza geliveren bir sürü şeyler. sokaktaki hayatlar..

sonra bu duyarlıklar gırgır dergisi’ne taşındı.. ertem eğilmez ve yılmaz güney sinemasına.. sonra da bu hayatlar aşağılandı..

hor görüldü.. içersine arabesk ve köylülük karıştırılarak fırına verildi. ve biz zamana uyamayanlar bunadılar ve ve sahile vur-
dular..

gelin bir ucu içten içe yanık olan bu hayatlarımızı yazayarak yakalım.. bizden sonraki çocuklar, son kalan fakir mahalleler ve güveli hayatlar, okullar da tarih derslerinde ilginç şeyler okusunlar.. ya da unutmak en iyisi bu şarabi sarhoş çocukluğu muzunu.. kaşımamak.. o mahur beste, çalar müjganla biz ağlarız.

“mayıs 92”

ETLİ MANŞET YAHNİSİ

olmaz böyle şey!. karısını patronuyla yakalayan genç solfej dersleri aldı.

İKİ AYLIK GELİN KENDİNİ YAKTI KINA

araplarla kavga eden romen hayat kadınlarını gagauz türkleri ayırdı.. yaşadı halklerin kardeşliği.

ŞAPKIN HIRSIZ UYUYAN KIZIN KİLODUNA İŞEDİ

yazık!. ulusların kendi kaderlerini tayin etme hakkını bir herif satın aldı.

KOMŞUSUYLA BİR OLUP KARISINI YEDİ

babaları mezara, anneleri cezavine konulan dört yetim yavruya protokolde yer bulunamadı.

KUŞAK ÇATIŞMASI KAVRAM KARMAŞASINI DÖVDÜ

yapılan bir araştırmaya göre hayat pahalılığı ömür satışlarını hiç etkilemiyor.

25 KIZIN IRZINA GEÇEN ADAM KISIR ÇIKTI

büyük operasyon!. çaldıkları on milyon damga pulunu yalarken yalandılar.

YOLDAN GEÇEN ADAMIN BAŞINA BALKON DÜŞTÜ (gerçek)

mucize!. 4. kattan düştü ölmedi. 5. kattan da düşüp ölmezse verilmiş sadakası olduğu resmiyet kazanacak.

KENDİSİNE KATİL SÜSÜ VEREN BİR MASUM İBNE YAKLANDI

birbirlerini satırla doğrayarak sevişen çiftin üzerine werzalit masa düştü.

AŞK LAF DİNLEMEDİ!. YİNE ONU HATIRLADI.

kocasıyla bir olup karısıyla iki olan roma rakamıyla bir dört yakalandı.

TERÖR BİR CAN DAHA ALDI!. YAKARTOP OYUNU YARIDA KALDI

hastalarını sikerek iyileştirmeye çalışan sahte kadın doktoru ele geçti.

GECELERİ ALTINI ISLATAN ÇOCUKLARA GÜNDÜZ- LERİ ZİNDAN EDEN, BİR ÇETE KUŞLUK VAKTİ ÇÖ- KERTİLDİ.

babası italyan annesi finlândiyah olan güzel halena norveç bandrallı bir şilep de kemah'lı bir adamla yakalandı.

DÜN ÖĞLE ÜZERİ GAZETEMİZE TELEFON EDEN BİR ADAM BİZİ ACAYIP İŞLETTİ

vahşet!. 13 kişinin sırayla tecavüz ettiği güzel ümmühan'ın sayı saymasını bilmediği anlaşıldı.

ENFLASYON CANAVARI TRAFİK CANAVARINA
ŞÖYLE BÖYLE DEDİ

aşkı için müslüman ve sünnet olan alman vatandaşı hans aysberg sevgilisinin budist olduğunu öğrenince bir manastıra kapandı.

KOCASININ CEBİNDE KADIN JARTİYERİ BULAN
ADAM BELGRAD ORMANLARINDA RESİM SERGİSİ
AÇMAYA KALKIŞIRKEN KISKIVRAK YAKALANDI

sahte para basan bir Mezkez Bankası suç aletleriyle birlikte ele geçti.

KENYALI BİLİMADAMLARININ YAPTIKLARI BİR
ARAŞTIRMAYA GÖRE BURADA İNSANIN CANI SIK-
ILIYOR

türkh lirası tayland boksu karşısında yine değer kaybetti.

ŞOFBENDEN ZEHİRLENEREK YURTDIŞINA KAÇ-
MAYA ÇALIŞAN BİR ÇETE YAKALANDI.

ilk gecede başarısız olan genç evlilikten elendi.

NAMUSUNA GÖZ DİKEN ADAMIN GÖZÜNE TOZ
KAÇTI.

bu kadarıda fazla!. eşseğin dötiüne daha fazla su kaçırmak için birmanaya'dan eşsek ithal edildi.

TERS İLİŞKİ TEKLİFİ KAPALI ZARF USULÜYLE
YAPILMAYINCA ÇINGAR ÇIKTI.

başbakan geyirdi!.
Cumhurbaşkanı osurdu!.
Meclis gaza bulandı!.

DİNSİZİN HAKKINDAN İMANSIZ GELDİ

kocasI tarafından aldatılan kadın “düşünür” oldu.

RADYASYON ÖLÜM SAÇTI! AŞIRI ALKOLLÜ OLAN
BİR RADYASYON MAHALLEYİ BEKEREL'E BULADI.

tütün taban fiyatları açıklandı!. bize bir amorti bile çıkmadı.

DÜN YİNE KAN AKTI!. GERDEKLER YASAKLANDI.

boğaz köprüsü'nden intihar etmeye kalkışan genci polis
dövdü. (gerçek)

ŞAİRLER YAPTIKLARI TOPLANTIDA ÖVGÜYE
DEĞER BİR JURİ BULAMADI

tereciye tere satmaya kalkışan bir teresi teresteciler linç etti.

İSTANBUL'UN KALBİ ÇALINDI!.

annesini babasıyla çırılçıplak sevişirken yakalayan küçük
piç aşırı duyulandı.

İSTANBUL'UN CÜZDANI ÇALINDI!.

evsahibine kızdı. kiracısını dövdü. katil komşu şimdi bir
çadırdı yaşıyor.

SAPIĞIN EŞKALİ YAKALANDI (gerçek)

camı avlusuna bırakılan çocuklarla karakol önlerine
bırakılan çocukların aynı isimlerle çağırılması yasaklandı.

İHTİYAR HEYETİ AMELİYATLA GENÇLEŞTİ

içki, sigara, kadın, gecehayatı ve kumar
keyife keyif kattı.

IRAK KUVEYTE SALDIRDI. AMERİKA YAKALADI.
İNGİLTERE YEDİ. TÜRKİYE DE OKULDAN GELDİ
“HANİ BANA, HANİ BANA” DEDİ

bilimadamlarının yaptıkları bir incelemeye göre: fazla naz
aşık usandırıyor.

İNSANLIK ÖLDÜ!. DELİKANLILIK KOMADA

bir grup kökü dışarda bölücü çete mensubu düğün salonu
bastı kız tarafını yedi.

evlendiği kadın kız çıkmayınca:
"şansıma tüküreyim" dedi.

YASADIŞI ŞOFBEN ÖRGÜTÜ
BİR AİLEYİ DİRİ DİRİ ZEHİRLEDİ

yapılan bir incelemeye göre:
ince'eleyip sık dokumak ibne çıktı.

YILLARDIR AYNI GAZETE MANŞETLERİNİ
YAŞAYAN BİR GRUP HABER ELEMANI KISKIVRAK
YAKALANDI.

vs. vb. vs. vb.

“şubat 92”

BEŞ KISA TIFIL

“yaşamın erek’i”

smayile rastladım.

taksiyim vennüs tiyatorası’nın orda.. cenahında kıl tüyrük sevgilisi. bi eli şorasında, bi eli borasında..

organında soluyordu.

- “nereye gidiyorsun a dostum.. biz de sana geleyorduk az bir yol..” dedi

- “cüssemi günlendirip, kendimi gezdiriyom be more kante..” dedim.

- “nedir planın programın a dostum.. bize söyle az bir yol..” dedi.

- “bir hedefim, bir maksadım, bir erek’im yok sima.. yâni öyle..” dedim.

- “veresin öyle ise evin kapı açmaçını”.. dedi.

- “alasın öyle ise evin kapı açmaçını.. indiresin, dindiresin organ solumaların..” dedim.

- “müteşikkirim lâkin, insan mahlukatının bir hedefi, bir amacı, bir gayesi, bir maksadı, bir erek’i olmalı.. erek’siz bir yaşamak, çok gereksiz yaşamak.. sana erek gerek seni.. geberek, güberek rek, rek, erek” dedi.

smayile rastladım. erek'siyon halindeydi.

“haziran”

...

yol yürürü, yürüyordu.. cambakarı, bakayordu.. yolyürürü, yolda durdu. cambakarı, camı açtı.. yolyürürü, yoldan çıktı. cambakarı, camdan düştü.. camdüşeri, tenteye çarptı, tenteye çarparı, yere çakıldı.. yereçakılırı forzf diye bir ses çıkarıp öldü.. farzffdiye birses çıkarıpölürü, evli ve üç cılız sperm tebasıydı.. yolyürürü gülüyordu.

“köprualtı cam can”

...

oldu sahat carbonik.. aldı alkol yükünü, paydos etti ciğeri.. o da yaptı yürümek.

pat dedi bi ihtiyar şarapçı küt diye yere düştü.. pat dedi bir ihtiyar şarapçı, koşturdu kaldırmaya.. ama hiç.. başı kanamak-taydı.. sesi hırıltı, mırıltı ihtiva etmekteydi.. gece piç.

gece rakı ve anason.. balık ekmek ve acizetl.. yerde yatan bi ihtiyar şarapçı çok ağır.. koşturup kaldırmaya çalışan bi başka ihtiyar şarapçı, onu şorasından borasından tırsalıyor, ırgalıyor. ama hiç. gece piç.

sıhhatli ihtiyar şarapçı baktı tık yok yerdeki ihtiyar şarapçıda.. baktı ölü deniz marmara.. baktı gece piç.. ama hiç. yalnızlık, çaresizlik başlıklı bir çığlık-füze yolladı gecenin yön-derine.

- ölmea!.. ölmeaa!.. ölürsen ağzına sıçarım senin haa.. ölmeaa!.

oldu sahat carbonik.. aldı hüzn yükünü.. işbaş yaptı ciğeri.. o da yaptı tekraren, köpek gibi bira içmek.

“A” ve “Z”

...

“A” ve “Z” arasındaki tüm sesli harfler, tüm sessiz harflerle sikişiyor.. bu cümle işte bunun veledi.

“nisan 91”

GÜN İZLERİ, HAYAT BİRİKİNTİLERİ, GÜNDEMĐİ İÇERİDEN SUSUŞLAR

**“çarşamba ve
pazar günlerine”**

- her şeye, her şeye belirsizlik egemen.. görüntü, rüzgarın emrinde yâver. hiçbir şey çocukluk gibi ne net, ne beyaz, ne de pembe.. bir hırsızın hayatı şimdi bize dayatılan.. neye cevap olacağız zartt diye ölünce. hangi gaip ten sese, hangi gaip ten cüsse.. görüntü olmasın, görüntü olmasın.. gölgesi olan herşey saçma.

- niye bir paket de 20 sigara.. ve niye bir kutu da vasatı 40 kiprit çöpü. ha annem..

- ya bu hayat adı altında tüm yaşadıklarımız bir öküzün poposu’nda vızır vızır dönenen, duran, uyuz bir at sineğinin sabah kâbuslarıysa..

- her an bir şey olacakmış gibi.. ya da hiç.. 10 dakika ara’sı mı tarihin.. bir muallak. bir lak lak.. ossuruklarınıza “clip” olsun diye dolaşıp duruyorum.

- sevgi kuş’un kalkmasında..

- doğar doğmaz ciğerine dolan ilk dünya havası ağılatıyor bebeği.. demek ki, dünyanın havası biraz da uzun hava.

• henüz kanıtlanmış değiliz.. sadece ve sadece bir mili gram menî zayıtı da olabiliriz.

• ve bu gece öylesine bahtsızım ki.. demin saydım mevcudum “hiç” çıktı.

• beklenmeyen bir tepki gösterdiğinizde, doktorunuzu vurunuz.. gönlüm, kayıp eşya bürosu.. kalbim, sirkeci postanesi.

• ve tanrı 8. günde can sıkıntısı’nı yarattı. tek tanrılı dinlerde niye bunca peygamber.. cinayeti, savaşı, doğal afeti, ölüm haberleri az bir gazete lütfen..

• maskeli balo mu var.. niye herkes insan kılığı’nda çıkmış ki sokağa.

• en son hatırladığınız zafere ulaşmış Halk Kurtuluş Savaşı hangisi. var mı.. kaldı mı..

• izbe bir şehirdir kalp.. ve hep çarpık kentleşir.. ve en ufak depremde un ufak olur. hangimiz polis kimlik sorduğunda ciğerini gösteriyor.

• ne kadar da büyütmüşüz, büyümeyi gözmüzde.. büyü büyü olmuyor.. büyüdükçe büyü bozuluyor.

• akşam o kadar içtim, öyle sarhoş oldum ki.. sabah tek hatırladığım, tek hücreli canlılar olduğumuzdu.. sonra film koptu.

• yaşamak, bir yanılsamayı sahiplenme yanılsamasıdır.. dişi gen, erkek gen çemengene’e.. selam söyle yengen’e

• deprem’in ikinci günü kimbilir nasıl da kısaldı adresler ezincan’da.. “öyle, dümdüz git..”

• annelerin, babaların sevinerek koyduğu ve fakat çocukların nefret ettiği türgh isimleri.. **ekelerde:** Tanju, Satılmış, Çavuş, Dede, Dursun, Durmuş, Asker, vs.. **kadınlarda:** Yosma, Ümmü, Döndü, Boncuk, Yeter, Oturlkalk, vs.

• intihar etmek için evine giden güzel jale freni patlamış bir kamyonun altında kalarak feci şekilde can verdi.. şoför tutuk-

landı. (gerçek bir gazete haberi)

- newyork'da vitrin mankenleri'nin çıplak sergilenmesi yasalara aykırıymış.. (gerçek)

- bir insanı susturmak istiyorsanız, habire konuşturun..

- kafama TARİH KUŞU zıçtı. âlem göt oldu.

- gazeteye dev yazı dizisi konusu: **“Nasıl Evleneceğiz Bir Kere Versen, Bir Kere Versem, Ne Çıkar Kurbanları.”**

- reklamı yapılan bir ürünün reklamında, başka bir ürünün reklamı yapıp, hediye olarak veriliyorsa bu neye delalettir.

- akrep ile yelkovan'ın arasını açacak bir vamp kadın henüz icat edilemedi.. yahut saatlerin sendikası niye yok. zaman boşa geçiyor.

- “kadın bir erkekten hoşlanınca içi ıslanmalı..” anayasa maddelerimiz içinde yer almaz böyle bir tanım..

- madem “dünyanın malı, dünya da kalır..” oluyor.. ya o uzaydaki uydular ne olacak.. dünyada yapılıyor ya..

- **HİÇBİR YER, HİÇBİR KİMSE, HİÇBİR ŞEY KAZANAMAYACAK..**

- herşey biraz eksik kalıyor.. herşey biraz eksik kalacak. UGH!.

“eylül 92”

EN KRAL ARKADAŞIM (!) MUSTAFA KEMAL ABİİ

işte okul sıraları.. ve işte o..karşiki duvarda, tahtanın üzerinde “gençliğe hitabe” ile “milli marş’ın ortasında kürklü, yakışıklı mavi gözleriyle kesip duruyor sınıfı, örtmenleri, kızları ve tahsil hayatımızı.

o orda, o duvarda, tahtanın üzerinde, gençliğe hitabe ile milli marş’ın ortasında “bir resim olarak” dururkene biz yine de onu hep canlı saydık tahsil hayatımız boyunca.. kopya çekerken utandık.. sıra cetveli yerken “yurdumuzu düşmanlardan kutaran ulu Atatürk.. örtmenimiz döverken bizi niye kurtamıyon” diye düşünerek sitem ettik.. velhasıl biz onu taa ilkokul’dan, resimlerinden bilinçaltımıza kazıdık ve biz onu ciddi erişilmez ütöpik bir baba, yakışıklı bir abi ve baltalı ilah zagor çocukluğumuzun ilk milli miti, ilk kahramanı ve ilk cüneyt arkin’ımız oldu.

yanlış anlaşılmasın kemalizm değil konu, resimlerde yaşayan mustafa kemal abi ve bizim durumumuz.

klasik türğh değildir mesela.. kırmızı ya da mavi çizgili picamasıyla balkona oturup ekzamalı ayak parmaklarını kaşırken ki bir adet fotoğrafı yok.. aksine kara kışta poltosunun yarısını yere yarısını üstüne çekerek cephede uyumağa çalıştığı

çok çarpıcı sinematoğrafik fotoğrafları var.

şanlı tarihimizin “konu mankeni..” yakışıklı, mağrur, alkolik, çapkın, iyi giyimli, çok güzel fotoğraf veren ve etkileyici jön türküsü.. çağdaş, modern..

kendi başrolünü oynadığı bir rüyanın yapımcısı, yönetmeni, dekarötörü, köstümcüsü, metin yazarı, görüntü yönetmeni, müzik ve sanat direktörü.. ve seyircisi. içkisi, sigarası, gece hayatı, kadını, kızı hertürlü kötü alışkanlığı var. ve üstelik devlet başkanı.. (hangimizin rahmetli ninesi bir kere vermek istememiştir ki ona..)

yanlış anlaşılsın kemalizm değil konu, resimlerde yaşayan mustafa kemal abi ve bizim konumumuz.

bir milleti nasıl peşinden sürüklemiştir.. dinini, dilini kıyafetini, müziğini, estetiğini nasıl da bir çırpıda sadeleştirmiştir.. bir ulusa cristian dior olmuş, kaba, saba, göçebe, kıllı bir ırkı yeniden stilize etmiştir. sosyal bir modacı mıdır, mustafa kemal abi.. sihirbaz mıdır.

kemalizm'in yazılmayan 7. oku ve en temel ilkesi ‘hızlı yaşa, genç öl.. cesedin sirozlu olsun’dur bana göre.. bunca içen bir adam hiç mi dağıtmamıştır.. hiç mi ismet paşa'nın kucağına kusmamıştır.. oysa çok insani bir durum.. tarih bunları yazmaz..

her konuda bir laf sarfetmiş mutlaka.. her resmi binanın duvarına asılacak bir vecize söylemiş.. bu içki masası muhabbetinin bir verimliliği olsa gerek.. ve fakat Evlenme Dairesi, duvarlarına asılacak bir vecize etmemiş.. oysa “HAYAT KISA, DEĞMEZ BİR KIZA” diyebilirdi mesela.. onun açısından yâni.

denize girerken, yüzerken, güneşlenirken, ülkü'ye okuma yazma öğretirken, halka konuşurken, dansederken, trenden bakarken, salıncakta sallanırken, gülerken, traktör sürerken, birşeyler konuşurken.. hep, hep beynimize kazınan güzel resim-

ler bırakmıştır dünyaya.. ve o resimlerle büyülenen son kuşak belki de biz olduk.. o resimler artık evin çatı katına atılmış siyah-beyaz bir dedenin kağıt üstü serüvenleri olarak kalacak.. çünkü on kasım'lar bile eski hüznünde değil artık.. en ilericisi, en sosyalisti bile onu bir joker kisvesiyle saklamıştır içinde.. çünkü o resimlerde yaşadı ve resimlerle kaldı. o imge ve rüya..

öte yandan doğru dürüst bir aile yaşantısı bile olmamış.. ömrü kadınlar, erkekler, alkol, sigara ve kalabalık içinde yapayalnız geçmiştir.. öğretmen, gurme ve halk organizatör'ü olmuştur.. ulus menejeri..

liderlerin, tanrının elektrik ışığındaki gölgesi olabilmiş bir çağda yaşamıştır.. ancak o ulusunca hep erişilmeyen, ulaşılmayan, anlaşılamayan olarak da kalmıştır. resmi tarihin bir masal kahramanıdır.. kelleler uçurulmuş, isyanlar bastırılmış, cümle kan dökülmüştür.. ve fakat o fotoğraflar.. o fotoğraflar onu hep bembeyaz bırakmıştır.. medya'nın ilk malzemesidir.. bölük pörçük de olsa.

bandırma isimli o vapurla anadolu'ya değil de bir iltalyan şilepine atlayıp amerika'ya gitseydi.. bu azim ve zeka ile kesinkes bir holivud yıldızı da olabilirdi.. türklerin ömer şerifi'i olmak yerine çocukların mustafa kemal abisi oldu..

bugün hâlâ insanların biryerleri cızırdıyor o akıllara gelince.. kaç lider bunca sevilmiştir. yâni resmi tarih dışında bizim psikolojimizle de ilgili acayip durumlar var be abii.. bugün berberlerin, muhtarların, veya kahvehanelerin duvarlarını en çok yine onun resimleri süslüyor.. modası geçse bile.. bunun baş nedeni belki de çocukluktan beridir bilinçaltımıza kazınan o büyülu fotoğraflar.

yanlış anlaşılmasın kemalizm değil konu, resimlerde yaşayan mustafa kemal abi ve bizim durumumuz..

iktidara, hükümetlere kemalizm lâzım.. yine bu milletin mihenk taşı, candamarı o.. sayıları günden güne azalsa da

Atatürk resmi ile büyümüş çocuklarda bir efendilik ve şekilsel de olsa bir temizlik söz konusu.. o resmi tarihimizin konu mankeni ve tıfıl çocukluğumuzun düşmanları bir fiskeyle denize iten baltalı ilah zagor'u..

kimbilir belki de mustafa kemal abi Atatürk değildir.. kimbilir belki de o bizim james dean'imizdir.. ona hakaretten iki adet hakaret davam olmasına rağmen açık olmak gerekirse bu köylü liderleri gördükçe en azından onun fotoğrafları karşısında hâlâ içim ilkokuldaki gibi cızlıyor..

yanlış anlaşılmasın kemalizm değil konu.. mustafa kemal abi.. ve bizim konumumuz..

“nisan 1992”

GAZETE OKUMA POZİSYONLARI

“rahmi turan’a”

günlük bazı gazetelerin, gazetelikten çıkıp, iyiden iyiye matbaa mürekkepli, seyyar selülöz genel ev'lere dönüştüğü günümüzde pek doğaldır ki gazete okuma pozisyonları da değişti.. işte revaçta olan bazı gazete okuma pozisyonları.

• **okurun üstte bulunduğu pozisyon:** okur ile gazete'nin yüzyüze olduğu (okur üstte, gazete altta, gazeteye abanıdırık şekilde) bu pozisyon ülkemizde ve dünyada en yaygın olan pozisyonudur.

okur ile gazete hankı okuma pozisyonunun denerlerse denesinler, okuma uğraşını genellikle bu biçimde bitirirler.. başlıca sakıncası altta kalan gazetenin özgür olmaması, canı çıkması ve ilk sayfasındaki “ölü kadın resimlerinin aşırı tazyik yüzünden kırışma tehlikesi atlatması. fakat okur dirseklerinden veya kollarını gererek ellerinden destek alıp gövdesini gazetesinden ayırabilirse (ki azimle okuyan makaleyi deler) okuma işi daha da tadlanıp budaklanacaktır.. okur bu halde hem gazetenin asparagas haberlerini daha iyi görüp okuyabilir, hem de niro.. robert de niro.. (nasıl espri ama) hem de okur, eğer tek taraflı destekle ayakta durabilirse öbür eliyle de gazetenin mikser

hediyeli kuponlarını keserek gazeteyi zevkten çıldırtabilir.

bu pozisyonda altta kalan gazete olduğundan canı acımaması ve onun da bu eşsiz “kümtür” olayından zevk alabilmesi için yapılacak ufuck tefeck şeyler vardır.. mesela, örneğin, example.. gazete bu misyoner pozisyonu'ndan yola çıkarak fotoroman sayfasının “romen kadınları da herkese veriyorjka bre” sayfasına doğru çekerse okurun girişi.. padony.. okuma.. okurun okuyuşu daha derin olur. okur gazeteden daha feyz alır. ayrıyetten pubik kemiği'nin yaptığı basıncı “Hüzün Apla Köşesi ve” “Haftanın Dedikodusu” köşelerini daha bir uyaracağı için gazetenin haz trajı daha bir artacaktır.. gazete ise “haberlerin devamı sayfası”nı oynatabileceği gibi “Günlük Yıldız Falı”nı da okurun vücuduna dolayarak üff yâni, olması muhtemeldir..

bu pozisyonlardan yola çıkarak okur ve gazete, kendi aralarında bir sürü yeni pozisyon götlerinden uydurabilirler.. burada önemli olan bir konuysa yer sorunsalıdır. yerin çimenlik, halı saha, mera, samanlık, tarla ve belgrad ormanları olması hem gazetenin rahatı hem de okur'un rahatsız edilmemesi açısından çok mühimdir.. umuma açık yerlerdeki bu okuyuşlara bazı cahil şahıslar “höst be..” diye ilkel tepki gösterebilirler.. onun için yâni.. yoksa çükümden aşşa sipor sayfası yâni..

• **gazetenin üstte bulunduğu pozisyon:** okuma uğraşında üstte bulunan eş, (hısım, akraba) daha fazla hareket etme özgürlüğüne sahiptir. dolayısıyla üstte olan alttakine nazaran daha aktif, daha karadif ve daha tombultiftir.. (ne demekse)

okurun hayli bolluca (şişko patates, yarım kilo domates) olduğu durumlarda bu pozisyon geçerlidir.. aksi halde tombalak ve bolluca okur üste çıkarsa zavallı “gazete gazi te” olur.. ki bu delikanlılığa bile sığmaz yâni.. değil mi annem.

gazete'nin üstte bulunduğu pozisyonlarda tam bir “kümtürel temas” olabilmesi için ille de dikkat edilecek üç temel

çeşitleme vardır. a- gazetenin orta sayfası okurun bacakları içinde.. b- dışında.. c- üstünde olması.. d- yok..

her üç durumda da penetrasyon'un (!) derinliğini ve okuyuş hareketlerini gazete ayarlar. gazete'nin alanında uzman olması, iyi muamele çekmesi, okura bu pozisyonda kaıp kızı geçirtebilir.. ayıryetten okur, legen kemiklerini gazetede bulmaca sayfası'nı birbirlerine bastırırlarsa "bunalımlar dertler, yumuşaklar sertler" köşesinin ikazı süreklilik kazanır ve sütun tazyike dayanamayarak yırtılabilir.. tansiyonu olan okurlar bu pozisyonu hanımlarına yaptırırsınlar lütfen..

bu pozisyonda haberlerin "güvenilir haber kaynaklı" olması, yâni "döt"den uydurulması (bu tür gazetecilerin güvenilir haber kaynakları döt'leri oluyor.. asparagasorgazm) okurun şehvetten kudurmasına sebebiyet verebileceği gibi okur kendinden geçerek gazeteyi tırnaklayabilir, ısırabilir hatta yiyebilir.. gazete de eğer mazohiştse "okurum değil misin ayol, döversin de seversin de.. yırt bana.. tokatla bana.. manşetlerimi morart.. OHH!. haberlerimi sarart.." diyerek okurun aynı gazetenin erte-si güünkü nüshasına manşet olmasını sağlayabilir.. (gazete okuru rezil de eder, vezir de valla)

• **gazete ve okurun yanyana olduğu pozisyonlar:** bu pozisyonlar genellikle otobüste, vapurda,trende kanapeler bomboşken uygulanır. okur önce rahat edebileceği boş ve meskun bir kanape, tabure, oturma, götlek altı arar. sonra o çekyat'a yanlı-yanlıca uzanır.. partnerini de (gazete yani) kendisine paralel olarak tam karşısına alır.. önce güsel erotik, romantik laflar ederek gazetenin (nazıkçe) sayfalarını açar.. ve "önsevişme.." pardon" yani "önokuşma" faslına geçer.. gazetenin künyesine ve logosuna "yavrum gazetem benim.. anaam.. ilavelerini yerim senin.. gazetem, çingenem, kısırağım.. gutenbergin yadigarı.. müteferrika'nın dölü seni.. ohh. ne güzel vefat ilanların var".. gibi eroromantik sözlerle gazeteyi kıvama

getirir. elleriyle manşetleri, puntoları okşar, çıplak kadın fotoğraflarının olduğu erotik bölgeleri yalar.. salya ziyanı yapar.

öpe öpe taa aşağılara iner.. (dikkat cumhuriyet, milliyet, zaman, hürriyet, sabah gibi bazı gazeteler frijittir.. özellikle cumhuriyet.. ne yaparsanız uyarılmaz.. ona göre yâni.. yollu gazetelere muamele çekeceksiniz.. her matbuatın eti yenmez annem)

gazeteye soda, viski, ilaçlı kazoz, spanish fly, kezzap gibi uyarıcı içkiler dökmek daha gevşemesini ve kendini sizin emellerinize bırakmasını sağlar.. şeyinizde bulunsun.. bu tip okur'un akli şeyinde olduğu için öyle dedim yâni.. sonra hurra.. git gel babiali altı saat.. dikkat gazete aspargasorgazm, yani orgazm taklidi de yapabilir.. bu pozisyon sonrasında gazete ertesi gün kirletilmiş ve başı ağrıyarak uyanır.. bütün basın ve ahlak yasası gitmiş, mahvolmuştur.. size önder somer, tecavüzcü coşkun muşsunuz gibi davranır.. size “beni kirlettin.. bana sahip oldun.. sahifelerime sahip oldun ama köşe yazılarıma ve makalelerime asla..” gibi acayip sözler söyler.. ya kötü yola düşer.. ya da kendisinden kesekağıdı veya uçak yaparak intihar eder. bundan vicdan azabı duymanıza gerek yok.. çünkü gazetelerin ömrü zaten bir günlük ya da on beş dakikadır..

• **arkadan yanaşma pozisyonu:** bu pozisyon hayvan okuyuşlarını anımsattığı için hem okurlar hem de gazetelerce pek rağbet görmez.. ve fakat bazı parasız pulsuz ve parasız pul-suzlukları derecesinde de (nedense) memleket ve dünya meseleleriyle acayip ilgilenen şahıslar, okur ve gazete tam bir “kümtür alış verişi” durumundayken hiç tanımadıkları biri belki çiçek verme dümeniyle okurun omuzundan hindi şarkıcı tayfun gibi başını uzatıp gazeteyi okumaya başlar.. hatta daha da ileri giderek “birader sipor sayfasını açsana. fener maçı kaç kaç.. bir bakak..” bile der.. olaya grupsal bir vaziyet husul olmuştur.

(ne demekse) gazete hemen sahifelerini kapatır ve partnerine bu sipariş okuru defetemesini fısıldar.. ve fakat nerede.. sipariş okur gitmediği gibi esas okurun ensesine bir de buşe kondurur.. bu tür pozisyonların sonu genellikle kavgayla sonuçlanır.. mutaassıp okurlar cinayet bilem işler.. bazı okurlar ise (ârdamarı çatlamış olanlar yâni) utanıp sıkılmadan gazetenin okumadığı sahifelerini sipariş okurlara peşkeş çeker.. bunlara pevezenk okur denilir ve 101. ünlü türkî büyüğü örtürkî yön-dem'e göre bu bizim alf, örf, sörf ve ananelerimize aykırıdır. hatta nım nı nı nım.. (van gelis müziği)

• **ters okuma, anal anlama pozisyonu:** bu pozisyon okuma yazma bilmeyenler ve okuyabildiklerini de tersinden götünden anlayanlar için ideal bir pozisyonudur. bazı sipor okurları da ters okuma pozisyonuna bayılır.. fitbol sayfaları genellikle arkada olduğundan önce hak deliği dururken bok değilinde okumaya başlarlar. tabii gazete bundan hiç zevk almazsa da pek belli etmez.. ama gazete yengemiz de bir ana gazetesidir.. ana kuzusu'dur.. öyle zart diye olmaz yâni.. hayır delikanlılığa sığmaz yâni bir yerde.. 69 pozisyonu da bu pozisyon içine girer.

• **oral okuma pozisyonu:** ağızla okuma.. salya sürmük okuma.. okurken gazetelerin üzerine salya ziyan etme.. böyle okumalara maruz kalmış gazetelerden sağlıklı kesekağıdı ve uçak yapılması beklememek doğaldır ki abesle şeydir.. iştilal.. son sözümüz, bazı okumalar ayağınızı yerden kesebilir.. amman romen ya da rus uyruklu gazeteleri okumaya çalışırken pregözlük kullanın.. üç dakikalık kümtür alışverişi için gül gibi canınızdan olmayın. parolamız sağlıklı ve tek gazeteli okumalardır.. belinize.. pardon.. beyninize kuvvet, macunu.. gas-teniz size kurban olsun..

“ocak 92”

ERZİNCAN TEZAHÜRLERİ

“evet erzincan’lıyım..
canım erzin içredir.”

doğal afet ora’da mecburi hizmetli mi, be abi.. niye sittirip gitmiyo. yoksa mesaide mi..

ahh, bürokratlar ve politikacılar da neden demeç kaybından ölmezler, ha..

erzincan.. toprağın sakar kalbi.. her deprem sonrasında, coğrafyası şingır mıngır sallanır.

fahriye abla’ya da bişey olmuş mudur acep..

çığ, deprem, heyalan ve grizu patlaması.. bu ülkenin dogal afetleri mi. doğal efektleri mi.

herkesin bir erzincan gidiş gelişi vardır.. herkes bir zaman için erzincan’lı olmuştur.. kiminin askerliği, kiminin sürgünlüğü, kiminin gençliği, kiminin mecburi hizmeti, kiminin işi gereği.. herkesin albümünde az buçuk erzincan.. erzincan şangır, şungur..

halk bir moda mıdır.. afet zamanları ve seçim sırası anımsanır.

“verilmiş sadakası varmış”, “öldürmeyen Allah öldürmez”

gibi menşei manşetlerle richthlerin birazı da senin suçun değil mi a basın.. erzincan beşik midir.. kadercilikle sallanan.

cemal süreya.. adının bir harfiyle birlikte erzincan'lılığını da atabilmiş midir ki üstünden.. çocukluğu sürekli sallanan biri bir yerde durabilir mi. gözlerinin o korkunç büyüklüğü ilk depremi gördüğünden mi.. yoksa erzincan'dan kaçarak mı can havliyle oluşmuştur tunceli.

fahriye abla'ya da bir şey oldu mu acep..

erzincan'dan kemah'tan.. yâr gelebilir mi artık bir süre oynamaktan.

erzincan'lı veya erzincansız olmak da matah bir şey değil.. ve fakat sesinizin rengine karışır richt'terler.. acı olan bu güzel memleketi böyle bir hoyrat kullanmak mı.. yoksa herkesler alır başını bir yerlerden bir yerlere giderler de.. sanki bir başka şehir bir başka sevgili, bir başka ana rahmi de varmış gibi.. erzincan göbek bağı. erzincan erziniyor..

timsah'ın gözyaşları.. sahte üzülmeciler.. malzemesinden çalınmış insan müsveddeleri.. oraya gönderilen battaniyeleri biraz da siz çaldınız.

fahriye ablaya da bişey oldu mu acep..

siz hiç erzincan mezarlığı'nı gördünüz mü.. üff.. şehirden daha uzun, daha erzincan.. şimdi daha da uzar.. uf olur bahçeler, uf olur caddeler. erzincan mezarlık olur.. uf olur, elleri yanar.

takdir-i ilahi değil bu.. yeryüzü illahlarının takdiri.. bana gelince.. erzincan'dan kendime yarım yamalaklıklar, bölük pörçüklükler, tedirginlikler, özlemler, sağ ayağım soldakinden 4 cm kısalıklar edindim.. sağ olsun, varolsun, başım gözüm üstüme..

fahriye abla'ya da bişey oldu mu acep..

ve bu oyun daha ne kadar sürer.. bu acemilik.. ne vakit haberleri çığsız, depremsiz ve grizu patlamasız bir ülke olacağız.. ne vakit fecaat haberler dışında dünyada ön olacağız.. ah erzincan.. ahh.. canım erzin içredir.

fahriye abla'ya da bişey oldu mu acep..

“mart 1992”

SESLER, YÜZLER, SOKAKLAR, TIFIL, MÜZDARIP FİSKELER

“zamana bizi aradığı
yerde rastlayalım mı..”

• bölünmüş bir hayat bu.. şimdi yaşadığımız. hem de eklem yerinden.. hem de “KAART” diye.. öyle çabukki herşey, yüzüme yetişemiyorum.

• kar kurt gibi uluyarak inerdi.. o köyün ortasına. ayaza keserdi eller, ayaklar.. ve mektupun yolları. cesur insanlar değillerdi.. soğğun karşısında. tabakadan tütün sarıp, kaçak çayla içerlerdi.. ismi Atatürk olan bakımsız ormanlardan yasak odunlar keser ve yasak ısınırlardı.

• kübaya benziyor bir mavi bulut.. **bırr..**

• ne gurbet, ne sıla.. sıska şubat ortasında üşüyen çocukluklar.. bulunsun kabilinden vatandaş insanlar... ayrık otu, engebe. yolda bulunmuş.. istatistikler ist'sın diye mi orada yaşananlar.

• ikinci kez dünyaya gelişimde beni köksal engür seslendirebilir mi.. **bırrr..**

• güneş bir bunak mıdır.. anlatır, anlatır durur.. ay ya o yıldızları kimden peydahlamıştır.. yirmi dokuz harf içinde düzülmedik bir harf yok.. kont drakula'yı da, hatasız kont

drakula olmazı da bu millet osurmuş..

- sevdikçe traj kaybediyorum.. **bırrr**..

- bu hayatta biz nerdeyiz.. sahip miyiz, köle miyiz.. öznesiz sürtüyoruz.. yenilgiler “teori” oluyor.. beden aklın pratiği..

- tele-sekreter’lerle dertleşir olduk.. **bırrr**..

- tivi’lerde hint dizileri var.. bıcır bıcırılar.. iki saniye yerlerinde duramıyorlar.. şarkı söylüyorlar, kavga ediyorlar, dans ediyorlar.. vızır, vızır.. bıcır, bıcır.. beni şimdi ırgalayan **GANDİ** bunlara nasıl “**pasif direniş**” yaptırdı fikriyatı..

- sese de icra gelir.. söz’e de haciz caiz.. **bırrr**.

- bu onların hayatları.. kıyısından yaşıyoruz. çünkü biraz, biz çok azız.. hep dışarda kalıyoruz. bizim de bir zamanlar fazlalığımız vardı.. kadrini bilemedik, ömrümüz masraf oldu.

- ben dünyanın ortasında bir neyim.. topum var diye mi yaşamaktayım.. **bırrr**..

- ömrümüzü yanlış topraklara mı park etmiş de ceddimiz.. çekip duruyor bizi, bir tarih çekici. taa orta asya’dan, şimdi anadolu’ya.. ve burdan da bimbilir belki uzaya.

- elimde adresler var.. körlerin tarifleri.. bir dirhem aklım kalsa, yeryüzünden arınmış.. onu da seve seve kızılây’a bağışlardım.. **bırrrr**.

- insan olduğunu da nereden biliyorsun.. hüviyet fatura’dır.. fatura delil midir..

- bu ayaklar beni yürümüyor.. bu eller beni tutmuyor.. bu yürek beni hissetmiyor.. bu beyin beni anlamıyor.. bu vücut beni yarı yolda bırakıyor.. kendi bedenimdeyim, fakat kendim nerdeyim.. yâni kime nöbettiyim.. **bırrr**..

- neden devrimlerin ve darbelerin çoğu kış aylarına rastlar.

- insanlar, insanlara yardım etmek amacıyla konser düzenliyorlar.. eğlenelim, yardım olsun diyorlar.. biz burada az biraz dans edelim, sen orada biraz daha sabreyle saray-bosna.. işte insan bu kadar âdi.. **bırrr**..

• tanzimat'tan önce oldum.. cumhuriyetten de sonra. başlayalı çok oldu.. orta asya'dan geldim. denizler ülkeler fethetti de ecdadım.. işte istanbuldayım. ve fatih'in torunuyum.. bekâr, öğrenciyim diye bana ev vermiyor sahip.. ee, naapayım ben böyle kuru kuru fatih torunluğunu.

• saat kaç, zaman abi.. benim kalbim durmuş da.. **bırr**.

• çifte kişilikliyiz.. yetmiyor, yetinmiyor, ilave yaşıyoruz.. yek yanımız bir medya mezarında uf.. yek yanımız kalıcı bir şeyler üretme sevdasında. baba kıza, anne oğula geçemiyor nedense, bu şirin memlekette.. kompleksleri dışında.. bellek geni diye bir genimiz olsa keşke.

• habire meşgul kafam. düd, düd çalıyor beynim.. tered “**düd**” teyim.. **bırrr**..

• “eşya'nın canı yoksa, niye böyle vurunca, “TAK TAK” ediyö baba”. faks'a inanıyoz da ruh'a niye inanmıyoz, ha baba..

• siz hangi deterjan tarikatı'ndansınız hanım apla..**bırrr**..

• sen bir dudağını almadan gelmişsin buluşmaya.. unutmuşsun telaştan. bense zorda kaldığım anlar joker olarak kullandığım çokaman gözlerimi, apaçık unutmuşum, on iki günden beri. martılar “manyak tabii”. uçuyorlar, zıçıyorlar. oğlumun çizdiği bir resim gibi hayat.. oğlumun çizdiği bir resim gibi istanbul.. derken, bir poliz megafonu.. olmaz şeyler demekte. günümüz piç oluyor.. ve iştoş at yarrağından grama-fon iğnesi.

•KDV fişleri, vergi'nin günlük tutması mıdır.. **bırrr**..

• benim kapı gibi deli raporu'm var.. yâni bu ablak yüzüm.. didinerek, hakettim.. hayattan aldım onu.. kazandım kaybe-derek. nasılsa hiç ve hâliç olmuyor mu, bütün ömürlerimin dibi.. ya da humussuz toprak.. olsun.

• yalnızlığın bir adı da pazardır.. **bırrr**..

• bir tecavüz nasılsa, yaşamak dedikleri.. hiçliğe ve bize. eğlenmeye bakalım.. yaşantımız gol olsun.

- taş devrinde dünyanın nüfusu istanbul kadarmış.. **bırr**.
- bir insan niçin “başbakan” olur.. evde kalmış kızların en yoğun bulunduğu ilimiz de muş’muş niye.
- adamın biri mutlu.. iki oğlu ve karısı.. müthiş sevişiyorlar. saadet adam boyunu geçiyor. derken, bir mâraz çıkar.. adam prostat olur. iki oğlu ve karısı, alır mutlu babayı doktora götürürler.. prosat, mrostat..tahlil, mahlil derken, bu arada adamın “kısır” olduğu da ortaya çıkar.. **bırrrr**..
- niye üzerinde “çimenlere basmaym” yazan bir ülke baryakı yok dünyada. vatan arsa, ormansa..
- dolmuş bekleniliyor.. fakat dolmuş gelinmiyor. beş adet oluyorlar, ikisi söyleniyor.. sıskası konuşuyor: “gelin caddeye çıkalım.. makul taksi tutalım.. herkes dolmuş parası verse, taksi parası çıkar..” caddeye iniliyor. zınnnk!. şişmana bir kamyon.. kütt!. dört kişi kalıyorlar.. sıskayı dövüyorlar.. **bırrrr**..
- her insan, hayatı boyunca yaşar.. ama kimileri ebediyete muvaffak olur.
- kış, kar, çığ.. doğu’da tek asimile edilebilemez renk, beyaz.. dünya üşümek için ne tuhaf bir yer.. keşke mesire yeri olsaydı. piknige gelinseydi. **bırrrr**..
- italyan’ların kadir inanır’ı, pakistan’lıların türkan şoray’ı olmak, nasıl bir duygu acaba.
- herkes, kendi çapına yontuyor hayatı.. ve böylece oluşuyor abuk sabuk heykeller.. **bırrrr**..
- ergüder yoldaş, kendisine muşambadan, kutulardan bir ev edinmiş kendisine. büyükada’da.. orada oturuyor.
- deneyimli iyimser, harbi ve taşhaklı kötümserdir.. en son grilerimizi mi çaldılar.
- biz daha haldun taner yazımıza gelmeden, istanbul zarıt diye bitti.. abi.. **bırr**..
- demokrasi, kışına girecek şişeyi seçebilme özgürlüğüdür.. bizde bırakın şişe seçmeyi.. depozito ücreti de alıyorlar.
- reddetmek, ölümsüzlüğün ilk kuralı.. reddetmek için

kuralın olmalı ama.. **bırrr..**

- bir kız vardı eskiden.. verdiği herşeyini saklardı sevgilisinin.. sümüğünü sildiği kağıt mendilleri bile.

- “bak sosyalizm sıcak ülkelere göç ediyor baba..” **bırrr.**

- cumhuriyet sanki hafıza kayıplığı.. müthiş geçmişi olan köklü bir millete serumla bellek aşılanmış gibi.. ve vücut reddediyor.. bünye kabul etmiyor.

- ocağa çay suyu koy.. börek alıp geliyorum sevgilim. **bırrr..**

“şubat, mart, mayıs 1993”

HAYATIN ÖNÜNÜ TIKAYAN YETKİLİ EMBESİLLER VE HAYATA OMUZ VEREN MÜTEVAZİ DELİLER

bir vakitler karaköy-kadıköy
hattında, kadrolu, gönüllü delilik
eden sevgili **kuduz sinan'a..**"

onlara rastlardınız mutlaka.. eskiden, her mahallede bir adet bulunurdu. eskiden her mahalle bir kere de delisiyle anılırdı.. ve bir anlam kazanırdı.

örneğin, bir kahvede boşalan bardakların dibini, bir bira bardağına boca ederek keyifle içerlerdi.

örneğin, bir taşı esvaplarıyla parlata parlata ayna gibi yaparlardı.. ve akıllı insanlar taşı atmasınlar diye onlara iyi davranırlardı.. onlarsa taş'tan mı sevgiden mi bu izzet-i ikram hiç anlamazlardı.

örneğin, civardaki naylonları, konserve kutularını toparlayıp uzay üssü alfa'yı kurmayı hayal mayal ederlerdi.

örneğin kurumuş ekmek kırıntılarını biriktirip biriktirip kocaman dolmabahçe sarayı kadar iri bir pasta yapmayı tahayyül ederlerdi.

aklın ve iyiliğin zıvanadan çıkarılmış halleriydiler.. ve

doğayı temizleyen, ve doğayı şenlendiren zararsız böcekler gibi..

günümüzde insanlar maalesef delirmiyor.. türlü mengenerde sadece tozutupor.

deliler kendi halerince, güçleri, akılları yettiğinde hayatın akışına yardım eden kişilerdi.. fahri insan olarak.. canla, başla ve bedava.

örneğin trafik polisi olurlardı.. maddiyat beklemeden trafik akışına yol yordam gösterirlerdi.

örneğin arkalarında koftiden bir küfe, pazardan dönen yaşlı teyzelerin nevalelerini ya bir parça ekmek ucuna ya da ezik bir bursa şeftalisine sevinçle, gururla taşırlardı.

o vakitler yıkılmak üzere birbirine yaslanan ahşap evler de vardı.. o vakitler insanlar tahammül severlerdi.

gündelik hayatın yorgunluğunu, saçmalığını, geberesi monotonluğunu “karrt” diye ikiye ayıran birer “absürd heykel” gibi olduk olmadık yerde karşımıza çıkarlardı.

birde akıllılar var.. onlar hep revaçtalar. her nasılsa hayatın dere başlarını tutmuşlar ve hayatın akışına biyolojik köstek olurlar. müdürlerdir, amirlerdir, bürokrat, politikacı, ilgili ve yetkilidirler.. hayatı mahveden zararlı böcekler gibi.. mahsüle habire zarar verirler.. ve fakat revaçtalar.

hiçbir deli ihmalkârlığı yüzünden çöp ve guzu patlamaz örneğin.. çığ düşmez, deprem olmaz. hiçbir deli örneğin yargısız infaz yapan polisleri alkışlamaz.. oy vermez, para bilmez.çıkarsız toplamaz bir komünal dünyanın kenar misafirleri,hayat süsleri.

delileri azalan bir ulus, bir memleket, boka sarmış demektir.. onlar kendi başlarına seyyar mizah dergileri, onlar kendi başlarına doğal yabancılaştırma eefektleridir. deliler toplumun bilinçaltı, gayr-i resmi saati ve akortsuz çılgınlardır.

günümüzde insanlar, maalesef delirmiyor.. türlü mengen-

lerde sadece tozutuyor.

hayatın bunca hasta olması, zamanın bunca sıkıntıdan patlaması ve ömrümüzün bunca nefes alamaması, hep hep bu yüzden.. deliler azalıyor, embesiller çoğalıyor.. başımıza taş oluyorlar, ömrümüze de takoz.

tüm insanlar öylesine akıllı ve öylesine mantıklı ve öylesine tutarlı geçiniyorlar ki bütün bu olanların, bütün bu fiyaskonun bir abstird'ü olmalı.

günümüzde insanlar, maalesef delirmiyor.. türlü mengineerde sadece tozutuyor.

deliler kendilerini neden **Napolyon, Hitler, Conan Evren** ve saire sanırlar da, ne bileyim neden kendilerini, bir **Nasreddin Hoca** veya **Levent Kırca** sanmazlar acaba.. (delilik zor zanaat) hiç düşündünüz mü.

“ağustos 93”

YAZAR BAHANELERİ

“aslında hiç ilgisi yok ama,
arkadaşım **Can Barslan**’a..”

bazen yazar, sıkılır.. bu car cur konumundan. yüzünü ve hüznünü azıcık dinlendirmek ister.. cüssesini bir yerlere, tiz sesini bir yerlere tatile göndermek ister.

bazen yazar, tadilat dolayısıyla kapanmak ister.

bazen yazar, hep akrep üretmekten sıkılır.. bazen yazar, zıvanadan çıkar, küplere biner. bu kadar, bu kadar ortada olmaktan bıkar.. beynini, yüreğini ve latin harflerini azad buzad eder. bazen yazar, azar.. bazen yazar, uzar.. bazen yazar, yazarmaz.. bu bile harflerine eziyettir.

devreye özür girer.. yazar yazı yazmadığı için özür diler de okur onu okumadığı için özür diler mi.. bir garip teferruat..

işte basında çıkan uydurulmuş özürler.

• **ÖZÜR:** arkadaşımız Falan Feşmekan dün gece mala fazla vurduğundan.. nataşa’lar yordüğundan, biraz org’un düşmüştür.. yazı yazamıyacaktır.. yazsaydı bunu yazmazdık.. gak, guk.. kem, küm.. kıl ve tüy..

• **ÖZÜR:** arkadaşımız Falan Fıstık’ın yazışı elimize

ulaşmadığı için yayınlayamıyoruz.. arkadaşımızın arkadaşımız oluşu da lafın gelişi.. lale'nin tekidir aslında.. bok herif.. puşt.. şimdi burayı da mecburen biz doldurcaz.. arkadaşımıza bir , elimize ulaşamayan yazısına iki, yâni..

• **ÖZÜR:** arkadaşımız Şu Bu Bey, yıllık izninin bir bölümünü kullanmak üzere tatile çıktığından yazılarına.. ohh miss.. arkadaşımız yıllık iznine, tatile felan çıksın biz burada eşşek gibi çalışalım.. arkadaşımızın mına koyarım be.. neyiz biz, köle miyiz.. yarın patrona çıkıp..

• **ÖZÜR:** arkadaşımız Yalancı Pezevenk Abi yurtdışına seyyahate çıktığından.. ha, ha.. dayanamıycam ya.. yurtdışı seyyahatini evliya çelebi mi kaybetmiş de arkadaşımız Yalancı Pezevenk Abi bulmuş ya.. memleketi kemişçezek'e gitti.. bana "havam olsun böyle yaz" dedi.. arkasından konuşmak gibi olmasın ama arkadaşımız ayının teki ha.. basur'u da var.. ha, ha, ha..

• **ÖZÜR:** bizim böyle bir arkadaşımız yok artık.. onu defterden sildik.. artık yazı yazmıyacak.. hayır kız meselesi değil.. fikir ayrılığı.. ulan puşt.. nasıl yaparsın bunu.. ben de senin bacını taksim meydanında düdüklemezsem eğer bana da yazı işleri müdürü demesinler.. sen de karı gibi ağlama kız.. hem adama güpe gündüz ver.. hem de ağla.. arkadaşımızın ağzına zıçayım emi. ishal olayım.. öyle, car car zıçayım.. bok. sen de sus kız.. yersin dirseği..

• **ÖZÜR:** arkadaşımız alkol komasına girdiğinden.. şey yayında mıyız.. pardon.. arkadaşımız dış seyyahat şeyine gittiğinden.. mitterand'la konuşacak da.. dizi yazısı.. safranbolu evleri üzerine yani.. bir çuval incir.. tüh..

• **ÖZÜR:** vallahi arkadaşımızın götü son model tempralar gibi iyice kalktığından, siyasi ve ekonomik yorumlarına bir

süre ara verecek.. lale.. biz senin “bokunu yiyim Müfredat Abi.. şu yazımı koyun köleniz olayım”.. dediğin zamanları da biliriz.. kesin transfer teklifi almıştır.. mina koduumun çocuğu.. öziir dilerim sayın okuyucular.. insan sinirlenince sinirlerine hakim olamıyor.. mmccık ağızlı..

• **ÖZÜR:** arkadaşımız yazı yazmadığından.. aman sikter edin ya.. onlar da yazı mıydı.. arkadaşımızın yerine benim yazmamı isterseniz gazeteye mektup, telefon, faks, telgraf, teleks yağdırın.. çünkü gerçek arkadaşınız benim.. arkadaş böyle günlerde belli olur.. arkadaş arkadaşın pezevenkidir icabında.. milleti kış, kıyamet ortasında yazısız bırakmak arkadaşlığa ve delikanlılığa sığmaz.. değil mi arkadaşlar.. arkadaş arıyorum arkadaş.. breyyk, breyyk.. yalnız sizin sayfa sekreteriniz, Behlül.. kısaca Beh demek de mümkün.. arkadaşınız kurban olsun size.. ben size makale yazmıycam da kime yazıcam.. adres künye’nin orda.. pamuk eller kaleme.. süpeer sizsiniz..

• **ÖZÜR:** arkadaşımız aşırı kiraz yemekten amel olmuş durumda.. cır cır gidiyo anüsü.. iki dakika yerinde duramıyor.. arkadaşımızın ki de puştluk yani.. cık, cık.

• **ÖZÜR:** arkadaşımızın karısıyla zina halinde yakalandık.. tüm yazı işleri servisi yani.. arkadaşımızın karısında da bir büzük var yani.. haydarpaşa garı mübarek.. arkadaşımız da bu arada felç oldu.. dış seyyahate gideceğini söylemişti.. ne bilelim.. valla çok sarhoştuk.. bir kere oldu.. ama çok iyiydi.. değdi.. özür dileriz..

• **ÖZÜR:** arkadaşımızın arkası, merkez bankası.. hi hoh.. pardony.. bir an boş bulunduk.. şey yıllık izin.. gak, guk.. hık, mık.. zort.. pardon..

• **ÖZÜR:** arkadaşımız yıllık iznini kullandığı memleketinde eşşek düzerken yakalanıp linç edildiği için.. şey.. basınıımız

daha kaç kurban verecek.. bizi susturamazlar.. yazı dizisi hazırlayacaktı.. memleket hakkında.. hesabını soracağız...eşşegi niğde'ye süreceğiz.. arkadaşımız da kaşınmış bu arada.. gül gibi karısı var oysa.. neyse biz düdükleriz artık.. eh, heh, hüh.. çok üzgünüz.

• **ÖZÜR** arkadaşımız bir arsa işi için tapu ve kadastro'yu mesken tuttuğundan.. şey yani.. ropörtaj.. dünya basınında ilk defa.. kendi kendisiyle konuştu.. olay yaratacak şey.. bir çuval incir daha.. bir çuval incir 2..

• **ÖZÜR** arkadaşımız.. bu arkadaşımız kim ya sevgili arkadaşlar.. bir arkadaş söylesin ya..

• **ÖZÜR:** arkadaşımız güpe gündüz sokak ortasında öldürüldüğünden.. ve bizde hesabı sorulacak, katili bulunacak geyikleri yapacağımızdan.. ve bir süre sonra herşeyi unutaacağımızdan.. adını bile hatırlamayacağımızdan.. dolayı özür dileriz.

• **ÖZÜR:** arkadaşımız küçük bir cinnet geçirdi.. yazısını yazamadı.. ama olsun birinci sayfamıza manşet oldu.. gazeteyi kurtardı.. ailesini, anne, baba, çocuk, kol ve bacaklarına ayırdı.. orman testeresiyle kesmiş.. tutti furutti oynarken elektriklerin kesilmesine sinirlenmiş.. şey.. hep memleketini düşünür ve ulusunu çok severdi.. munisdi.. yeniköy'deki villasına kaç kere jenarötör al dedik di de halkım doğal gaz'a talim ederken ayıp olur derdi. büyük insandı.. büyük bir katil oldu.. porno kasetlerinin bize kalması en büyük tesellimiz.. bir ölür, bin doğarız.. şey.. ciciolana.. büzzüğü saman sarısı.. ah..

• **ÖZÜR:** arkadaşımız Met-Üst'ün bu yazısı için tüm basın yayındaki arkadaşlarımızdan özür dileriz. lale, yazı konusu bulamamış, yazı yazamamış böyle idare ediyor.. DELİ çalışanları.. pardon.. bir çuval incir ...

“haziran 93”

HAYATIN BEDAVA HAZLARI

“sevgilim hayat”a..

• **bir eşiğe tünemek:** çok işlek bir apartmanın eşiğine oturursunuz.. sevgilinle birlikte. gelip geçeni engellediğiniz için kızarlar. caddeye ve hayata takriben kış hızasında bakarsın. bir sürü kış, kız, erkek, yaşlı, genç bir film şeridi ve tenya gibi önünüzden geçer. bir eşikte oturmak biraz kenar mahalle duyarlıdır.. elinde yarım ekmek içine domates ve beyaz peynir de varsa. bir de ankara gazozu.. mmh.. nefistir. sonra sıkılırsınız bir eşiğe tünemekten, kalkarsınız.. iki kış da siz olup karışırırsınız halkın arasına, milli irade olursunuz..

• **beyinleri, düşleri tokuşturmak:** bunun için ille de bir can barslan lâzımdır. biz can barslan’la ne vakit ciddi bir konuşma yapmaya kalksak dibi gülme kriziyle biter. oysa üzüldüğümüz bir şey, hatta kızdığımız bir şey konuşuyoruzdur. ama beyinlerimiz birbirini tahrik eder. acayip puştluklar çıkarırız. bazen gecenin bir vakti telefonda yarım saat karşılıklı güleriz. bir kere feribotla bir yere gidiyorduk. arabalı vapur yani. gani’nin arabasındaydık. gani ile seral önde uyumaya çalışıyorlardı. biz arkada yine ondan olduk. kaynatmaya başladık. saat gecenins-

ki. car car konuşuyor, car car gülüyoruz. gani araba kullanacak ama uyuyamıyor. sonra fırça yedik gani'den. yaramaz iki çocuk gibi gülüşerek susuşmaya çalıştık. bir de tuncer erdem ile olur bu. şimdi pek görüşemiyoruz. o yahova şahidi ve ihtiyar oldu. çok fazla işi var. ondan. hapse girmeye çalışıyo.

• **kutsal binalar içinde oturmak.. hatta mümkünse uyumak:** akademi'de okurken kabataş'taki camiye giderdim. öyle bir kaç saat dururdum. yazın en serin yerlerdir camiler, kiliseler ve morglar. morg'ta hiç oturmadım. dinle ilgisi yok bunun. serin ve dingin oluyor. o yüzden. bir de tünel'in rutubeti bit-tabii..

• **gani'yle turneye çıkmak:** bizim bazen başka büyük şehirlerde imza günlerimiz olur. biz o zaman arabayla oynaya zıplaya o başka bir şehire gideriz. yolda acayip şeyler konuşuruz. kadınlardan, aşklardan, merhum cumhurbaşkanlarımızın hangi pozisyonlarda seviştiğinden. sonra gece olur. yorgun düşeriz. imza gününün verdiği sevgi hararetiyle yola çıkarız tekrar. gani uyumasın diye ben daha doğmadığım zamanların, hiç dinlemediğim şarkılarını söylerim.. büzzük korkusu. gani uyursa araba şey olabilir. biz de mazallah ölebiliriz. sonra yollarda kedi ölüleri görürüz. maç seyrederiz. gani habire bana akıl verir. ben çocuk gibi dinlerim. güzel olur yani. sonra ben arabadan inerim. "yengeye selam söyle" derim

• **derya'yla bira içmek:** zart kapı zili çalar. açarsınız bakarsınız derya. nabber şabber.. sonra, beyoğlu'na çıkılır. derya'nın habire felsefe yapan bir arkadaşı olur. binalar üzerine konuşulur. sonra derya, çok komik anılar anlatır. o arkadaşı habire felsefe yapar.. bira'nın biri gider biri gelir. kakara kikirinin önü alınamaz. bazen de mevzu olmaz. sadece yürünür. belki cezmi'ye rastlanır. belki de iskender'e.

• **bebek koklamak:** bebeklerin ve daha tıfıl çocukların çok

acayip kokuları vardır. kendilerine has.. pişik ve çiş de ihtiva eden. hayatın kokusudur bu.. immh diye içinize çekersiniz o kokuyu. başı olmamış kavun gibidir. saçları bıcır bıcır. pembe pelte etini azıcık mincıkırsınız, ama acıtmadan. sonra uykusu gelir.güzelimin, kucağınızda götürüp yatağına yatırırsınız. onun o olmuş kavun biçimindeki kafasından şimdi neler geçmektedir, onu tahayyül edersiniz. sonra balkona çıkarır ayışığına karşı bir cigara tütündürsünüz. yatmadan evvel kavun kafayı tekrar koklar, pembe pelte etini mincıklar, ama acıtmadan üstünü örter, ışığı kapatır, muazzam bir saadette yatağına uzanırsınız. ilginçtir, başka zaman hiç gelmeyen uykunuz zart diye geli-verir. uyursunuz. rüyânız pembe pelte..

• **aşık olmak:** tekrar çocuk olmaktır aşk. çete arkadaşımızı bulmak ve öbür mahallelere incelemeye, teftişe çıkmak gibi. tutarsınız elinden canoş'unuzun. ada'ya, moda'ya, sarıyer'e çok acayip yerlere gidersiniz. bazen ilgisiz her zaman geçtiğiniz bir sokak bile müthiş anlam kazanır onunla. bazeñ bir vapurun güvertesinde oturmanın, kavanozlanıp satılmayacak, eşsiz bir şey olduğunu düşünürsünüz. sebepsiz bir mürüvvet yayılır yüzünüze. sevindirir olursunuz. anlattığı aptal aptal şeyleri ciddi ciddi dinlersiniz. yaptığınız salak savalak şeyler onun çok hoşuna gider. eve gelirsiniz eşşek sudan gelinceye kadar sevişirsiniz sonra.. birbirinize sarılıp birbirinizin saçlarını, şişko göbeğini okşar. karşılıklı "bu sktiğim dünyasında iyi ki sen varsın. iyi ki birbirimize rastladık" diye düşünürsünüz. yüzünüzde atlas okyanusu genişliğinde muhteşem bir tebessüm, dışınızda gürül gürül akan, fenalıklarla dolu bir hayat. olsun.. güzelsiniz.

• **çay içmek:** ne acayip bir sıvıdır, bu garip ateş suyu. UGH!. ve fakat en güzeli sahilde, denize karşı içileni olsa gerek.. salaş tahta masalarda ve pek tabii az rüzgarlı.. çay hep sıcak. lafla-

arak ve denize ve martılara bakınarak. garson rahatsız etmeyecek ama. hem çayın dostlukları da ayık. hem çay bizim ömrümüzün bitkisel kan suyu. ama kız belli bardakda olacak. ama tekrar, kaynamış değil. ama kokusu da aklını alacak. çay marşı'mız niye yok. askerlikten daha mühim bu sıvı. immh, nefis.. "tazeler misiniz usta.. benim ki demli olsun lütfen"..

• **burgaz ada'ya gitmek:** kalpazankaya yolu'nda yürümek, ama önce sait faik baba'ya bir dirhem selam sarkıtmak.. müze görevlisi ihtiyar hanım teyze'yle dertleşmek. damın hâlâ onarılmadığını öğrenip küplere binmek. traktör ne arıyor ada da lan, işte buna da köpürmek. sonra belli etmeden sait baba'nın çalışma odasına geçmek, sararmış fotoğraflara, eski zaman eşyalarına bakmak.

sonra bahçedeki o çok renkli kedileri sevmek. sonra her nasılsa "sait.. sait.. oğlum yemek hazır.. haydi in aşağıya.." nidasıyla irkilmek, şimdiki zamana dönmek. sonra yukarı, ormana çıkmak.. şarabı açmak. açamazsan mantarını, içeri kaçırmak. sonra ağzını şişenin ağzına değdire değdire ankara kazozu içer gibi şarabı fondiplemek. sonra sırtüstü yatıp son kalan yeşilliği, son kalan gökyüzünü ciğerlerine çekmek. sonra azmak. o anda, orda, orda, sevgilinle sevişmek... sonra gelen "histt!. hişt!" seslerinin sait baba'nın öyküsündeki hişt, hişt sanıp yanılmak. bekçiyi görünce de dumura uğramak.. dumur abi olmak.. sonra hızla kalkıp bir çırpıda aşağıya denize fırlamak. ama hüviyeti bir kenara atarak. ıslanmasın diye. kodumun bekçisi hâlâ orada. efendim. yok bişey.. ben kendi kendime panel yapıyordum, sayın kolluk görevlisi heh, hüh.. eşyalarımız ıpslak.. olsun. güzeliz, güzeliz..

• **beyoğlu'nda yürümek:** evvela arka sokaklardan, beyoğlu'na hiç bakmadan tünel'e varacaksın. ordan yolun solu-na geçip ağır ve itinayla yürümeye başlayacaksın. adımlarına dikkat edeceksin, yere ağır basacaksın.. sanki beyoğlu

canlıymış gibi de, sanki canı acırmış gibi yâni. kenarlarından geçen arkadaşlarına yakışıklı selamlar sarkıtacaksın. yeni binalara, eski binalara özenle bakacaksın. akabinde hay bin kunduz, bir fon müziği edineceksin. güsel kızlara bir de arkadan bakacaksın. onlar da sana dönüp bakınca utanacaksın. fransız konsolosluğu'na kadar yürüyüp, fransız konsolosluğu önündeki o banka oturacaksın. (ölünce Met-Üst bankı diyecekler adına ihtimal) mümkünse haşlanmış mısır yiyeceksin. mümkünse ordan murathan mungan, metin celâl, kemal aratan, bahadır baruter, ahmet yılmaz, aslan özdemir, metin kaçan, alp buğdaycı, muhsin kızılkaya, yılmaz erdoğan, adnan özer, mahmut temizyürek, ömrünün tüm sibel'leri, gülten'leri, banuları, naciye'leri, meryem'leri, cemal şan.. mümkünse tüm mümkünler geçecek.. azıcık laflayacaksın. birine saati sorup fil hastalıklı abonman biletçiyi kör gazeteciyi, ateşe işeyen deliyi ve tüm beyoğlu'nun fonda ten'lerine sevgili bakışlar sarkıtarak bir sinemanın en son matinesine gideceksin. film bitiminde caddeye egemen olan o alkol, o hırs yüklü negatif elektrikten çekinerek, önünde yerden bitme gece elbiseli üvertür şarkıcılara ve dostlarına bakarak eve yollanacaksın. ta yarın akşama kadar.

• **yazı yazmak:** hiç bir maddi karşılık düşünmeden, tüm insanlara, yeryüzüne ve tüm evrene latin harfli işaretler fırlatmak.. beyninden, yüreğinden akan o garip billuru beyaz kağıda damıtmak. ama daktilo, bilgisayar gibi salak aletler kullanmadan. kurşun kalemle.. ya teksir kağıdına.. ya da beyaz dosya kağıdına. tıpkı okuldaki gibi. uçlarını da kıvrarak. ve ürkmeden, ve çekinmeden, ve çırıl çıplak.. sonra.. sonrası geliyor zaten. sen yeterki alabildiğince beyaz olarak o kağıda ak. ve harflerin, ve sözcüklerin bedelli askeri ol. yaz, yaz, yaz.. sonra.. sonrası geliyor zaten sana. mektup olarak, telefon olarak, faks olarak, imza günlerinde öpücük olarak.. sen yeterki yaz.

hayatın naçizane bir kardeşi olarak, hayata naçiz oyalanma, dayanma metinleri sunarak.. yazarken ne güzelsin.. okurken de güzellerdir değil mi.. **güzeliz; güzeliz.**

“ağustos 93”

ALKOLLE DURULANMIŞ HAYAT ZERRECİKLERİ

“tekirdağ rakı”sına

fransız konsolosluğu önünde, yerli bir banka oturmuş, fransız fransız, önümden akıp giden hayata bakıyorum.. püfür püfür kızlı, erkekli gruplar geçiyor.. zenginler, fakirler.. işportacılar, zabıta.. tramvay, yerliler, kediler, yabancılar.. eliş kağıdı gibi gökyüzü.. ve haydarpası garı hüzünlemesinde bir rüzgar.. esiyor çocukluğum..

fransız konsolosluğu önünde, yerli bir banka oturmuş, fransız fransız, önümden akıp giden hayatıma bakıyorum.. sonra zart diye aklıma son meddah Hakkı Karadayı geliyor.. seksen yaşında ve sünger gibi içebiliyor hâlâ.. fena otellerde, tıfıl odalarda kalıyor.. sabahtan ucuz şaraplarla başlıyor içmeye.. sonra rakılıyor.. sonra ne bulursa.. her daim temiz ama her daim traşlı. üzerinde mutlu ve paralı olduğu zamanların modasını yansıtan çizgili siyah bir takım elbise.. her daim bir samuray gururuyla, hiç dağıtmıyor.. son meddah Hakkı Karadayı.. hababam sınıfı'ndaki kapı bekçisi hâni.. tahin helvasına limon sıkıp rakısına meze yapıyor. sonra neşeleniyor, düetler, kantolar söylüyor.. ismail dümbüllü'yü, muzaffer hep-güler'i, neyzen tevfik ve atatürk'ün karşılaşmalarını anlatıyor..

bir de düdüklelediği beyaz tenli, naftalinli, eski model tombul manitaları..

Hakkı Karadayı, 80 yaşında.. geçimini okullarda ve sünnet düğünlerinde karagöz oynatarak kazanıyor.. Oktay Abi'ye diyorum ki "Karadayı'yı bir huzur evine yerleştirsek fena mı olur.. "fena olur" diyor Oktay Abi.. onu yaşatan bu sokak, bu hayat, bu sefillik metin.. onun yaşında pek kimse kalmadığı.. rahatlık batır ona.. gülmölür.." diyor

cebinde kırk douglas'ın gençliği ayarında yakışıklı gururu, önce kenara oturup 8500 liralık beyaz şarabını yudumluyor.. tan gastesine sarılı.. sonra bizim masaya ilişıyor.. "bana bir rakı, ısmarla metin.." diyor.. ısmarlıyorum.. benim, üç katım bir hayatı yaşamış ihtiyar delikanlıya.. rakıyı fondipliyor.. sonra şarabını doldurup bardağa öyle içiyor.. "baba bir rakı daha.." "yok sonra" diyor.. "finalde.." peki baba.. yarasın.. (ben bunları DELİ dergisi'nde yazdığımın ertesi haftası tekrar gidiyorum meyhane sokağına ve içim parçalanıyor.. Hakkı Karadayı artık parmakla gösteriliyor.. "bak met-üst'ün yazdığı adam.." filan deniliyor.. Hakkı Karadayı da onca yılın yalnızlığıyla nasıl da bu sevgi karşısında şımarıyor, dağıtıyor.. münir özkul'un yatağına nasıl işediğini anlatıyor.. affetmesi için şimdi ferhan şensoy'da olan kavuğu münir abi'ye nasıl verdiğini anlatıyor.. ve nasıl içkilerin biri gelip, biri gidiyor.. babaya düetler, kantolar söyletip nasıl da eğleniliyor.. yanlarına gidiyorum.. baba yüzüme bakmadan "sigara var mı metin.. pamuklu" diyor.. "var" diyorum.. uzatıp, yakıyorum.. halinden hicap duyuyor.. yakışıklı dostluğumuza âlem bilmez insanlar girmiş, rahatsız oluyor.. paketi masaya bırakıyorum.. gelen ikram bira'yı fondipleyip sigara paketini de babaya bırakarak ve onu konso-matris gibi oynatan âlem bilmez sefillere hırçın bir kızı gibi bakarak kalkıyorum.. "metin otel param yok.." diyor.. 250 bin lira veriyorum.. en az bir ay yeter belki.. yüzüme

bakmıyor.. ben köşeyi dönene kadar sesi soluğu gelmiyor.. sonra kantolarını duyuyorum arkadan.. içim cızz ediyor.. Hakkı Karadayı.. 80 yaşında.. son meddah.. hayatımda ilk kez yazdığım bir yazıyla birine kötülük yaptığını düşünüyorum.. ya da iyilik.. ve bir daha o sokaktan geçmiyorum.. baba da ne oldu bilmiyorum. sonra Oktay Abi'den izmir'de bir huzur evine yerleştirildiğini öğreniyorum.. sonra Oktay Abi'den Hakkı Baba'nın en güzel zamanlarını burda yaşadığını söylediğini duyuyorum..

fransız konsolosluğu önünde, yerli bir banka oturmuş, fransız fransız, akıp giden hayata, hayatıma bakıyorum.. ve küçük iskender.. ne acayip aşklar yaşıyor, anlamadığım.. bodrum güneşi ile kurulanmış esmer ötesi bir çocuk sevgilisi.. bir kadından daha yoğun seviyor, bir kızıdan daha mutlulukla sekiyor.. cinnet cinnet bakan kocaman gözleri, alarm alarm ışıldıyor.. zembereği boşalmış dilleri heyyulaşıyor. sarhoş ve istediği yere gidebilir şimdi.. sabaha kalınabilirliği mucize.. o, sevgilisi, Oktay Abi ve ben vuruyoruz geceye kendimizi.. sabahı nerede edeceğimiz meçhul.. ve küçük iskender ne acayip çocuklar seviyor.. ne acayip, kanserojen şiirler devşiriyor sonra, işte bunlardan..

fransız konsolosluğu önünde, yerli bir banka oturmuş, fransız fransız akıp giden hayata, hayatıma bakıyorum.. ağa camii önünde sefil bir adam bir tahta banka sanki iki kişilik temiz çarşafli bir yatağa uzanır gibi ağır çekimde uzanıyor.. ohh rahat.. cebinden şarap şişesi tam düşerken hızlı çekimle yakalıyor.. ohh.. rahat.. bir pavyon kadını, belki şantöz, üvertür.. yerleri süpüren sahne tuvaletiyle gecenin skinde taksi şoförü dostuyla bir işkembecide damardan çorba içiyor.. kim-bilir ne hikayeler yaşanıyor.. ip incecik, bir deri, bir kemik bir sokak orospusu sarhoş şişman, kıllı adamlar arasından yalpalaya yalpalaya etini satmaya çıkıyor.. bir kedi hızla karşıdan

karşıya geçerken ön ayaklarını bir taksinin arka tekerleklerine kaptırıyor.. inceden bir miyav uluması tüm uzuvları ve geceyi ve beyoğlunu tırmalayarak gökyüzüne uzanıyor.. ve kimse bilmiyor nereye.

(sonra.. bir başka zaman o ince kadını gündüzleyin balık pazarında görüyorum.. haplanmış.. yine yalpalaya yalpalaya geliyor.. bir döner bıçağını bir dükkandan kaptığı gibi önüne gelen tüm erkeklere saplamaya çalışıyor.. bir adam arkası dönük, bilmiyor.. ona saplıyor, çıkarıyor.. sonra bir iki kişiye daha.. adamın biri bir yumruk vuruyor, kadın kibrit çöpü gibi yere yığılıyor.. kadın tekmeleniyor.. bir miyav iniltisi gökyüzüne uzanıyor.. ambulans, taksi.. polis.. balık pazarı ana baba günü oluyor.. çiçek pasajı içki aleminde herbirden habersiz.. oysa incecik kiprit kadın oraya da dalabilirdi kolaylıkla.. ama artık mort..)

fransız konsolosluğu önünde yerli bir banka oturmuş, fransız fransız, önümden akıp giden hayata, hayatıma bakıyorum.. mogo çetesi'nin şefi, devrimci tiyatrocu Oktay Abi, vücudu yanık genel ev sevgilisini ve her tumeye gittikleri şehrin genelevinde onu nasıl aradığını anlatıyor.. saat gecenin ski.. yalnız ve kendimiz olduğumuz anlara tekabül ediyoruz.. Oktay Abi “70 yaşında bir sevgilim var.. hiç yatmadık.. yatsak ölür.. hâlâ ve hâlâ flört ediyoruz..” diyor.. “habire ve hiç durmadan damarlarında kan yerine, kor ciletler dolaştıran kızları seviyorum, Oktay Abi.” diyorum. “makbûldür” diyor. gecenin skinde rakı bardaklarımız tokuşuyor. “herkesler kendilerini birşeylerle kandırıyor, aldatıyor” diyor Oktay Abi.. “kimi rakıyla, kavunla.. kimi karıyla-kızla.. kimi de devrimle, sosyalizmle..” şimdi herşeyin üzerindeyiz.. herşey konuşuyoruz.. “habire ve hiç durmadan damarında kan yerine kor ciletler dolaştıran kızları seviyorum Oktay Abi.. diyorum. “onu demin, saat gecenin skinde söyledin ya oğlum..” diyor Oktay Abi..

“pardon Abi” diyorum.. “habire damarjında..” nerdeyiz ve kimiz bu şimdik panel konumuz değil.. “sağlığımıza” diyoruz.. yapıştır. içiyoruz..

fransız konsoloslugu önünde, yerli bir banka oturmuş, fransız fransız, önümden akıp giden hayata, hayatıma bakıyorum.. ülkemın işçileri duruyor, memurları grev yapıyor.: memurları duruyor, işçileri grev yapıyor.. polisler sanki memur değil, bağırılan sanki biraz da onların hakları değil. sarmışlar her yanı.. turistler fotoğraf çekiyor.. genç kızlar, genç çocuklar jeans beğeniyor.. hızlı tramvay ağır ağır geçiyor.. sonra turistler yerli yerli, yerliler turist turist bakıyor hayatlarına.. sonra memleket meseleleri düşündüğüme göre ayıldığıma karar veriyorum.. saat sabahın ski.. Oktay Abi'yle nerede ayrıldık hatırlamıyorum.. yürüyerek eve gideyim diyorum kendime.. kendimin kendime cevap verecek takati yok.. “bana bulaşma siktir git” diyor.. sonra yine ben gibi bir arkadaşına rastlıyorum.. “kaptan coustau kürt olmuş” diyorum “hadi ya” diyor. “tabii lan” diyorum “dicle ile fırât nehri birleşirken havar havar diye ses çıkarıyormuş.. kutsal kitaplarda yazıyormuş bu” “hadi lan işletme beni..” diyor. “irving amstrong da kürt olmuş” diyorum.. “cim bom da..” “ha, ha.. takatım olsaydı seni ne biçim döverdim” diyor. “gel Ali Baba'ya gidelim börek yiyip çay içelim” diyorum.. “tamam lan” diyor.. köprü de sallanmıyor.. yenisi.. galata köprüsü.. bira içsen orada ne olur ki.. istanbul da bozuldu.. habire otel yapıyorlar.. yeşil yok.. medya.. yoz.. vs gibi klasik toplumsal gerçeksi geyiklerimizi de yapıyoruz. “istanbul'a bir mezartaşı aranıyorsa.. bu kız kulesi olmalı”.. diyorum.. ve ekliyorum “bu ülke, yağma'nın öbür adı.. cennetin hoyrat mealı.. off'un kıllı coğrafyası..” “veciz konuşma” diyor “başım zonkluyor..” susuyoruz.. takside “caneey, caneey” çalıyor ama türkçe.. dinliyoruz kürt arkadaşım.. yüzüme bakıyor.. “kürtlü espri yaparsan ağzına

zıçarım" diyor.

fransız konsolosluğu önünde, yerli bir banka oturmuşum.. fransız fransız, akıp giden hayata, hayatıma bakıyorum.. şimdi annemi ve ohhlumu uyandırıp, onlara kahvaltı hazırlarım.. ohhlumu yuvaya yolcu eder.. ben de artık uyurum.. hayat başka çarem yok.. seni çok seviyorum..

“temmuz 92”

KETEN PANTOLON

işte bu keten pantolon ve rengi morarmış mavi tişört. içindeki insan bendeniz, tıpkınızdan biriyim. merhaba. hoşgeldim.

bü sayısız cıpcıptır pantoşumun çamaşır kazanında. her cumartesi cıpcıp eder. pazar günü kurulanır, pazartesi bacaklarımdadır. salı, çarşamba, perşembe bacaklarımda, cuma bacaklarımdadır. cumartesi hamamcı olur. üstümden çıkar, doğru çamaşır kazanına. haftalık olağan cıpcıpına...

bazı, karşı cinsle haşır neşir olacağım zamanlar, haftalık cıpcıp sayısı ikiye hatta üçe çıkabilir. pantoşum pörsüdükçe, ben yıldız olurum temiz pak dünyalarda. zort. (pardon)

kapalıçarşımın akşama kadar açık olduğu bir gün sahip oldum ben ona. önce şöyle bir baktım. bana cilve yaptı. sonra bir giyindim. bedeni bedenime uyuyor mu diye. oldu. satıcıyla anlaştık, parasını verdim ve aldım.

o naylon bir poşette, poşet benim elimde, gün boyu dolaştık durduk tanıdık yeryüzünde. çay içtik, döner yedik, dostlarla karşılaştık. onlara kendisini tanıştırdım. memnun oldular. mıncıkladılar, sıkıştırdılar, kritik yaptılar.

-aaa çok güzel.. ucuza da almışsın iyi, dediler. o da sevindi. daha tertemiz ve tecrübesizdi. benden önceki yaşamı beni hiç

ilgilendirmezdi.

evde poşetten çıkarıp tekrar giyindim. paçaları uzun geldi, içeri kıstık..şimdi tam bana göre oldu.

-haydi çıkıp mahalleye hava basalım, dedi sanki. çıktık, pantoşum benimle, ben pantoşumla ne de çok mutluyduk.

azıcık çerez, azıcıkta kenarda bulunsun ne çıkar canım gibisinden bir aşk yaşadığım kuruyemişçinin kızına gittik. dükkanda o yoktu. babası vardı. akide şekeri aldım ancak arka cebime koymadım. eriyip, yapış yapış olabiliirdi diye.

yürürken çerez aşkımı gördüm. üzerinde huzur veren bir etek vardı. pantoşum eteğe yaklaştı ve,

-uğradım ama sen yoktun dedi, neredeydin?.. huzur veren gazete.. pardon.. etek birden tedirginleşti, kızarıp bozardı, buruşur gibi oldu,

-fırına gitmiştim de... geleceğini bilmiyordum... annem sarıburma yaptı, tepsi fırında şimdi... pişiyor. akşam uğrasana sana saklarım dedi.

güldü. ürperdi. etekleri zil çaldı ve yürüdü.

-seni farketmedi diye üzülme pantoşum, dedim. tuhaf kızdır, ne zaman böyle yan yana, soldan sağa, yukardan aşağı beraber olsak, karşılaşsak böyle titrer ve hiç bir şey farketmez. kadife pantoşum üstümdeyken bir gün öpmüştüm onu. evde kadifeyle dedikodumu yaparsınız artık.

semt kahvesine girdik. insanları selamladık. şak, şuk, şaş, beş, tuk, tak sesleri arasında piştisever arkadaşlarca farkedilme-si hoşuna gitti. okşayıp:

-çok güzelmiş. üzerinde paralansın.. demelerine sevindi. daha bir sıcak sardı beni. karşı cins gibi. sanki..

boş bir masaya tüneyip çay bekledik, yanıkçı masaların birinde kavga çıktı. mengene tahir, sürmene işi bıcağını çıkarıp birini bıçakladı. o biri sevinçle kapı dışarı koşarken:

-hiç sürmene işi bıçak yememiştım iyi oldu.. diyerek dam

ediyordu.

pantoşum çok korkmuştu. çekinip dururken az daha sandalyedeki çiviye takılıp yırtılacaktı.

-olağandır bunlar.. dedim, alışacaksın.

çıkttık açık alınla semtimiz kahvesinden. dışarda hava iyi gibiydi ama birden bulutlar birbirine girdi. gök yarıldı güneş içeri kaçtı. almanlar polonya'ya saldırdı.

ve şaaaaaar...

kapalıçarşı'ya hiç yağmur yağmamış. çok şaşırdı. ıslanarak, telaşsızca yürüdük. yolda, canı sıkılmasın diye ona kırmızı parkanın acıklı öyküsünü anlattım.

okul sıralarındaydık. savaş çıkmamış, ekmek karneyle değildi ancak fena günlerdi. yarı boykot, yarı tahsil yapıyorduk. bir gün sınıfımıza makineli tüfekli, telsizli ve üniformalı amcalar girdi. lang lang diye masalara vurup yüreğimizin ağzımıza gelmesine çalıştılar. şimdi sıcacık kavradığın popom o vakit muhtelif üç bucuklardan attı tabii.. tek tek üstümüzü aradılar. (dersimiz tarihti. padişahın biri savaşa çıkacaktı, olay nedeniyle erteledi.)

birşey bulamadılar, birinin gözleri askılığa takıldı. askılıktaki tek kırmızı parkayı eline alarak,

-kimin bu?.... kimiiiiin...? diye bağırdı.

sahibi yoktu efendim. kaç gündür okula gelmiyordu.

-demek öyle ha.. dedi silahlı, telsizli ve üniformalı amcaabilir. ve acımadan yırttılar güzelim kırmızı parkayı. benim çoraplarım da kırmızı olduğu için üçbucuklarım daha muhtelifleşti ve daha kara köklü atmaya başladı. neyseki işleri bitti de. o güzel (!) insanlar, o güzel cop'larına binip gittiler.

kırmızı parkanın sahibi ise ne bir daha okula geldi, ne de çevrede göründü.

pantoşum dalgın ve düşünceliydi. "haksızlık bu ama göt ve bacak abi" deyişini duyuyordum bacaklarımda. tam bu sırada

ayı renkli bir araba, yağmurların topladığı bir çukura daldı ve bir iski çamurlu su sıçrattı üstümüze. pantoş ıslandı ancak ses çıkarmadı. aklı halen kırmızı parka da olmalıydı.

eve geldiğimizde, çıkarıp anneme verdim hemen. annem cıp cıp tazeledi ve:

-evin tüm yükü benim omirliklerimde bari pantolonunu kendin ipe as.. diye bağırdı.

yağmur dinmişti.. balkonda onu ipe asarken,

-işte bu evde, bu ipte, bu sepette ve bu götte ömür çirüteceksin. gün be gün yıkanıp pörsüyeceksin dostum.. ancak seni hep giyeceğim, seveceğim bunu unutma.

sevgili pantoşumla, (eğer çabuk kurursa) akşama doğru tertemiz giyinip huzur veren gazeteye, etekliye sarıburma yemeğe gideceğimizi kararlaştırdık.

gökkuşağı da çıkacaktı... pencere camı, katalatik bir soba ve aşk istiyorduk.. çok mu..

“1991”

YOLÜSTÜ EZİYETLERİ

“beyoğlu’na”

- yolda karşılaşılır.. sinema’ya, tiyatro’ya, randevu’ya bir yerlere gecikilmiştir. ama olsun.. **“n’aaber..”** “iyidir.. senden n’aaber..”, **“nasıl gidiyo..”**, “sen hâlâ orda mısın..” **“yo.. artık burdayım..”**, “bir ara, beni ara ya..” **“olur.. numaramı vereyim..”**, “yoo, verme.. ben bulurum..” nerden bulucan.. nasıl bulucan.. yok olmaz.. ille de yapılacak bu yolüstü eziyeti.

- yolda karşılaşılır.. bir türlü mevzu çıkmaz.. tıkanılıp kalınır.. mevzu tıss. birinin **“haydi eyvallah..”** diyesi beklenilir.. o biri **“haydi eyvallah”**ı demez.. “vaay be, demek öyle ha..”, **“yaa..”** “allah, allah..”, “cık, cık...” **“eee..”** “hadi ya..” gibi anlamsız, cansıkıntısı, geyik efektler salgılanılır.. biri, **“işim var.. eyvallah..”** dese ötekinin nazarında götü kalkık olacak.. bu nedenle bu eziyet hep sürer.

- yolda karşılaşılır.. ilkokulu beraber okumuşluğunuz vardır.. belki sıra arkadaşlığınız. bir fotoğraf albumü gibi, sararmış sararmış karşınıza dikilir.. konuşacak ne vardır.. dünyalar ayrılmıştır, senelerin altından çok günler akmıştır. biriniz borsa’da çalışıyorsunuzdur olur.. ötekiniz kahvene

işletiyordur.. donuk bakışılır.. **“tanımadın mı ben..”**
“ilkokuldan mı..” **“evet.. hatırladın mı..”** **“tebeşir miydin**
sen..” **“ne biçim konuşuyorsun lan”** **“esas sen ne biçim**
konuşuyorsun torba..” **“sikter git..”** **“sen siktir git lale..”,**
“önce sen rastladın..” **“ulan şimdi adam mı oldun.. kopya çek-**
erdin benden..” **“haydi lan gerzek..”** durup dururken sonu kav-
gayla biter bir acayip tesadüf.. oysa mevzu ne çoktur.. ama
evvela, önce birinin ötekini takdir etmesi gerekir.. **“vaay”**dan
sonra ikisi de takdiri birbirinden bekleyince böyle olur.. oluy-
or.. yanlış tabii bir yerde. diimi annem.. sığamıyor delikanlılığa
bu gibi hadiseler..

• yolda karşılaşılır.. biri sevgiliyle gidiyordur.. öbürü bir
arkadaşıyla karşıdan geliyordur. göz, gez, arpacık.. karşılaşılır.
bir çember ortasında konuşamama eziyeti başlar.. etten bir
duvar. siz televizyona filan çıkıyorsunuzdur.. o ise hep seyirci
kalmıştır. sizi sözle ezerek kendine makus gururlar çıkararak
olmamış, şeyler anlatmaya başlar.. **“hatırlamıyor musun..”**
“unutmuşsun oğlum..” **“sen tabii bunu bilmiyorsun..”**
önyargısıyla ve ön cümlesiyle kalkanlanmış, hep kendini öven
cümleler kurar.. bu arada sevgili sevgiliniz etten duvarca,
beraber ve solo olarak gruptaciz terapiye mazur kalır.. sevgili-
niz ayaküstü tepeden tırnağa süzülerek bir miktar ayaküstü göz
marifetiyle inceden tecavüze uğrar.. yâni göz hizası düzülür.
nihayet ayrılır.. yanlardakiler **“kim lan bu göt..”** diye sorar-
lar.. o, kasılarak **“hani şu ünlü şey var ya.. onu televizyoncu-**
larla ilk ben tanıştırdım.. şimdi burnu büyümüş adinin..”
der.. yanlardakiler, beraber ve solo olarak **“vaay lale, kapmış**
ilik gibi de cıvrı.. bu şimdi, bu cıvrı nasıl da yiyordur değil
mi, besim abi..” derler.. o yine kasılarak **“bu cıvrı ilk ben**
düzdüm.. çingar çıkmasın diye tanımamazlıktan geldi
rosspuu..” der.. ne kızı tanır oysa.. ne de böyle bişeyler
olmuştur.. yâni yanlardakiler, beraber ve koro olarak **“sen**

neymişsin be besim abi.. bizi de televizyona çıkarsana” derler.. daha uzaklaşılmamış.. daha kulak misafiri olma mesafesidir.. bunlara, kulak misafiri olma mesafesindeyinizdir.. bunları, bunları duyarsınız kaldırım üzeri.. ne kız arkadaşınız hayata bir kere karşılaşmıştır besim abi’yle.. ne de sizi televizyoncularla o tanıştırmıştır.. (bunu yine iki kere söyledim) yolüstü hiç gereksiz kompleksler.. psikolojik baskılar.. pastoriye histeriler.. yürürsünüz ve hâlâ taa uzaklarda, **“bütün kanalların haberleri sunan spikerlerine bir kere atlamışımıdır ben be.. hava durumu sunan bayan spikerleri de sırada..”** deyişini duyarsanız, hayata hep seyirci kalmış ve fakat sizin eski mahalle arkadaşınız şimdi besim abi olmuş en gerzek besimin..

• yolda karşılaşılır.. mevzu nanay.. eski sevgilinizdir.. birbirinizin herşeyini, girdisini, çıktısını, iliğini kemiğini, kışındaki benini bilirsiniz.. sevişmişliğiniz, geceler boyu konuşmuşluğunuz vardır.. birbirinizde başlamışlığınız ve birşey olmuş, birbirinizde bitmişliğiniz vardır.. o günlerin çok acil bitmesinden mi, sonraki günlerin çok baktan geçmesinden mi, bilinmez.. gereksiz bir kızgınlık husule gelir.. oysa geçmişin hatırına.. onca yaşanmışlığın, çoğu kırık da olsa, onca yaşanmışlığın hatırına, ne bileyim.. ayak üstü bir tebessüm.. sadece bir tebessüm.. yakışıklı hüznler de ihtiva eden.. yok olmaz.. **“aradığını buldun mu..”, “birşey aramıyordumki..” “yok canım.. peki niye ayrıldık..” “aşkımızın vadesi yetmişti..” “hayır.. sadece sen istedin diye ayrıldık..” “senin yüzünden..” hayır senin..”** gibi yolüstü sarfedilen salak cümleler devreye girer.. aslında ikiniz de domuzlar gibi sevgiler biriktiriyorsunuzdur birbirinize karşı.. bitse de, gitse de kalp albümünüzde bir yerlerde, onun hep özel bir yeri vardır mutlak.. öbür sevgililerin gibi.. aslında şartlı bir reflekstir bu.. demek istediklerinizden çok dememek istedikleriniz kör bir istemde devreye girer.. ikiniz de bu ayrılığın yaralı askeri

olmuşsunuzdur, ama gel gör ki sevgi ikiz kardeşi nefrete dönüşmüştür.. gününüz, geceniz piç olmuştur.. oysa ayaküstü bir tebessüm.. yaşanmış onca şeyin, çoğu kınk da olsa, hatırına.. sadece bir tebessüm.. yakışıklı hüzünler de ihtiva eden.. belki bir dokunuş.. mâzi titreten.. vücut ve kalp ürperten.. yok olmaz.. ille de deşilecek o yara.. ille de kanayacak yol üzerinde.. ille de bir illet..

• yolda karşılaşılır.. siz bilmem ne üniversitesinde bilmem ne ana bilim dalı kürsüsü başkanı olmuşsunuzdur.. o ise ekonomik veya çok komik nedenlerden dolayı okuyamamış, ya bir eczacı kalfası olmuştur.. ya da bir tek el bayii açmak üzere para denkleştiriyordur.. **“naaber lan ibne.. cim bom fenere, nasıl koydu ama çocuğu..”** gibi yırtık dilden fırlayan bir cümle sarfeder birden.. şaşırıp kalırsınız.. onca yenilmişliğinin, onca yanlış giden şeylerinin tek tesellisi, o hafta tuttuğu takımın, sizin hâlâ tuttuğunuzu sandığı takımı yenmesidir.. fikstür gurur arzetmektedir.. siz de boş boş durur musunuz.. çevreye şöyle bir bakınır, öğrencilerinize benzer gençler görmediğinize iyice emini olarak **“daha lig bitmedi oğlum.. bunun bir de deplasmanı var.. sizi oyacağız..”** dersiniz.. bilmem ne üniversitesi’nde bilmem ne ana bilim dalı kürsüsü başkanısınızdır.. ve bir konferansa seğirtiyorsunuzdur.

• yolda karşılaşılır.. birikmiş kesişmeler mevcuttur.. karşılıklı hoşlantılar(!) tedavüle girmiştir.. girmiştir de birinin ilk adımı atması olmamıştır.. girmiştir de birinin ilk adımı atması gerektir.. (bunama belirtisi) ve fakat biri o, ilk adımı hiç atmaz.. **“pır pır ederken yüreği, ellerim bak boş kaldı..”** olur. bir güzel ukte, bir güzel başka tesadüfe kalır.. hayırlısı. bu yolüstü bu çük ve bu kutu bizde varken..

• yolda karşılaşılır.. evlenmiş, iki çocuğu olmuştur.. sarılınışılır, yengeyle tanıştırışılır.. akşam gezmesine

çıkılmışlardır.. dondurma ve keşkül alıp mutlu yuvalarına döneceklerdir.. **“yengeyi de al bir gün bize gelin..”** der.. eski arkadaşınızdır.. evli olmadığınızı söylersiniz, çok şaşırır.. nasıl olur.. türkün erkeği olup da yaşı kemale erdiği halde bir erkeğ nasıl evlenmez.. bir maraz mı vardır.. kulağınıza eğilir.. **“olsun, yalnız gel.. yengenin bir kız kardeşi var, valla ay parçası.. yengenden önce onunla tanışsaydım, valla ben evlenirdim.. bacanak da oluruz.. ha..”** ama niye.. evde sıkılmışsınızdır ve azıcık hava almaya çıkmışsınızdır.. nedir bu klan olma telaşı.

- yolda karşılaşılır.. bir baş selamı kâfidir.. siz ondan, o sizden bekler.. ve fakat o selâm bir türlü ikinizden de gelmez.. aynı anda birbirinize paralel yanyana geçerken ikinizden **“ne olacak göt lalesi”** diyerek ve görmemezlikten gelerek, nereye gidecekseniz oraya koşturursunuz..

- yolda karşılaşılır.. mevzu hep üçüncü tekil yada çoğul şahıslardan açılır.. orada olmayanların her türlü çinsel tercihlerinden, mesleki yeteneksizliklerinden ve her türlü her şeylerinden atıp tutarsınız.. zerre laf yoktur ikinize müstakil.. **“eyvallah”** edip ayrılırsınız.. sonra başka biriyle karşılaşılırsınız.. **“demin şeyi gördüm ya.. götlekin teki olmuş..”** diye mevzuya başlarsınız. ama ne âdisiniz.. çok âdisiniz lan.

- yolda karşılaşılır.. neredeyse hayatı iki vücut ayrı ayrı ve fakat hep aynı yaşamışsınızdır.. kardeşinizden daha.. birbirinize yaralarınızı göstermişsiniz, birbirinizin yaralarına derman olmaya çalışmışsınızdır.. sonra talihsiz, tarihsiz, tarifsiz olaylar husule gelmiş ve birbirinizin ucunu, adresini kaybetmişsinizdır.. hasretle, bir bağlama cızırtısı eşliğinde sınıksız sarılırsınız.. **“gel lan içelim..”** olur... gel lan içersiniz de netekim. anıların çubuğu yakılır, aşklar tekrar közlenir, budaklanır, gır, kahkaha sürer gece.. gecenin skinde **“hadi**

bize gidelim lan..” olur.. hadi bize gidersiniz netekim.. güle, oynaya evin zilini çalar o.. derken zıkk!.. kalp riçthter ölçeğinde bir deprem.. kapıyı açan gizliden gizliye domuzlar, eşşekler, iguanalar gibi sevdiğiniz platonik mahalle arkadaşınız aynur değil midir.. maalesef o'dur.. bu puştla mı evlenmiştir.. niye gece boyunca mevzusu atlanmıştır.. ihtiyarlamış ama hâlâ daha güzeldir.. göğüsleri dimdiktir.. ama artık arkadaşınızın aşkıdır.. vesaire yâni.. o da sizi hiç sevmiş midir.. veya sizin onu sevdiğinizi hiç anlamış mıdır.. içiniz cız eder.. ve sonra.. yastıklar, yorganlar serişini izlersiniz.. o tuvalette (arkadaşınız.. yâni puşt) hışırtılı şekilde başını yıkıyordur.. siz belki de ki gecikmiş bir telaş, öyle salonda buz gibi.. öpesi geldiğiniz dudakları **“allah rahatlık versin..**” der.. ve girdiğinizden beri ilk ve son lafı bu olur, olmuştur.. **“sana da aynur.. çok teşekkür ederim”** dersiniz.. sonra yarım kalmış bir güvercin telaşıyla onu, arkadaşınızı puştı, yani kocasını banyodan çıkarır, yatak odalarına götürür.. siz soyunmuş ve tertemiz, deterjan, yâni omo kokan çarşafla yorganın içine kıvrılmışsınızdır.. onların gölgeleri ve onun, puştun, arkadaşınız, kocasının hırıltılı konuşmaları salona gelir.. yani puşt.. kocası yatmadan önce sevişmek ister.. **“salonda mansur var ama.. sesleri duyarsa ayıp olur..”** dediğini duyarsınız.. bütün o kırık dökük eski platonik yaşanmışlığınız karyola gıcırtilı bir üç saniye içinde tuzla buz olur.. kanapede doğrulur ard arda iki sigarayı ışık ve nikotin hızıyla içer.. giyinir.. kapıyı hafifçe kapatır.. kendinizi zalim bir gecenin koynuna atarsınız.. gece iyi başlayıp ama peze'hevenk olmuştur.. en sevdiğiniz, canınız arkadaşınız artık bir puştur.. hatta puşt oğlu puştur. sokakta yürürken pencerede bir karaltı olmasını nasıl da istersiniz.. fakat ne siz bakmaya ve yanılmaya dayanamazsınız, ne de o karaltı var mıdır, yok mudur bilinemez.. açık bir yer var mıdır ki.. biraz daha içecek.. aynur, aynur.. seni kaç yerinden

aynur'lar hayat şimdi.. değil mi annem..

•yolda karşılaşılır.. o puştan selam sabah kesilir.. yolda karşılaşılır.. aynur piknik tüpünü dolduracaktır.. merhaba.. aynur da sizi sevmiştir, seviyordur.. yolda karşılaşılır.. ve fakat puşt boynuzlu.. ya siz.. mutlu musunuz.. mutlu muydunuz.. geciken adalet adalet midir..

“nisan 1993”

ÇOCUKLUĞUMA RASTLADIM!..

“Ümraniye’de, çöp püsür içinde,
pisi pisine ölen,
tüm iki iri kara gözlere.. sevgiyle..”

hava güseldi.

en azından güneş vardı yâni.. ve biz hâlâ, hayata şükür yaşıyorduk. pazardı. evde sıkılmıştık. ohhlum’la hadi parka gidelim **“dop dop”** oynayalım oldu. netekim bir de **“küvercinler'e zimit”** atmaya..

güsel esvaplarını kiydirdim ohhlum’un. cici papuçlarını.. dop dop da aldık, indik parka.. park güseldi.. en azından, son istanbul’un son çimenleri ve son ağaçları vardı hâlâ. zemin **“dop dop”** oynamaya elverişliydi netekim.

derken iki taştan taşırvandandan bir kale kurduk. (taşırvan ne demek ben de bilmiyorum) ben kaleye geçtim, ohhlum da dop dop’a vurmaya.. bir kaç dop dop’u tuttuktan sonra ohhlum dop dop’a bir furdu.. gol oldu. hatta **“kol”** oldu. o sevindirik olurkene ben de bir el çalılıkların oraya giden dop dop’u almaya yöneldim.

iki iri kara göz bana baktı. iki iri kara göz ayağa kalktı. iki iri kirli kara göz’ün güsel esvapları yoktu.. iki iri kirli kara

gözün cici papuçları da.. yokkkttu..

-**özür dilerim oğlum (!) seni rahatsız ettim, dedim.** (ben ki ohhlum'a bile "oğlum" demem, ohhlum'un "babacım" nidalarına "**söyle sperm kardeşim**" derim. yani nasıl âniden böyle çok kenan pars, kenan pars niye oğlum dedim. şaşırdım. hatta şuşurdum. kendime güldüm. dahası o eski hani topu kaçmalı ve hani topu ayhan ışık, ya da cüneyt arkın, ya da ediz hun yakalamalı da.. hani o ayhan ışık, o cüneyt arkın, o ediz hun da topu kaçan çocuğun babası olmalı ya.. hani o çocuk da "**kenar toplarını ne güsel yakalıyorsunuz. size baba diyebilir miyim. amca**" demeli ya. hani biz de duyulanıp duyulanıp ağlamılıyız ya.. hani bir de..)

-**oğluna bir, sana iki.. şopar.. dedi.**

iki iri kirli kara göz'ün bu sözleriyle birden şimdi'ye döndüm. özür dileyerek;

-**topu alabilir miyim, dedim.** iki iri kara göz fütursuzca;

-**al dedi. topu götüme mi sokucam. ama oğluna söyle bi daha buraya furmasın. burda uyuyoruz değil mi.**

tekrar özür dileyerek topu almaya eğildiğimde gözlerimle jan garbarek saksafonu eşliğinde- ağır çekimde, iki iri kara gözü süzmeye başladım. **yoktu.** dokuz, on yaşlarında olmalıydı. kesin "**bally**" çekmişti. kesin evi barkı yoktu. ve kesin fabrikada tütün saran. -sanki kendi içer tabii- bir annesi vardı. ve kes kesin annesinin de kes kes kesin içmeyen bir kocası yoktu. sonra topu aldım. sonra tekrar özür diledim. sonra o iki iri kirli karagöz bana "**siktir git, siktir git**" diye baktı. sonra üç aşşığı beş yukarı ona benzeyen çocukluğum aklıma geldi. sonra tarlabası. sonra bir çok kere benim de "**hayat bize niye böyle davranıyor. biz hayatın üvey ömürleri miyiz**" kara mizah telaşıyla arkadaşlarla sabahladığımız, sonra şimdi **TÜYAP** fuarı olan ama sonra eskiden Tepebaşı Parkı olan, 'sonra yazlık sinema, sonra siyah beyaz televizyon, sonra bizim

televizyonumuz yoktu, sonra evlerimizden çorapçak kaçıp (sonra çünkü kaçmayalım diye annelerimiz ayakkabılarımızı saklıyordu) sonra taa köşenin başındaki laz lokantaya gidip, sonra orası şimdi tarlabası bulvarı.. yâni çocukcaklığımız bir bulvar.. sonra ordaki televizyonda öztürk serengil'in "gülünüz güldürünüz" programını seyredip, sonra vadideki hayat'ı da, sonra uzay yolu'nu da, sonra çocukluğumuzun o derviş, o bektaşî genişliğiyle kendi yetimliğimizi sikter edip içimiz cızz ederek seyrettiğimiz kimsesiz çocuk veremli jack'ı da, sonra golden sakızı'nı, sonra ankara kazozu'nu, sonra misket oynamayı, sonra elhamra sineması'na gidip sekis filmi ve burççeli, vank yu filmlerini seyretmeyi, sonra tam bizim evin karşısında oturan konsamatris teyzeyi, sonra ilk aşık olduğum kız olan sonra yani o konsamatris teyzenin kızını, sonra üçüncü katta oturan rum teyze madam rosa'nın evinde onu ilk öpüşümü, sonra hem de dudaktan öpüşümü boru değil, sonra hem de tekrar boru değil yani, sonra bir akşam, sonra konsomatris teyze'nin, sonra bir takım kıllı adamlarla evlerine gelişini, sonra pikapta iki şarkılık orran kencebay ve ayla dikmen plaklarının çalınışını ve sonra kıllı adamların çok sarhoş oluşunu, sonra ilk aşkımin o gece, o yaşta, sonra kıllı adamların çok bayağı, çok sarhoş oluşunu, sonra ilk aşkımin o gece ilk aşkımin sadece benim ve öbür "hakkaten sevenlerin" duya-bileceği beklenmedik acı bir iniltiyi geceye fırlattığını.. sonra.. sonra mına koyiim..

sonra bunları hatırladım işte. sonra bombok oldum. sonra aldım dop dop'u, sonra ohhlum'un yanına geldim. köslerim dolu doluş oldu sonra, sonra göt oldum.. lale'lendim.

-haydi dop dop oynamayalım. güvercinlere zimit atalım dedim. sonra ohhlum **"tamam babacık"** dedi. sonra o iki kirli kara göz'ü hep eñsemde hissettim. sonra hava aniden bozdu. sonra haydi eve gidelim oldu. ohhlum sıçraya sıçraya giderkene

sonra o iki iri kirli kara göz çalılarının hemen orda ohhlum'a bir çelme taktı. hemen koştum kaldırdım ohhlum'u.. üstünü silkeledim. iki iri karagöz'e

-bunu niye yaptın. o daha çocuk, dedim. (sanki büyüklere çelme takmak mübah gibi) iki iri kirli karagöz;

-çocuksa çocukluğunu bilsin.. ne o, bok varmış gibi, ne koşuyo, dedi. iki iri kirli kara göz'ün kafası kesin kesin iyiydi. kesin kes iyiydi. kesin şimdi kendini **"conan"** gibi hissediyordu. kesin bir eli cebindeydi. ve kesin en ufak bir yanlış hareketde cebinden çakı ya da cilet çıkaracak, ve kesin yüzümü gözümlü aysel gürel'e benzetecekti. kesin organize edilememiş muhteşem öfkeleri vardı. ve kesin bir gün birine toslayıp bum'layacaktı. ve kesin kes, kimse bu bum'u duymayacaktı.

en iyisi dokanmamak ve eve yollamak telaşesi içinde yürürken, iri kıyım bir hışım, son sürat gelip iki iri kara göz'e tekme tokat girişti. iki iri kara göz, cebinden çıkardığı cileti bir fırlattı, ve cilet, iri kıyım iri hışım'ın yanından vınlıyarak ağır çekimde bir ağacın yapraklarını da doğrayıp yere düştü. iri kıyım hışım, iki iri kara göz'ü nasıl nasıl da dövüyordu. iki iri kara göz, nasıl nasıl da küfürler şarraf ediyordu. biz ise nasıl nasıl da n'aapacağımızı şaşırmıştık. iki iri kara göz ağzı burnu kan içinde yuvarlana yuvarlana nasıl nasıl da kaçıyordu. iki iri kirli kara göz;

-hepinizin mına koyucam.. hepinizi ciletliycam.. ulan, bu parkı yakıcam.. diye nasıl nasıl da yaralı bir kurt edasıyla adeta adeta uluyordu. ben ellerimi ohlum'un gözlerine örterek - görmesin diye- (komik) nasıl nasıl da üzülüyor ve hatta nasıl nasıl da bombok oluyordum.. niye ya. off.. bi dakka.. hoop..

iri kıyım hışım, faşizm gibi yanımıza geldi sonra.. ter, tırmık ve muzaffer bir haldeydi,

-bunların hepsi anarşik.. bunların hepsi mafya.. bunlar piç oğlu piç.. suçun büyüğü de sende. adam yerine koyup

konusuyorsun göt oğlanıyla.. diye zıçıp sıvayarak benden bir teşekkür veya bir sağol bekledikten sonra, o teşekkür ve o sağol'da gelmeyince..

- suçun büyüğü bende.. ki senin gibi lalelere yardım ediyorum, deyip muzaffer adımlarla parkın öte yanına yürüdü.

n'olmuştu şimdi. ne gereği vardı yâni. hem bu iri kıyım hışım'ın da çocukluğu da çoğumuzunki gibi böyle değil miydi. hem hepimiz hîdiv kasrı'nda doğduk da hayat mı orospu çocuğu çıktı yâni.. hem bu iri kıyım hışım, hem o iki iri kara göz'ü, döverek çocukluğunu mu öldürüyordu. hem bütün bunların anlamı neydi. hem nasıl sinir oldum, hem gerisini yazamıycaam. off..

haydi beni mizah kurtardı. ya o çocuğun suçu ne.. sözcüklerim, cümlelerim haydi n'olursunuz sana yağlı, reçelli ekmek filan olun gidin o iki iri kirli kara gözü bulun.. onu doyurun. onların çoğalmasına engel olun.. bizimle bitsin tüm bu acılar. haydi latin harflerim.. haydi canlarım benim.. yoksa, yoksa size de inancım kalmayacak artık. ve hayatın kıyısında yine iki iri kirli kara gözde ben olucam, tekrar.. haydi.. sizi seviyorum harflerim. haydii.. lazerleri çalıştırın.. yeryüzünde, evrende son fakir ve hayat öksüzü çocuk kalana kadar.. haydi kaptan körk..

"1993"

NASREDDİN HOCA ve BİLMEDİKLERİMİZ...

nasreddin hoca'nın aslında çok sinirli ve ağzı bozuk bir insan olduğunu biliyor muydunuz... yaa.. günümüze kadar gelen o komik nasreddin hoca fıkralarının aslında dövdüğü, sövdüğü hakaret ettiği, habire dumura uğrattığı zavallı kurbanlarının ürettiğini... acı ama gerçek.

meğer bizi yıllarca kandırmışlar.. araştırdım, inceledim ve işte cesur insanın arenası'nda bu gizli kamera ile tespit ettiğimiz orjinal nasreddin hoca fıkralarının “gerçek” sonları.. ibret için izleyiniz ve her nur yüzlü ihtiyar sakallıyı nasreddin hoca sanmayınız lütfen.. hazırsanız başlıyoruz.

işte o ünlü GÖLE MAYA ÇALMA fıkrasının gerçek ve tüyler ürpertici finali..

köylü: yoğurdu boşa harcıyorsun hoca.. hiç göl maya tutar mı..

hoca: sana ne ulan.. onun, bunun çocuğu.. benim yoğurdu-mun tasası sana mı düştü.. teres..

köylü: ama hoca böyle söylerseniz komik olmaz... kimse gülmez, traj artmaz, reklam alamayız.

hoca: bak hâlâ konuşuyor... ulan seni bana parayla mı verdiler... yoğurt benim değil mi sürerim.. bak.. götüme de

sürdüm bile.. ayrıca istediğim gibi de konuşurum... ben rüstem batum muyum komiklik yapıcım, hergele...

köylü: ama hoca.. gak, guk..

hoca: ulan şimdi ayağımın altına alırım seni.. (PATA'da KÜTE'de) siktir git şimdi... (köylü ağlayarak ve belki de intihar etmek üzere göl civarından ayrılır. soruyoruz.. bunun hesabı sorulmayacak mı.. hoca'nın yaptığı yanına kâr mı kalacak... namuslu ve dürist "hoca insanların" alın teri, göz nuru, böbrek nakli ve milyonlarca lirası heba mı olacak... hoca'nın göle yoğurt dökerek çevreyi kirletmesine göz yuman nifak odakları kimler.. bu fıkralardaki hakaretlere dayanamayarak köyden kente göç eden bu saf fıkra köylüleri gecekondlu yapmasınlar da ne yapsınlar... (reklamlardan sonra devam edecez..)

meşhur EŞŞEĞE TERS BİNME'li nasreddin hoca fıkrasının gerçek finali de şöyle..

stepne köylü: hoca eşşeğe ters binmişsin..

hoca: eşşek benim değil mi daltarak.. ister ters binerim.. ister haroşa... tövbe, tövbe... düdükledin mi.. yoksa eşşegi mi..

stepne köylü: ama hoca.. gak, guk.. (bu stepne köylü de nasreddin hoca yüzünden gururu kırılmış ve köyünü, oba'sını, site'sini terk-i diyar eylemiştir.. yapılan ekolojik araştırmalar hoca'nın özellikle içanadolu bölgesinde büyük göçlere sebebiyet verdiğini ortaya koymaktadır.. bunda hoca kadar eşşegin de suçu olabilir.. olay adli mercilere intikal ettirilmiştir)

yine tüyü bitmemiş yetimin, fakir fukara halkın milyonlarını iç eden amerikada villaları bulunan bu ar damarı çatlamış nasreddin hoca denilen üçkağıtçının başka bir eşşekli fıkrasının gerçek finali.. ayrıca yetkililere soruyoruz.. nasreddin hoca fıralarında niçin bu kadar eşşek var.. sakın bu eşşeklerden pastırma, sucuk, pınar tombul salam ve kavurma yapmasın..

işte gerçek EŞŞEKTEN DÜŞME'li nasreddin hoca fıkrasının finali.. ibretle izleyiniz.

komşu köyden gelmiş köylü: hoca bindiğin eşeği kesiyorsun.. sonra düşeceksin..

hoca: inmeseydim düzecektim.. pardon.. hay Allah belanı versin senin.. pis taşralı.. beni de şaşırttın.. repliğini doğru söylemene zerzevat oğlu zerzevat..

kkg köylü: ama hoca bu benim ilk fıkra rolüm

hoca: salak herif onca prodüksüyon masrafı ödüyoruz.. daha bir kare fıkra çekemedik.. hep senin yüzünden.. midende tenyalar dolaşıyor tabii.. aptal oğlu salak..

kkg köylü: ama hoca baştan alalım.. ha, ha.. hoca eşekten düştün ama..

hoca: inmesiydim pişecektim.. ah popom.. bu sefer de ben şaşırdım.. haydi siktir git.. (PAT, ÇAT, KÜT) salak... (bu köylü de maalesef sağlık ocağından bir aylık rapor almış ve tam altı ay nasreddin hoca fıkralarında “komşu köyden gelmiş köylü” rolünü oynayamamıştır.. mecburi olarak karadenize göç etmiş ve orada karadeniz fıkralarında küçük roller oynayarak geçimini sağlamıştır.. bu arada bu komşu köyden gelmiş köylünün karısına bir ingiliz, bir fransız ve bir nasreddin hoca üç ay boyunca tecavüz etmiş ve suçu aslında köy imamı olan nam-ı kemal’e atmışlardır.. böylece namuslu, dürüst ve zemzem suyuyla yıkanmış nam-ı kemal ismindeki vatandaşımızı da toplum içine çıkamaz duruma sokmuşlardır.. bunun da hesabı sorulmalıdır. sorulacaktır.. peşiindeyiz yââr..

hoca'nın yaptığı terbiyesizlikler bunlarla da bitmiyor.. işte yine basın, yayın organlarına komik olarak yansımış fıkraların orjinal ve gerçek finalleri.. yazık günah.. bu vatan sahipsiz mi. tüyü ağdalı yetim hakkı.. car cur..

zenci köylü: hiç kazan ölür mü hoca..

hoca: geçen geldiğinde kazanın içine bir teflon tava koydum kazan doğurdu dedim ona inandın ama değil mi, orospu çocuğu..

zenci köylü: ama hoça böyle demeyecektiniz.. kazanın doğurduğuna inanıyorsunuz da diyecektiniz.. gak guk..

hoca: kazanın da senin de mına koyiim e mi.. şimdi seni kazan sudan gelinceye kadar dövmez miyim ha.. (PAT, KÜT, ÇAT) (görüldüğü gibi hoca aynı zamanda ırkçı da.. bir zenci köylü'ye de kötü davranıyor.. hatta hoca'nın eziyetlerine mazur kalan ray charles isrâindeki kör bir zenci köylü, bu çektiklerinin bir CD'ye kaydederek hocaların ipliğini pazara çıkarmıştır.. ayrıca bu zenci köylü hocaların tuz gölü'ne maya çalmaya kalkması sırasında gözlerine tuzlu su kaçması sonucu kör olmuştur.. ray charles yâni.)

hoca: yüce timur.. halk bir fil daha istiyor.

yüce: n'aapacaklar bir fili daha hoca.

hoca: ne bileyim ya.. dötlerine sokacaklar herhalde.. köylü milleti işte.. istiy o ibneler..

yüce: sen ne biçim konuşuyorsun..

hoca: n'aaparsın.. adam mı yersin hırbo.. öbür ayağını da ben aksatırım şimdi..

yüce: ulan hoca moca demem kırarım sakalarını..

hoca: tarağını yaparsın, pis özür lü..

(görüldüğü gibi hiç de komik değil.. bundan sonra kötü hoca, yüce aksak timur'un ortopedik ayakkabılarını çalıyor içine işiyor ve yüce timurun kötürüm timur olmasına neden oluyor.. toplum düşmanı hoca, tarihi bir büyüğümüzü bile küçük düşürebiliyor görüldüğü gibi..)

çocuk: bana düdük yok mu hoca..

hoca: sana düdük müdük yok hödük.. yumurta gibi çocuk-sun.. bir kere ver, ben de sana düdük vereyim.

çocuk: ama hoca nasıl olur, ben..

sapık hoca: gel, hele.. al şu elma şekerini.. bak şu inşaatta çok düdük var..

çocuk: annem tanımadığın amcalarla bir yere , inşaatlara

gitme dedi ama.

sapık hoca: ben senin anneni de düdükledim koçum.. haydi naz etme de gel.. sana bir uzun bir kısa atlıycam..

(sizin de yüzünüz kızardı değil mi.. ırkçı, faşist, çevre düşmanı ve sapık bu adamı hâlâ sevebilecek misiniz.. onu linç etmeyecek misiniz.. hem öbür haftaki cessus insanın arenası'na da malzeme çıkmış olur.. daha bitmedi.. hocanın aynı zamanda bir kadın düşmanı olduğunu belgeleyen bir fıkrayı da sığağı sığağına sunarak bu dosyayı kapatıyoruz.. dosyayı kapatıyoruz.. ama, fakat, ancak hoca'nın peşini bırakmayacağız..)

karısı: hoca biraz öteye gider misin..

hoca: nereye gideceğim be.. yatağın yarısından fazlasında sen yatıyorsun.. harman kadar popon var.. az ye de zayıfla biraz...

karısı: kadirizm'leşme hoca.. sana insan gibi azıcık öteye git dedim.. hem yorgan da hep senin üstünde.

hoca: yorgan dedin de aklıma organ geldi.. haydi gel bakayım şöyle..

karısı: bu gece olmaz hoca , çok yorgunum.

hoca: şimdi seni bir düzerim yorgunluk morgunluk bi skim kalmaz.. haydi gel. iki uzun, bi kısa atlıycam sana..

karısı: olmaz.. azıcık ileri gidersen belki..

hoca: ulan şimdi senin.. (PAT, KÜT, ÇAT..)

karısı: allah belanı versin emi.. gün yüzü göstermedin bana.. annem'in yanına gidecem.. kaynana fıkralarında oynuycam.

hoca: gel bir kere mala vurayım da nereye gidersen git.. ohghh..

(işte böyle.. peki ya siz, Ali Baba ve 40 Haremler'deki haramilerin sayısının aslında 57 olduğunu biliyor muydunuz.. 17 harami Ali Babanın hemşehrîsi olduğundan harami kadro-

sunu sonradan alınmış ve devletin milletin tüyü ağdalı yetimin parası çarçur edilmiş  . bu dosyayı da a  acağız  . kısa bir aradan sonra..)

  ekim 1992  

GÜLBAHAR

"içerde olanlara.."

güneş pek öyle ahım şahım olmasa da mevsime göre haddinden fazla sıcak ve ilturaviyoleydi. öyle ki, insanlar sıcak soba yanlarını boşlamış, kırlara yayılmışlardı.

kocamustafapaşa'nın gülü, gülbahar da sabahın en erken tiktaklarında evden çıkmış kendini sokaklara vurmuştu. özlem (ki ne öldürür, ne güldürür, sürüm süründürürdü) gülbahar'ın içinde çengelli iğne gibiydi. durmadan yırtıyordu içini. acı, mevsim normallerinin çok üstünde.. özlem, hep önde gidiyordu. zamanında sokaklarda sevgilisi bünyamin'le dolaşır, bünyamin'li günler yaşırdı. hem o vakitler içi böyle çengelli iğneyle cart diye yırtılmaz, çengelli iğnelerle yalnızca yorgan filan kaplanırdı.

bünyamin, sosyal konutlarımızın duvarlarında **"kahrolsun"** yazılarının hafiften silindiği dönemlerde tutuklanıp, hapse atılmıştı. suçu ideolojik sözcükler ve devletleşememiş anlamlar içeriyordu. kitap, dergi, film, gibi yasak yayıngillerden bir tür iki ayaklı, konuşan, düşünen yasak yayındı. kitap,dergi ve gazete ve filmler gibi toplatılıp yakılamadığı için ancak özgürlüğü dört duvar arasıyla sınırlanıyordu.

gülbahar'ın bünyamin'i, ilk önce şehir içindeki bir cezaevinde yattıktan sonra, başka bir şehire nakledildi. bünyamin, şehir içi hapishanede yatarken işler yolundaydı. gülbahar her görüşme günü gidip onu görüyordu. ancak başka bir şehire nakledilince devreye özlem giriyor ve mektup icad olunuyordu. bünyamin elinden geldiğince de içerde mevsimleri "gülbahar, yaz, sonbahar, kış" diye sayıyordu çaresiz.

- pattes renkli orlon aldım, bünyamin.

- ne yapacaksın canım?

- sana atkı öreceğim.

- seni yerim o zaman

- beni yersen atkı filan öremem ki!..: (cilvel efektleri)

gözleri doldu gülbahar'ın bir iki damla, varsın üç olsun, bilemedin dört damla yaş süzüldü yanağından. tuza bulanmış H₂O,ydu ağlamak...

varla yok arası olmuştu yaşadıkları. günün çoğu saatini o güzel günleri anmakla geçirir, buruk bir gülümseme eksik olmazdı dudaklarından. gonk çalar film başlardı örneğin. ağır çekimde, hızlı, tekrar tekrar oynatırdı eski günleri, kalbinin beyaz perdesinde. ancak hemen bitiyordu. yeni halkalar eklenmedikçe donup kalıyordu geçmiş. arada bir gidip canlı halini görmekte vardı öte şehirde. ancak her zaman da denk getiremiyordu ki işlerini: fotoğraflar bile hüznü, öksüz öksüz bakarak canını sıkıyordu gülbaharın. (can istiyordu) gün boyu "bir sana, bir bana..." bölüşürlerdi o anki yaşamlarını. bazı günler çift beden olmaktan nifak kapar ortak dostları kuddi'nin altıyol'daki evinde tek beden olurlardı sevinçle.

- eh işte güzel günlerdi ama, bitti.: demek ilk önce yaşlarına, başlarına, aşklarına hakaretti. güzel günler tükenmez ise radyoların kısa dalgasında çalan tatlı ve onurlu bir melodiydi.

bu nesli tükenmekte olan binde bir güzel güzel günü bünyamin'e anlatmak olmazdı ki.. ille de yaşamak gerekirdi

bazı şeyleri. hangi sözcük nefes alıp veriyor insan gibi.

- sana sözcüklerimi bırakıyorum gülbahar.. yolda yürürken, film seyrederken, koşarken, sevişirken, seninle her zaman, her yerde sarfettiğim sözcüklerimi bırakıyorum. avun diye değil. kendini koyverme diye.. benim kadar, bizim kadar ağırlık çekmez. sana sözcüklerimi bırakıyorum gülbahar.onlar senindir artık.-iyi davran onlara. sarıl. ağlarsa kucığında hoppalat, ağlarsa pırpırlat.. söz ver gülbahar. sözlerime söz ver.. tükenme..

bu sapıtmış firar gününü şimdi mektuplaştırmak istese, biliyordu ki otopsi raporu gibi olacaktı satırlar. oysa hava MİT'hişti..

güneş kılıklı ellerce hoyratça hırpalanmış, çimenler ezilmiş, çiçekler boynu bükük. bulutlarda yara bere izi var. anlaşılan dağlar eğilmemek için fazla diyenmiş ancak boşa.. ağaçlar kırık. gölgeler incinmiş.. yapraklar sararmış, gökyüzü morarmış. güneş divanın altına kaçmış, kurtulmuş... yaşamak biraz tırmış.

durdu gülbahar. düşündü. yürümeye başladı tekrar. açık bir kırtasiyeci buldu, kocaman sarı bir evrak zarfı aldı: yüzünü tasvir etmek gerekliyse gözleri ışıltılı, burun delikleri kabarık, dudakları kırıptılı ve bütünen destansıydı, şimdi.

yokuşun başında durdu. zarfın ağzını iyice açıp başının üstünde tuttu ve öyle bir koşmaya başladı ki (lütfen ağır çekimde düşünün) böyle olur yani!

saçları, atkısı, eteği, kazağı rüzgarla birlikte uçuşuyor, zarfın içi ise temiz hava, yeşil yaprak, çağla badem, toz, toprak, duman, bir hışırtı bir zılgıt, dal budak, çimen çayır vesaire.. dışa ait herherşeyle doluyor kabarıyordu..

çevredekilerin deli midir nedirimsidir bakışlarından ve sözlerinden alabildiğine uzak ve neredeyse az sonra kanatlanıp uçacak şekilde (ve lütfen biraz daha ağır çekimde) koşuyor,

koştukça da koca evrak zarfı nazlı bir uçurtma gibi havalanıp şişiyordu.

iskeleyle vardığında saçı başı dağılmış, terden sırılsıklam olmuştu. ancak böylesi dünyaevi sorunlar şimdilik umurunda değildi.

hemen bir motora atlayıp denize açıldı. zarfın içi dalga sesi, martı ıslığı, balık rengi ve bulut şekliyle doldu. karşıda motor-dan inip zamanında bünyamin'le el ele dolaştığı sokaklara daldı. sinema önlerine çıktı.. parklara girdi. caddelerde nefes aldı.. ağaç diplerinde nefes verdi.

koştı, koştı, koştı..

evrak zarfını dışarıyla doldurdu.

yoruldu. postaneye yürüdü. önünde iki eli arasında neye uğradığını şaşırmış koca evrak zarfına gözyaşları döküldü.

zarfı özlemle kapayıp pulunu yapıştırdı ve bünyamin'ine postaladı.

uzun süre yürüdü. birara gülbahar'ın yüzünde güller açtığı görüldü ve fakat korkunç bir koku vardı çevrede. hani kıvamına gelmiş bir karpuzu kesersiniz de rengi olmuş kendi olmamıştır ya. ham hum şaralop olur ya ömürler hani. yâni tıss..

H2O'ydu gözyaşı. tuza buza bulanmış..

“1989”

NESRİN'İN KURTULUŞU

**“sen gittin gideli
dolapta ekşi duruyor
ayva reçeli”**

birlik ve beraberliğe en muhtaç olduğumuz bir dönemde terketti nesrin beni. ki hiç kimse ayıramaycaktı korniş mişali kenetlenmiş tombul ellerimizi.. hiç bir ter kokusu (benimki hariç) sızlatamaycaktı nesrin'imın burnunun direğini.

ama ne oldu? damdan düştü kel oldu saf ve temiz aşkımız.

nesrin kızlardan bir kız, ben de erkeklerden birinci tekil şahıstım. buluşmalarımız, gülüşmelerimiz, konuşmalarımız bir yılı aşırıyordu nerdeyse.. arkadaşlar bir deli'lik edip mutlu bir evlilik (!) yapmamı bile bekliyorlardı nesrinle.. göynüm'e sorarsınız o da “tamam aabi” mi çoktan basmıştı, daha ilk günden.

ama ne oldu? damdan düştü kel oldu saf ve temiz aşkımız.

son buluşmalarımızdan birindeydi. her zamanki gibim sosisli sandviçlerimizi ve kolalarımızı kapıp kadıköy deniz fenerinin enn kıçına tünemiştik. hem yemleniyor, hem demleniyor, hem martılara bakıyor, hem de laflıyorduk. (onu tanıdıktan sonra üç beş işi bir arada yapmayı öğrenmiştim yâni) sosisler

erimtilip, kolalar enzimlendi ve kızlardan bir kız sevgilim nesrin, nihayetimi tayin eden sözlerine başladı.

- kerim dedi önce

- efendim dedim

- ben evleneceğim dedi sonra

- tabii.. ben de evleneceğim.. birlikte evleneceğiz.. hep birlikte evleneceğiz, hep beraber.. coşkuyla, dedim

- yok dedi (nesrin sesine suni bir teneffüs katarak..)

- ben seninle evlenmeyeceğim.. bir başkasıyla.. dedi. ben daha işin gırgırındaydım. jeton henüz düşmemişti. espri yapıyordum. (stand up comedy)

- olsun.. arada bir bize gelip yatıya kalırsınız o bir başkasıyla hiç olmazsa dedim.

- kerim..! diye bağırdı. şaka yapmıyorum. ben hakikaten bir başkasıyla evleneceğim.

ne diyebilirdim ki? amman ne iyi, hemmen git evlen mi? az önce içtiğim bol asitli kola'nın ve nesrin'in sarfettiği bu baz oksitli sözlerinin etkisiyle mavi tumusol kağıdına dönmüştüm. (daha harbicesi mos'mor olmuştum. doktor moro'nun, mos'moron'u olmuştum) geçirdim. "estegfirullah, özür dilerim" dedim ve de başka hiçbir kelime sarfedemeden gözlerimiz ayakkabı bağlarımızda öyle durağa kadar yürüdük.. onun otobüsü geldi. her zamanki gibi üst dudağını öptü.. ben de herşeye rağmen lazım olur diyerek bir koçan abonman bileti sıkıştırdım avucuna.

o gece köpekler gibi (kangal cinsi) içtiğimi ve evi zor bulduğumu, emin oktay'ın yazdığı hiçbir tarih kitabı yazmaz.

öndan sonraki buluşmamıza kadar geçen zaman içinde nesrin'in son sarfettiği sözlerin türkçe mealini ve kerimce açıklamasını düşünüyordum? aceba bilmeden incittim mi? bir sebep bulamıyordum. lakin düşünmesiz de yapamıyordum. düşünmemi engelleyecek türlü meşgaleler üretiyordum kendime. istan-

bul plakalı ford kamyonları sayıyordum mesela. yaprakların damarlarını inceliyordum.. tuvalet kağıtlarının kıvrım sayıları standart mı değil mi işte ona bakıyordum. dama çıkıp kiremitleri sayıyordum. canım sıkılıyordu aşağı kiremit atıyordum. adamın birinin sırtına bir kiremit geliyordu. çok ayıp oluyordu. (ben neler yapıyordum böyle kendi kendime.. ha, azra.)

telefonu jetonlayıp..

- noluyoruz kızım.. diye sormakta vardı aslında ama kavanozlar gibim kırılmakta istemiyordum.

son buluşmamızda sosisli sandviç ve kola almadık. geldi, elime bir kağıt tutuşturdu ve gitti. arkasından dilim damağıma bağlandığı için kısa bir süre pandomim'sanatıyla uğraştım. (böyle ne oluyordu marcel.. ha annem.)

sosisli sandviç yiyip martıları seyrettiğimiz yerde o elime tutuşturduğu kağıdı açtım. kağıt bir son mektup görünümü veriyordu. okurken efkarlanmama daha bir vesile olsun diye onunla geçen koftiden ama mutlu günlerimizi düşünüyordum..

işte ilk buluşmamız. ben onun yanında daha bir yakışıklı ve çekici olmak için ne biçim hazırlanmışım. bir arkadaşın montunu, bir arkadaşın kazağını ve bir arkadaşın da hislon marka saatini almışım. (bir arkadaşın da kendini alsaymışım bari.. şimdi böyle burkulmazdım..)

kadıköy'de parkta, ihtiyar bir ağacın dibinde, iki ayrı insan cinsinin elemanları (bizden bahsediliyor) önce el sıkışıyor ve hazırola geçip kalbimizin çaldığı milsiz kütükleri dinliyoruz laflarken.. sonra ben çiçekci kadınlar kıtasını denetleyip nesrin'e bir demet sümbül alıyorum. o çok seviniyor (adeta eriyor) ve çok teşekkür ediyor.

öyle, sahil boyu, konuşa konuşa moda'ya çıkıyoruz. bir çay bahçesine iltica edip mülteci çaylar, kız belli bardaklarda içiyoruz. bir daha ki sefere de yine aynı yerde buluşma sözü vererek ayrılıyorz.

ayrıldığıımızda tüm dünya işini gücünü bırakıp bizden bahsediy o sanıyorum. “vaay pire seni gidi seeni.. aferim ulayn.. yenge de güzelmiş” diyor sanki hür dünya ve tüm okyanusya..

ahh ne tatlı günlerdi onlar. duygular su gibi akıyor, paralar suyunu çekiyordu. dünya bizimdi. biz dünyalıydık.

şimdi ise oturmuş son mektubunu okuyordum işte. dalgalar sezen aplanın “sen ağlama”sını, martılar ise “geri dön.. geri dön”ünü çağıyorlardı. nesrinciim “merhaba” diye başlayan mektubunda olup biteni ya da olup bitmeyen bir bir anlatıyordu. (bize ne oluyordu sezen aksu apla.. ha, annem)

önce kendisine çok güzel duygular taddırdığım, sinema, pasta, çay ve her türlü gıda masraflarını çektiğim için bana çok teşekkür ediyor, sonra da bu cumhuriyet dönemi türkiyesinde beni neden terkettiğini alıştırma alıştırma açıklıyordu.

yanlış anlamıyaymışım. iyiymişim, hasmışım, sevicecek adammışım vesselam ama o da geleceğini düşünmek zorundaymış.. benim ne doğru dürüst bir işim, ne sigortam, ne evim, ne barkım, ne de mavi kartım (otobüs kartviziti) varmış, oysa şimdik önüne çok iyi bir kısmet çıkmış, sevmek ve sevilmek çok güzelmiş ama, fakat, ancak sevgi karın doyurmuyormuş.. hem üniversite’yi de kazanamamış (midenle seversen sevgi karın doyurmaz tabii) kusura bakmayaymışım, elveda’yımışım seşin nesroşunmuş; (nah benim nesroşum’muş)

bir türlü inanamıyordum, bunlar ya annesinin lafları ya da sevdiği oğlanla evlenemeyen ablasının öğütleriydi.. çünkü o hep I love you for tiki tek for you’ydu.

on iki eylül sonrası huzur ve güven ortamında bu ne azap verici durumdu ah conan evren’im.. geçim derdi, gelecek kaygısı, aşkı da mı deliyordu, ne ayol..

sonunda bana yalnızca onu anlamak ve teselli i içki kadehlerinde aramak düşüyordu. onu anladım ve fakat teselli i içki kadehlerinde fazla aramadım. (hakikati aradım. zort)

hemencecik zengin muhitlerde fahişlik yapan (bu işi yapan

kadına: fahişe, erkeğe: fahiş denir. alış ile zeynep gibi..) fahiş fahri'yi aradım ve bana göre bir iş (!) bulmasını tembihledim. artık önüme gelen tüm kızlardan, kadınlardan ve belki de erkekten dönmelerden (belki dedim. no heves. no arzu.. belki..) intikam alacak ve bu kahpeler karşısında rambo gibi kas'katı olucaktım. wasp.

ertesi gün teşvikiye civarındaki evlerin duvar takvim yapraklarında iri siyah harflerle GURURUN KURTARILIŞI, AŞKIN ÇÖKÜŞÜ VE KERİM'İN BİR MİKTAR PARA MUKABİLİNDE PAYIDAR HANIMA GİRİŞİ ayrıntılı olarak yer alıyordu.

geçim derdi aşkı da geriordu. önce gol ve sonra da jigolo olmuştum.. iyi akşamlar, tavşanlar.

“1989”

MONOTON HAYATINIZA RENK KATACAK MİNİ PARANOYALAR VE DE POTANSİYEL KORKULAR

**“tüm evhamlı evhanımlarına
ve kaleci zubi zaretta’ya”**

• bindiğiniz taksi’nin, kuş uçmaz-kervan geçmez (kuşkermez) bir yolda, bir yaya’ya çarpması.. şoför bey’in, yaya beyi levye bey aletiyle param parçalarına ayırması... her param parçasını beyaz leblebi gibi geçtiğiniz muhitlere atması... şahit kalmasın diye de birden arkaya dönerek size “böö”. yapması sonucu sizi de korkudan altınıza zıçırarak öldürmesi.. ama sizi büsbütün evinize getirmesi... (adresinizi sigorta kartınızdan veya ne bileyim bir başka şeyinizden bulması... kıllandırmayın paranoya’yı canım...) ailenize “yolda galp grizi geçirdi.. tuttum, gettüm..” demesi.. ailenizin hayır dualarını ve taksi ücretini de gece tarifi üzerinden yüklüce alarak başka bir maceraya doğru gitmesi.. (bütün taksicilerin böyle olmaması... lütfen ulaşımdan nem kapılmaması canım..) neyse.. bir tür kısa günün kârı vakası yani.. pisi pisine ölmenize mi yanasınız, yoksa ailenizin embesilliğine mi valla onu ben bilemem durumu.

• tehare’ten (sulu döt tarımı) nedense aşırı derece de zevk

almanız.. ve kumla yapılan teharetten nedense aynı zevki bir türlü alamamanız.. sahra çölünde müzmin teharet soğukluğu'na yakalanmanız ve bulduğunuz bir avuç suyla teharet .ni yapmak yoksa su ihtiyacınızı mı gidermek arasında azap verici bir ikilem içinde bocalamanız ve bu arada suyun güneş ışınlarının ultraviyole etkisiyle buharlaşması.. hem yârdan, hem serden, hem de kâr'dan göte gelme vaziyeti olması.

- ilk kez cinsel ilişki'de bulunduğunuz bir kızın kızkılık zarı bozulurken çok kan gelmesi.. kanın hiç bir şekilde durmaması.. kızın kan kaybından ölmesi.. sizin olaya kaza süsü vermek için başınızı kapıya çarpmanız.. (ama niye..) yorgan ve döşekteki kan gölünün bahar kokulu ACE (ayşe teyze) ile bile yok olması.. ve iki kutu eski deterjanızdan bile verseler sizin ille de (nedense) eski deterjanınızı tercih etmeniz.. medya'nın uşağı olmanız.. kendinize yabancılaşmanız.. ve Allahın belanızı vermesi vakası.

- kapı aralığından kapıcıya çöp torbası uzatırken (gece, gece) ellerinizin gayr-i ihtiyari olarak kapıcınızın gayr-i ağda'lı ellerine değmesi... aranızda o ana özel, bir kıyılcım, bir elektriklenme olması.. (bir arayış, bir karşı koyamayış.. üniversite tercihinizi cinsel yönde kullanmanız) ve kapıcınızın (baryyam efendi) sizi kapı aralığından çılgınlar gibi tepmesi.. (Kapıcı-Der'e üye olan tüm kapıcılar ve görevli oldukları kapılarda oturanlar bu paronaya dışındadır.. pârönaya'dan ossuruk kapılmaya lütfen, please... mersi..) ve sizin aslında bir eşcinsel olduğunuzun ortaya çıkması.. hayır hayatım, otomatığın yanıp sönmesi o kadar mühim değil sendromu.

- halka açık umumi bir helâ'da (tercihen büyük bir otobüs garajı'nın, trakya tarafı helâsı) tam çişerken, hiç tanımadığınız bir erkeğin size çiçek verecek gibi yapması ve sizi içinde folk-

lorik öğeler de barındıran yerdeki sidik-sümük-bok (öğğk!.) deryasına itmesi.. sizin öylece, o folklorik öğğk deryasına kapaklanmanız.. mühür gibi.. üstünüzün başınızın leş olması.. hamamların “oo, bu saatte kapalı” olması.. bir başka şehre gidememeniz.. ruhunuzun üşmesi.. kış ikindisinin evinde kalakalmanız.. konuştuğumuz gibi uzaklara gidememeniz.. valla sen olsaydın yapmazdın biliyorum durumu.

- kalabalık bir cadde’de pek mülayım yürürene, arkadan meçhul bir elin, hissettirmeden apışaranıza doğru uzanması ve zekeriya (penis) ile korodakileri (testisler) avuçlaması ve yine ancak cibuti milli marşı’nın ilk 150 kıtasını söylerseniz (ama ezbere.. tek satır atlamak yok) zekeriya ve korodakileri (testisler.. taşak yav..) rahat yüzü göstereceği temennisinde bulunması.. meçhul asker anıtı olma vaziyeti.

- geceleyin ısscaak yatağınızda karınızla uyurken ve hatta pireler dötünüzde sortiler yaparken çok sakar bir hırsızın evinize girmesi.. oraya, boraya çaraparak her yanı devirmesi.. tıktırtıya uyanmanız.. içinizden **“hadi lan ne çalacaksan çal be kardeşim de uyuyalım ya..”** diye geçirmeniz.. derken, hırsızın yatak odanıza gelmesi, mışıl mışıl uyuyan karınızın yanından mışıl mışıl uyuyo taklidi yapan sizi kulak memelerinizden öpmesi.. dahası boynunuza bir kolye takması ve sizin **“lan karım şimdi uyanırsa bu durumu ona nasıl açıklayacağım..”** endişesiyle terden sırılsıklam olmanız... ama hırsızın (Tüm Hırsız-Der’e üye olan hırsızlar paronaya dışındadır.. paranoya’dan nem kapılmaya.. lütfen) ne diyoduk.. hırsızın o anda, orada, şimdi şimdi, size sahip olması.. gitmesi.. ve sizin **“ulan ben ne bok yiyeceğim şimdi.. kestaneyi çizdir-diğime mi yanayım, (fiil-i livata) yoksa çalınan onca ziynet eşyasına mı”** diye sabaha kadar kara kara düşünmeniz vaziyeti.

• yaşadığınız bu yerin aslında **“gerçek”** olmaması... aslında **“gerçek dünya”** diye bir yerin gerçekten hiç olmaması.. hakkatten olmaması.. bütün bunların, bu yaşadıklarınızın, uyuz bir zardokya’lı bir turistin amatör kamerayla filme almaya çalıştığı salak bir belgesel’in minicik bir parçası olması.. ve sizi seyredecek olan zardokya’lı yerlilerin **“aaa... insana bak.. ne garip bir yaratık”** demesi.. ve fakat sizin amatör bir kamerayla zardokya ulusal tevesinde gösterilen evrenin en salak belgesel’inde oynayan bir görüntü’den ibaret olduğunuzu anlayamama ve yarın yine yaşadığınız yanılsama durumunuz.. valla ya bunlar, bir de doğruysa vakası..

• rüyanızda sevgilinizi, tabiatın koynunda nergis toplarkene görmeniz.. sevsevindirik olmanız.. ve birden ve nedense rüyanıza tüm televizyon kanallarının haber programı sunucularının hücum etmesi.. gizli kameralarla sevgilinizle raportaj yapmaya başlamaları.. doplumsal bir yaraya daha daha barnak basmaları.. hatta o doplumsal bir yaraya daha daha barnak basmaları.. hatta o toplumsal yarayı iyice kanırtmaları.. sizin **“ulan şimdi ne alakası var..”** deyip sinirden küplere binmeniz.. küplerden birinin aslında gizli kamera olması ve her an sizi izlemesi.. sıırılsıklam ter içinde uyanmanız.. ve kendinizi cesur insanın, arenası’nda bulmanız.. sevglinizin editör’ün köşesinde mahrum kalması.. hertürkh yöntemk’in van gelis müziği eşliğinde mikrofona sevgilinizin başına başına vurması.. tımak uçlarınızın kıkırdaması.. sonra doktor yıldırım aktuna’nın gelmesi **“ellerin temiz mi çocukuum.. tırnakların uzamış çocukuum..”** diyerek cetvelle tırnaklarınıza vurması.. tam ordan geçerken biri, amca deyip girmesi içeri.. sizin mi düş görmeniz, düşün mü sizi görmesi acaba bir türlü algılayamamanız ve sabaha karşı muazzam bir şekilde sipsi çalma isteği duymanız ama sipsi’nin ne olduğunu da bilmemeniz vaziyeti... yaşa var ol

har-bi-ye kompleksi.

• “belki uykum gelir.. hem biraz da gülerim..” düşüncesiyle yatağınıza uzanıp bu yazdıklarımı okumaya başlamanız.. fakat birden asabınızın bozulması.. duvardan, tavandan, abajurdan şüphelenmeniz.. uykunuzun artiz olmak için evden kaçması.. kitabı elinize aldığınıza bin pişman olmanız.. ve benim anama avradıma küfürler savurmanız.. ve benim kulağımın çın çın çınlaması.. benim de “ee yani ben de sizin be sayın okuyucum” demem. “of sıkıldım ya.. yazamıycam..” diye düşünmem.. sizin ille de “yaz ya.. uyuyamıyorum.. oyalanmaya ihtiyacım var” demeniz.. ve yalnızca sizin görebileceğiniz ve yalnızca benim hissedebileceğim bir şekilde bu möykü’yü oluşturan harflerin 1001 çeşit şekilde bir araya gelerek tam 40 yıl gecesi sürecektir bir möyküyü daha oluşturmaması.. ve sizin, bir prensin öpmesi sonucu içinde 7 cücesi, 40 haramisi ve bir o kadar da kurbağa prensi olan bir masala uyanmanız.. iyi geceler üstünüzü açık unutmayın.. şimdilik elimizdeki tek gerçek bu annem sendromu..

“ağustos 91, 93”

MAVRA ZAMANI

“karl marks’a..”

bir mavra zaman’a isabet etti ömrümüz.. yani öz’ün az kaldığı, rivayet’in çoğaldığı bir zaman... ikinci, üçüncü ve tüm elden düşme zamanların tedavüle girdiği bir döneme.. yâni yeryüzünün, yâni dünyanın tüm hayatı vasıflarının sekteye, felce uğradığı bir zaman.. uzatmaların oynadığı..

dinazorlar değil konu.. hava, su, yeşillik ve ormanlar... s’onun başlangıcındayız. bir müddet sonra rivayet sayılacak tüm bunlar. öz bitmiş olacak, az’la yetinilecek.. hayat bir masal mıydı.

suyun, suyunun, suyu yaşanılacak yâni.. bu kirlenme devam ederse, habire arıtılan, arıtılan ve tekrar hayata sunulan bir su mevzubahis olacak.. biz ki kaynak ve göze sularını (karpuz çatlatan) gören, içen son kuşak olacağız belki de. hayır, karamsar değilim.. taşhaklı iyimserim sadece.. yâni doğal her şeyin bir bir yok olduğu, yani hormon’un, slikon’un, sûni’nin hayata geçtiği bir zamandayız. kromozonlarına “kâr suyu” kaçmamış son insanlarız. belki..

sosyalizm ölmedi aslında.. yalnızca izzet-i nefsimizin, hayvanca içgüdülerimizin önüne geçemedik. aklımızı ve

yüreğimizi, doğa yasalarına göre terbiye edemedik. hayvanlığımız hortladı. kiraz mevsiminde kiraz yemek sosyalizmdi. ve fakat kış, kıyamet aylarında domates yiyebilmek vahşi kapitalizm. biri doğal, biri sûni. insan, çıkarları uğruna sûni'ye rağbet etti. ne diyim... kapitalizm düzsün sizi.. orgazm olamayasınız be annem.

böyle boktan bir döneme tesadüf eden ömürler, hayat diye neyin nöbetini tutacaklarki.. tabii ki mavranın, rivayetin ve geyik muhabbetinin.. yâni bir bardak kaynak suyu, bir ağaç, bir bulut bile efsane olacak. mamutlar, dinazor varmış ya, eskiden de dünyada hayat varmış denilecek. ne fecaat değil mi.

oysa bugünlerin geleceği kutsal kitaplardan başlayarak tüm ilmi kitaplarda bile yazılıydı. (tom miks, teksaslar dahil) yâni doğanın dengesiyle oynarsan, kendi dengenin de kaybeder, ölüme gark olursun be annem. oysa marks, uygarlık tarihinin, yeryüzü kültürünün hayat reçetesi'ne dönüşebildiği en güzel doruktu. marks onları gökyüzünden zembille indirmede. taa antik yunan filozoflarıyla başlayan yaşamsal sorunların disiplin ve sistematik edildiği bir kitaptı yazdığı. yâni doğa içinde, doğa yasalarına uygun olarak yaşamak. şimdi salak ve zavallı bir kapitalizm zafer sarhoşluğuyla yorgun, herşeyi satıyor, herşeyi yok ediyor.. ve utanıp sıkılmadan yeryüzü insanları, (zavallı, beyinsiz, ahmak, hayvanlar) zehirli sular içip, zehirli havalar solurkene, ve yeni doğan çocuklarına orman nedir diye anlatmayı beceremezken uygarlık tarihinden, yeryüzü kültüründen, onca işkence ve ölümden, onca hapis ve sürgünden utanmayarak "sosyalizm öldü" diyebiliyorlar. ölen sensin ey zavallı, ey embesil insanoğlu.. görmüyor musun..

kutuplar eriyor, ormanlar tükeniyor, ozon tabakası delik.. insanları hayvanlardan ayıran en büyük özellikleri "akıl" değildir.. bunu bil. ve övünme. kapitalizm aklın ne kadar zalimce ve eşşekçe kullanıldığının dünyevi, insani kanıtıdır. faşizm

de öyle.. kapitalizm ve faşizm akıl, akıl gel kıcıma takıldır yâni..

evet işte ben tam burada sosyalizm'i övüyorum. karl marks'ı seviyorum... ama bu rus, çin, küba, arnavutluk, kartal, pendik sosyalizmi değil.. hayatın özü ve doğanın diyalektiği olan ve anlamak ve uygulamak için ille de saf aklın, saf yüreğin yer alabileceği o sosyalizmi.. yâni tıss... sizle bir skim olmaz çünkü.. insan suretine girmiş zavallı hamam böcekleri.

çünkü ben sayın Aziz Nesin'den de ileri gideceğim.. “dünya nüfusunun % de 90'ı aptal” diyeceğim. çünkü kanayan ve biten yalnızca bu ülke değil, dünya.. dünyamız.. ve hepimiz aptalız..

insanı hayvandan ayıran en büyük özellik “aklı” değildir annem.. onu nasıl kullandığıdır. ve sen zavallı, embesil insanogl.. dünyanın en entellektüel, en duyarlı, en bilimsel hayat reçetesi'ne sırtını döndün. yâni sosyalizme. yuh sana..doğal belamızı versin.. cehenneme kadar yolun ve yolu-muz var.. siktir git. siktirip gidelim.. size benzediğim için utanıyorum. ve kendi adıma doğa'dan, uygarlık tarihimizden, yeryüzü kültürümüzden ve sezen cumhur önal'dan özür diliyorum. hayat bizi affet.. dünya bizi bağışla. kaya ip atla.. cezmi bana rakı al.. koş ali koş.. bak ne hoş..

bir daha sizinle misket oynamıycam.. bizim mahalleden geçerseniz üstünüze işiycem. aptal ve mızıkçısınız çünkü.. ne kadar size kızsam da, yine de bu yazı, sizin için yazıldı.. yâni bize.. âdisiniz lan siz..

şimdi hiçbir şeyin önemi yok.. hayatın, yeryüzünün ve insanın.. hiçbir çağ bunca zalim olmadı.. hiçbir çağ'da bunca zulüm.. bosna-hersek dramından film bile çıkmıyor. gişe yapmaz diye belki. haydi “miş” gibi, “gibi” gibi yapınız. yapalım.. yaşıyor'muş. seviyor'muş gibi yâni.. nasılsa herşey mavra.. dünya hava kaçırıyor.. dünya tıss.. geberin. geberelim.. tahta masamızda bir şişe harap..

haydi ey embesil insanoğlu, bir başka gezegenin içine etme-
ye gidelim.. insan suretine bürünmüş zavallı böcükler, lök
canlılar.. haydi.. ama ben gelmiycem.. yeryüzüne ve hayata
ağıt-şiiir yazıcam.. haydi ikileyin. beni buralarda arama anne..

"ağustos 93"

DENEMEYENLER

-onlar ki, **nihilist** değil aabi..
yaşayarak intihar etmektedirler.”

- öyle oturup gece gündüz, tahta bir masanın başına, içiyoruz. sarhoş oluyoruz. ayılıyorz. bayılıyorz. yine içiyoruz.
- bazen korkunç bir sessizlik oluyor. ürperiyoruz. ne bardak şakırtısı, ne sıvı şırıltısı.. duymuyoruz.
- gözlerimizi duvara tavana dikeyoruz. bakişlarımız üst üste konuyor.. daha da korkuyoruz.
- sanki biraz cinayetiz. sanki biraz cesetiz. sanki biraz son.
- herşeyin önünü, arkasını ve yanlarını biliyoruz. sinema, müzik, şiir, aşk ve diğer telaşlar üzerine konuşuyoruz. coşkusuz, heyecansız.. iki el el hareketiyle ve bir mimikle herşeyi yaşıyoruz.
- azıcık kımıldasak hem zengin, hem ünlü olacağımızı biliyor, bundan korkuyor ve alkole sığınıyoruz. alkolle durulanıyoruz.
- bazen sinirlerimiz bozuluyor, midemiz kasılncaya kadar güliyoruz.
- sanki biraz böyle daha iyiyiz.
- ışıklar yanıyör, ışıklar sönüyor.. insanlar geliyor, insanlar

gidiyor.. hiçbirşeyle ırgalanmıyoruz.

- çocukluğumuz ve sevişme pozisyonlarımız dışında herşeyi konuşuyoruz.

- dışarıda ne olup, ne bitiyor. insanlar bizim hakkımızda ne düşünüyor, umursamıyoruz.

- sanki biraz atık kağıdız. sanki kesekağıdı.. sanki tuvalet..

- oysa bazen gayrete geliyoruz. yani ayağa kalksak ve biraz da silkinsek.. daha düşünüirken yoruluyor ve hemen vazcayıyoruz.

- içkilerimiz gidiyor, içkilerimiz geliyor. diğer masalardan gelen hımbıl merhabalarla kendimizi iyi hissediyoruz. bir parçasıyız buranın.. demirbaşız.

- sanki biraz dekoruz. sanki biraz kostümüz.. sanki bir kıçtan uydurulmuş aşağılık repliğiz.

- güzel biri giriyor içeri. onunla yaşayabileceğimiz aşkları, acıları, hüznüleri, fakir keyifleri düşünüyoruz. azcık gayrete geliyoruz.. daha başlamak fiilinde bitiyor, yoruluyoruz. boşlamak fiiline sarılıyoruz.

- güneşin ısıttığını söylüyorlar. burada durmaktan rengimizin attığından dem vuruyorlar. can eriğinin çıktığından, cumhurbaşkanının öldüğünden konuşuyorlar.

- “burası tabutunuz olmuş, çıkın dolaşın biraz” diyorlar. onlara, “sonra ne olacak be annem” gibi delikanlı ve kaltak bakışlarımızdan fırlatıyoruz. şeytan görmüşe dönüyorlar. uzağa sekiyorlar. sanki biraz iflas bayrağıyız. sanki biraz karşılıksız çek..

- sanki biraz tercih ile bedel’in konsantre durumuyuz.. sanki biraz ahayatız. asosyal, adünyalı, ainsan..

- bazen birilerimiz, birilerimizden ayrılıyor. bazen ayrılan birilerimiz, dönüyor, dolaşıyor, aynı yere geliyoruz.

- bazen topluca badem bıyık bırakalım diyoruz. bazen kaşlarımızı aldirtalım diyoruz... düşüncesinden bile yoruluyor

kendimize dönüyoruz. başaranlara gülüyoruz.

- ertelendikçe seviniyor, üşendikçe övünüyor, vazcaydıkça uzuyoruz. yani öyle sanıyoruz.

- sanki biraz zombi'yoruz. ve sürekli ölüyoruz.

- bazen birilerimiz birilerimizi bir amigo şehvetiyle kırbaçlayarak gayrete getirmeye çalışıyoruz.. sonra kum içindeyiz, eleniyoruz. rutubetten, pislikten, fakirliğin ilacı sözcüklerden lafızlıyoruz.. yaz geliyor, kış geliyor. irkilmiyoruz. çok tembel temalara kenarsüsü oluyoruz.

- sanki biraz oluyoruz. sanki biraz n'oluyoruz..

- biri bir kitap yazmaktan, biri bir film çevirmekten, biri bir şarkı bestelemekten konuşuyor. hemen önlem alıyor, onları saçmalıyoruz. umutsuz ediyor, oyalanıyoruz. yeni bir cansıkıntısı istemiyoruz.

- alkol denizindeyiz, akıntıya yüzüyoruz. sanki biraz ihmal sonucu balkondan düşüyoruz.

- ortak noktalarımız çıktıkça, kesişim kümelerimiz oluştuğça, birbirimize acıyoruz. birimiz azıcık ölse, öbürümüze üzülüyoruz.. sıramızı bekliyoruz.

- hiçbirşeyi tam vaktinde ve rahatça yaşayamadığımızı fark ediyor, çok tıfıl sevinçler için bile çok mühim bedeller ödediğimizi görüyor, içimizden hiçbirşey yapmak istemiyoruz. ana fikri'miz bu.. bunu anlıyoruz.

- yeni bir gömlek, yeni bir papuç, yeni bir insan.. traş olmak bile istemiyoruz. sanki çok yoruluyoruz.

- sanki biraz ne değişecek gibiyiz. sanki boş.

- derken öbür tahta masaları ve öbür tahta masaları işgal eden öbür birilerini keşfediyoruz. birbirmize içkiler, mevzular ismarlıyoruz. hep hesaba yazdırıyoruz.

- birbirilerimizin çocuklukları ve sevişme pozisyonları dışında konuşabileceğimiz tüm mevzuların listelerini yapıyoruz. mevzusuz kaldığımızda sessiz sinema, yazısız

roman ve bombok hayat oyunları oynuyoruz.

- sanki biraz şeytan almış götürmüş ve satamadan getirmiş'iz.

- sanki yargılı infaz..

- sanki son sigara'yız.. sanki kül taplasıyız.. sanki biraz vidanjör, sanki çöp kamyonuyuz..

- sanki biraz yerimizden oynamıyoruz.

- bazen birbirimize anlattığımız şeyleri, bazen kendi başımızdan geçmiş gibi anlatıyoruz.

- bazen bir risk oluyoruz. bazen bir düşük. hepimiz, hepimizi cömertçe yaşıyoruz. habire plan üretiyor, habire erteliyoruz.

- sanki biraz bunuyoruz.

- gözlerimizin altı torba torba oluyoruz.

- fazla oturmaktan eklem kireçlenmesi ve şişmanlık nöbetleri geçiriyoruz. bazen kaçırdığımız ve bir daha başlayamacağımız şeyler aklımıza geliyor. donuyoruz.. bazen ölüyoruz. ölümüzü görüyoruz.

- bazen topluca bir uçurumdan atlamayı düşünüyor, bazen bir adam tatalım bizi döve döve öldürsün diye düşünüyoruz.

- bazen biri ailemize, sevgilimize, arkadaşlarımıza mektuplar yazsın, bazen birileri bize hoş telefonlar etsin, sevinelim diyoruz.

- bazen bizi şok edecek birşeyler düşünüyoruz. bazen aklımıza şok edecek hiç birşey gelmeyince bok oluyoruz.

- sanki biraz aralık ayının son günüyüz. sanki şubat'a sıkışmışız..

- öyle oturup gece gündüz tahta bir masanın başına, içiyoruz. sarhoş oluyoruz. ayılıyorz. yine içiyoruz.

- bazen "çok acı çekiyoruz, çok acı çekmeyelim, birbirimizi vuralım diyoruz. bazen bunun için bile hareket etmek gerektiğini anımsıyor, ve hemen vazcayıyoruz.

• bazen kavga çıkarmaya yelteniyor, daha ilk küfürleşmede yoruluyoruz.

• sanki biraz mola'yız. sanki biraz detay'ız. sanki biraz on dakika ara'yız. sanki biraz teneffüse mi çıkmışız sürekli.

• sanki çanlar bizim için çalmıyor.

• sanki biraz çürüyoruz.

• sanki biraz saçma'yız.

• sanki biraz birazız.

• sanki biraz **bira**'yız

• sanki biraz belkiyiz.

• sanki sanki gibiyiz.

• ses, ışık, motor.. vee, MAVRA..

• sanki artık MAVRA'yız.

• sanki haydi şerefe.. sanki mavra kadavra..

• gölgelerin gücü adına.. MAVRA, MAVRA, MAVRA..

yaşıyoruz!..

herşeyi erteleyebiliriz..

ölümü bile!..

(çıkmamış candan umut ve mavra kesilmez)

(en kötü mavra'nız bu kitap gibi olsun)

(mavra'nız bol olsun)

• ben mi düş gördüm.. düş mü beni gördü.. UGH!.

Metin Üstündağ'ın
önceki kitapları..

- **LANGADANK**
- **Hey!.. KİMİL ZARARLISI OLMA..**
KİMİLDA BİRAZ.
- **M'ÖYKÜLER** (çoğu bu kitaba alındı)
- **UGH!..**

Yeni başlayanlar için METİN ÜSTÜNDAĞ

- 1965 yılında doğdu.. akademi üçten terk.. sıkıldı, okumadı.
- mizaha orta okul sıralarında, sıralara karikatür çizerek başladı.. 16 yaşında ÇARŞAF mizah dergisi'nde profesyonel oldu.

- 600 bin trajlı eski GİRGİR dergisi ekibinde yer aldı..
"Metin'in Aşıkları" isimli köşeyi çizdi.

- LİMON dergisinde yazdığı ve LANGADANK adını verdiği kısa yazılarla mizahı bir dize'ye, kelimeye, giderek hıce bölümlerine ve bir harfe kadar indirdi.

- oris ile vonti, mansur şebboy, imgehan lirikboy, istoş, pazar sevişgenleri, mevzusuzlar, imam ile adam vs gibi yazılı-çizili tipler yaratı..

- Nankör dergisi'nin kurucuları arasında yer aldı..

- birkaç arkadaşıyla birlikte mizah dünyamızda apayrı bir yeri olan DELİ dergisi'ni çıkardı.. Arkadaşlarıyla beraber iki yıl boyunca bu dergide parasız çalıştı.. Edebiyat ve mizah'ın yakınlaşmasına ön ayak oldu..

- cabare ve çeşitli sahne şovları yazdı..

- ülkemizin en uzun soluklu tek siyasi şovu PLASTİK SHOW'un espi mantığını oluşturdu ve ilk 300 bölümünü yazdı..

- halen LEMAN dergisinde yazan Üstündağ ATV'de yayınlanan NE HABERLER isimli siyasi-magazin şovun metin yazarlığını ve editörlüğünü yapıyor.

- Metin Üstündağ'ın önceki kitapları şöyle sıralanıyor..
LANGADANK,,, Hey!. kımıl zararlısı olma, kımıl da biraz,,,
UGH!. MAVRA ZAMANI Üstündağ'ın son kitabı..

kısa kiptir
öpünü mü
ektik

niye
buradayız